Becky Barker

SOȚIA LUI

EDITURA MIRON

Romance

Romance

BECKY BARKER

Soția lui

LOGAN'S LADY

by Becky Barker

Romance

BECKY BARKER

Soția lui

Traducere de Cristina Vodă

EDITURA MIRON

Tehnoredactor: *Daniela Şerban*
Corector: *Doina Călin*

ISBN 973-95062-2-8

Capitolul 1

Logan își afundă ambele mîini în pletele bogate ale lui Dee şi o trase mai aproape. Şuvițele blonde ca mierea i se revărsară pe față şi pe piept într-o mîngîiere senzuală. Moale şi lunecos ca mătasea, părul ei avea parfumul dulce al caprifoiului. Inspiră adînc, ştiind că mireasma ei îi era pentru totdeauna întipărită în minte şi în inimă.

Prizonieră în brațele lui, părea însăşi chintesența feminității: puternică, zveltă, ispititoare. Nu mai întîlnise niciodată o femeie mai pasională, mai receptivă, mai dornică. Simțindu-i formele voluptuoase alunecînd peste contururile dure ale siluetei lui masculine, fu scuturat de un fior. Carnea caldă de femeie se modela pe carnea fierbinte a bărbatului, smulgîndu-le amîndurora un geamăt de satisfacție.

De cînd o întîlnise pe Dee, începuse să se gîndească la tot felul de lucruri, cum ar fi promisiunile,

statornicia, angajamentele privite cu seriozitate. Sentimentul era cu totul nou, emoționant și îmbătător.

Își rotunji palmele pe umerii ei goi, în timp ce buzele ei presărau mici sărutări pe unui de-al lui. Îi sorbi dulceața gurii și mîinile continuară să-i cutreiere pe suprafața netedă a taliei și a șoldurilor ei. Sărutările lui Dee îl purtaseră pe un nou tărîm al voluptății și-i demonstraseră că puteau genera o nevoie acută, cu mult mai profundă decît cea fizică. Ea îi supse limba încet și brațele lui Logan o înconjurară, strîngînd-o mai aproape.

– Te iubesc, rosti el.

Vocea îi suna răgușit din cauza excitării. În toți acei treizeci și cinci de ani ai lui, nu spusese aceste cuvinte nici unei femei, dar în tonul cu care le pronunțase nu exista nici urmă de ezitare. O iubea. Se îndrăgostise repede și definitiv. Era îngrozit însă justețea sentimentelor lui îi întărea sufletul.

– Eu te iubesc și mai mult.

Șoapta ei înecată de emoție îl făcu să se cutremure. Mușchii trupului său masiv se încordară și sîngele prinse a-i pulsa greoi prin vene. De data asta, gura lui i-o devoră pe a ei, limbile alunecîndu-le ritmic una pe lîngă cealaltă, într-un dans amețitor al plăcerii.

Cînd se văzură nevoiți să respire, Logan o ridică încet, îngropîndu-și fața între sînii ei. Se frecă de pielea lor fină, apoi încercui cu buzele un sfîrc obraznic și îl supse cu lăcomie, pînă ce i se întări în gură. Nu se

simți satisfăcut decît după ce îi acordă şi celuilalt acelaşi tratament. Sunetele mici şi ademenitoare, scoase de Dee, îl făcură să tremure de dorință mai ales cînd ea se zvîrcoli sub el cu înfrigurare.

Nu se mai putea sătura de ea. I se părea că niciodată nu ajunge suficient de aproape. Nevoia de a o avea era instabilă. Se temuse că dorința lui nestăvilită ar fi putut-o speria însă ea nu se plînsese. Îl dorea, la rîndul ei, tot atît de mult.

Atingerea mîinilor ei blînde îl împinse aproape de nebunie. Fiecare terminație nervoasă îi vibra tensionată. Mușchii abdomenului i se încordară şi sîngele începu să-i fiarbă. Ardea de nerăbdare să se scufunde în moliciunea ei. Nimic altceva nu-i putea potoli foamea aceea sălbatică. Nimic altceva decît posesiunea totală îi putea ostoi nevoia primordială de a şi-o face a lui.

Ridicîndu-şi şoldurile căută locul acela tainic unde se puteau uni, astfel încît să se simtă iarăşi întreg. Se încordă împingîndu-se în carnea ei moale, căutînd... căutînd... fără a reuşi să găsească. De ce? Deoarce căutarea se dovedi infructuoasă. Trupul lui nu găsi adăpostul cald după care tînjea şi ceața de senzualitate ce-l împresurase fu străpunsă de o sonerie stridentă, asurzitoare.

– Nuuu!

Un geamăt agonizant îi erupse din piept.

– Nu! La naiba! Nu! izbucni vocea lui Logan în-

groşată de mînie şi frustrare cînd ceasul deşteptător îi destrămă dulceaţa visului şi se trezi la realitate.

Izbi ceasul cu mîna, întrerupîndu-i zgomotul iritant, şi gemu cutremurîndu-se.

Fusese doar un alt vis erotic, dintre acelea care-i ameninţau sănătatea mintală. Corpul îi era încordat ca un 'arc, străbătut de spasme dureroase şi înmuiat în sudoare. Îşi mişcă picioarele agitat şi gemu iarăşi torturat de dorinţă.

Visele acestea repetate îl împingea spre demenţă. Trecuseră luni de cînd n-o mai ţinuse în braţe pe Dee. Ea îi dăduse de înţeles în mod clar că nu mai vrea să aibă de-a face cu el şi totuşi visele încă păreau destul de reale încît să-i provoace o suferinţă de nedescris.

Noaptea trecută încercase să-şi potolească simţurile cu o altă femeie. Nu reuşise şi visul îşi rîsese de el şi de tentativa lui inutilă de a şi-o scoate din minte. Nu voia pe nimeni altcineva. Nici una nu-l stîrnea ca Dee. Visele rămăseseră singura lui legătură cu femeia iubită pe care o îndepărtase cu bună ştiinţă.

Sări din pat şi se duse la baie unde se supuse încă unui duş rapid, groaznic de rece, dar tirul nemilos al picăturilor glaciale nu-i linişti starea de spirit. Furia îndreptată împotriva lui însuşi nu părea nicidecum să scadă.

Dee îi mărturisise dragostea ei, iar el îi împărtăşise sentimentele. Apoi, aflase că era de meserie pilot profesionist. Cînd ea îşi descrisese ataşamentul necondi-

ționat față de carieră și compania familiei, încrederea lui suferise o lovitură mortală. Intrase în panică și, acum, plătea.

Mîndria îl condamnase la pieire. Se îngrozise și reacționase fără să gîndească. Se purtase ca un nemernic și îi ceruse să aleagă între el și zbor. Își lăsase temerile și nesiguranța să distrugă fragila lor legătură. Fusese un idiot, iar ea nu avea să i-o ierte niciodată.

Cum nu știa dacă ea nu-și dăruise farmecele și pasiunea și altor bărbați, ca urmare a faptului că o respinsese, viața lui devenise un calvar. Trecuseră luni de cînd n-o mai văzuse și nu-i mai vorbise. Acum, avea impresia că trecuseră ani de atunci sau, mai bine-zis o eternitate.

Se bărbieri și se îmbrăcă, trăgîndu-și pe el obișnuiții blugi înălbiți de atîta purtat, cizmele și o cămașă de bumbac. Nici nu se luminase de ziuă, dar ieși din casă îndreptîndu-se spre grajduri. În mai puțin de o oră de cînd se trezise, se afla în șaua calului său magnific, galopînd peste cîmpuri spre locul șantierului. Lui Brutus îi plăcea să alerge, așa încît îi dădu frîu liber străbătînd în goană pajiștile bogate, în efortul de a-și consuma preaplinul de energie.

Cînd își opri, în cele din urmă calul, se aflau pe culmea unui deal ce domina un platou lung și neted. Sub ei, se afla construcția aproape terminată a unei piste de aterizare și a unui hangar metalic.

Gîndul la avioanele ce aveau să decoleze şi să aterizeze pe pămînturile lui îi crea un amalgam turbulent de emoţii. Cîteodată, ideea îl îngheţa pînă în măduva oaselor. Aversiunea lui faţă de zbor era intensă şi adînc înrădăcinată, dar hotărîrea lui în privinţa planurilor de expansiune fusese luată.

Jake era de aceeaşi planurilor de expansiune fusese luată venise vremea ca Circle B's să-şi aibă propriile mijloace de transport aerian. Creşteau cai de călărie şi, în ultimii ani, afacerea prosperase. Vindeau cai în toate colţurile ţării însă transportul animalelor cu camioanele şi trailerele devenise mult prea costisitor şi lua prea mult timp.

Aşa încît, investise într-un avion. Emblema lui *Bradford Bluegrass*[1], ce consta din doi *B* înconjuraţi de un cerc, urma să fie înscrisă pe avion, tot aşa cum apărea pe orice vehicul sau produs al ranch-ului.

Construcţia era programată să fie gata în două săptămîni. Avionul urma să-i fie livrat în curînd. El, Jake Travis şi cel mai tînăr dresor al lor, Butch Troyer, urmau să ia lecţii de zbor, ca să poată pilota cu rîndul.

La gîndul acesta, îl trecu un fior şi mîinile i se crispară pe hăţuri. Perceptîndu-i încordarea, Brutus începu să se agite sub el. Logan îşi slăbi strînsoarea şi linişti animalul cu cîteva cuvinte rostite cu blîndeţe şi

1. Iarbă albastră – specie de iarbă al cărui spic are o nuanţă albastrie, întîlnită mai ales în statul Kentucky.

atingeri ușoare ale mîinii.

Lecțiile de pilotaj urmau să înceapă de îndată ce Jake avea să găsească un instructor calificat, ce ar fi fost de acord să locuiască la Circle B's între patru și șase săptămîni. Aceasta era durata medie de timp necesară pentru acoperirea tuturor aspectelor instructajului, incluzînd orele de zbor cu însoțitor și individual. Lui Logan îi era cunoscută întreaga rutină și făcea eforturi să se pregătească mental pentru supliciu.

Nu-și putea permite să piardă timp ca să se deplaseze undeva pentru lecții, așa că Jake căuta pe cineva dispus să vină pînă în Kentucky. Logan nu voia să se ocupe de angajarea instructorului. Lăsase toate detaliile pe seama supraveghetorului, evitînd toate aspectele înțelegerii pînă cînd urma să devină absolut necesar să se implice personal.

Se oferise să achite costul orelor de pilotaj pentru toți angajații săi, dar numai Jake și Butch se arătaseră interesați. Fuseseră luați peste picior de nenumărate ori de către ceilalți oameni însă aluziile erau prietenoase, iar ei de-abia așteptau să înceapă instructajul.

Despre el nu se putea spune același lucru.

Logan spera, doar, că mîndria îl va provoca îndeajuns pentru a-l determina să se urce în carlingă. Planificase totul cu grijă, astfel încît să nu aibă nici o posibilitate de scăpare, în cazul unui acces de laşitate. Trebuia să-și învingă teama de zbor sau n-avea să-și mai poată ține niciodată capul sus.

Nu se simțea nerăbdător să înceapă lupta cu sine, dar, nu era mai puțin adevărat că, în ultima vreme, nu-l mai entuziasmase nimic. Nici punctul culminant al perioadei cînd fătau iepele nu reușise să-i trezească interesul. Îi plăcea să se ocupe de cai, dar pur și simplu obișnuitul lui elan se volatilizase.

Dacă frica era cea mai bună motivație pentru o serie de acțiuni. În curînd urma să afle ce anume predomina în cazul lui: frica sau mîndria. Spera ca instructorul, ce urma să fie angajat de Jake, să aibă o răbdare nesfîrșită și nervi de oțel.

Reflecțiile despre piloți îl duceau întotdeauna cu gîndul la Dee. Încă nu se putea resemna cu ideea că iubita lui atît de dulce și de senzuală era, de meserie, pilot. Băgă mîna în buzunarul de la spate al blugilor, scoase portmoneul și extrase din el fotografia a trei femei cu trăsături identice și încîntătoare.

Erau gemene și toate trei purtau uniforme kaki, avînd cusută cu albastru, deasupra inimii, emblema *Prescott Air Service*. Logan încercă să și-o închipuie pe Dee în carliga unui avion însă imaginea îl făcu să se cutremure din creștet pînă în tălpi. Trebuia să găsească o cale de a distruge frica bolnăvicioasă ce-l copleșea la gîndul că ea își risca viața în fiecare zi. Înfruntarea propriilor temeri părea singurul mijloc prin care putea spera să anihileze animozitățile dintre ei doi.

Așa încît încerca să unească lumea ei cu a lui.

Soția lui

Construia o pistă de aterizare pe pămînturile lui. Faptul reprezenta un început însă doar atît. Mai avea o mulțime de lucruri de realizat înainte de a se considera demn de dragostea lui Dee. Fără ea, viața își pierduse sensul.

Darla „Dee" Prescott avea cinci ani de experiență ca instructor de pilotaj. Începuse să predea lecții de la vîrsta de douăzeci de ani și asta din momentul în care familia ei înființase o companie mică de transport aerian, în sistem charter, pe plantația din Virginia, plantație ce aparținuse de generații întregi familiei mamei ei.

Dee avea o fire nespus de răbdătoare. Iubea oamenii, îi plăcea să zboare și să-i învețe pe alții cum să piloteze avioane mici. Uneori, i se cerea și accepta să petreacă un număr de săptămîni instruind oameni pe pistele de aterizare particulare.

Fiind crescută de mică în apropierea bazelor Forțelor Aeriene, era obișnuită să străbată țara în lung și-n lat, și n-o deranjau contractele ocazionale, ce o trimiteau în locuri noi și interesante. Uneori, aceste însărcinări reprezentau o schimbare binevenită în rutina traiului și a muncii în mijlocul familiei.

– Domnul Travis dorește să mergi la ferma lui de cai, din Kentucky, cel puțin pentru o lună, îi spuse Belle, mama lui Dee, ce juca atît rolul de recepționeră a serviciului charter, cît și cel de coordonator al programărilor. Dacă vei socoti de cuviință, vei putea pre-

lungi durata lecțiilor.

– Proprietarul fermei, continuă ea, construiește un hangar și o pistă de aterizare. A cumpărat un avion mic de transport și vrea ca trei dintre oamenii lui să ia ore de zbor, pentru a-l putea pilota. Am impresia că ferma este mai degrabă un ranch în stil mare și că afacerile sînt de-a dreptul înfloritoare.

– De ce le trebuie o pistă de aterizare? se interesă Dee.

Împreună cu surorile ei – Sharia și Carlie – și mama lor, treceau în revistă programul săptămînii în obișnuita întîlnire de luni dimineață.

– Cresc și vînd cai, o informă Belle. Cred că a spus că e vorba atît de cai de călărie, cît și de cîțiva cai de rasă. Vor să-i poată transporta pe calea aerului, în loc de a traversa țara cu ei în camioane.

– Cum se numește ferma? întrebă Dee.

– Circle B's.

– Ți-a spus domnul Travis de la ce vine *B*-ul?

– Ceva în legătură cu bluegrass, mi se pare, îi răspunse Belle.

– Toți viitorii piloți sînt bărbați? întrebă Sharia, sora mai mare cu două minute a lui Dee.

Surorile ei erau și ele piloți ai companiei *Prescott Air Service*. Erau gemene toate trei și aveau înfățișări aproape identice. Aveau un metru șaizeci și cinci de centimetri, ochi strălucitori asemeni turcoazelor și păr blond ca mierea, vărgat cu șuvițe decolorate de soare.

Astăzi, ca în majoritatea zilelor, erau îmbrăcate în uniforme kaki asemănătoare, purtînd emblema companiei.

Părul era singura caracteristică ce te ajuta să le deosebeşti mai lesne. Al lui Dee cădea greu pînă în talie, cel drept al lui Carlie avea o tunsoare paj, cu bretonul adunat în şuviţe, iar cel al Sharlei era ondulat şi tuns în scări, căzîndu-i pe umeri ca o pelerină.

– Cred că toţi trei sînt bărbaţi, dar am fost asigurată că Dee va beneficia de o companie feminină adecvată. Va avea statutul de invitat şi va sta în casa proprietarului. Angajaţii fermei au locuinţe separate. Cîtă vreme vei rămîne acolo, proprietarul e bucuros să-ţi pună la dispoziţie o maşină şi să ia asupra lui cheltuielile tale, îi mai preciză ea lui Dee.

Belle era întruchiparea frumoaselor sudiste, avînd educaţie şi o conduită exemplară. În ciuda celor puţine riduri de pe faţă şi a firelor argintii din păr, era la fel de frumoasă ca fiicele ei şi foarte preocupată de corectitudinea comportamentului în general.

Cele trei fete şi mama lor petreceau una dintre rarele dimineţi liniştite de la birou. Întrucît acesta se afla la o distanţă uşor de parcurs pe jos de căminul familiei unde aveau fiecare cîte un apartament, petreceau mult timp împreună. Astăzi, ajunseseră devreme la lucru şi discutau contractele de perspectivă în timp ce-şi savurau, în tihnă, cafeaua.

– Mai vrea cineva cafea? întrebă Sharla turnîndu-şi

o nouă ceaşcă, după care făcu turul plăcutei încăperi ce servea drept birou de recepţie, pentru a umple şi ceştile celorlalte.

– Pare o treabă uşoară, o tachină Carlie, cu ochii dansîndu-i în orbite. Fireşte, vei fi izolată timp de o lună în Kentucky, dar, la drept vorbind, nici viaţa ta socială de aici nu poate fi caracterizată drept palpitantă.

– Viaţa mea socială îmi convine aşa cum este, replică Dee.

Nu mergea prea des la întîlniri însă doar pentru că aşa dorea şi nu din lipsă de bărbaţi interesaţi s-o invite.

– Domnul Travis m-a atenţionat că elevii tăi vor fi nevoiţi să-şi vadă de treburile lor şi, prin urmare, va trebui să le faci instructajul cînd vor reuşi să aibă timp liber. Totuşi a fost de acord să fie pe cît de cooperant posibil.

– Vara este probabil cel mai aglomerat anotimp la o fermă de cai, rosti Sharia.

Carlie adăugă:

– În acelaşi timp este şi cel mai potrivit pentru a lua lecţii de pilotaj, întrucît vremea este stabilă. Probabil că vor să strecoare orele de zbor între celelalte îndatoriri ale lor.

– Travis este proprietarul ranch-ului? vru să ştie Dee.

– Cred că e manager sau supravegheator. Oricum,

pare o persoană cu autoritate, în care proprietarul are încredere lăsîndu-l să ia hotărîri importante, îi răspunse mama ei.

– Cît timp stai acolo, te-ai putea uita la caii lor, ca să alegi cîțiva pentru noi, propuse Carlie. De cinci ani ne-am tot promis niște cai de călărie.

Familia Prescott trăia în conacul impresionant de pe plantație însă pînă cînd puseseră compania pe picioare, avuseseră prea puțin timp pentru recreere. Acum, ținînd cont că afacerea lor prospera, plănuiau să angajeze încă un pilot, ca ele să poată beneficia de mai mult timp liber.

– E o idee bună, o secondă Belle. Au trecut amar de ani de cînd n-am mai avut cai de călărie pe plantație. Tatăl vostru a reparat grajdurile însă n-a reușit să cumpere și cai.

– În afară de a-i călări nu știu prea multe despre cai, dar dacă domnul Travis se ocupă cu creșterea lor, ar trebui să fie capabil să-mi ofere cîteva sfaturi. Cîți crezi că ar trebui să cumpărăm?

– Nu știu, spuse Belle. Va trebui să-l întrebăm pe Papa Bear[1].

Harold „Bear" Prescott fusese poreclit Papa Bear de fiicele lui adorate la vîrsta cînd de-abia începuseră să meargă.

Actualmente sergent în retragere al Forțelor Armate

1. Tata Urs

Aeriene, fusese poreclit Bear pe vremea cînd era militar activ. Numele reprezenta mai mult o descriere a fizicului său, decît o caracterizare; cu toate astea, numai membrii familiei îndrăzneau să adauge cuvîntul „Papa" lîngă poreclă.

Specialitatea lui Bear era mecanica aeronautică. Îşi petrecea majoritatea timpului ţinînd avioanele companiei *Prescott Air Service* în perfectă stare de funcţionare însă a doua sa pasiune era refacerea plantaţiei familiei.

– Dacă luăm prea mulţi, va trebui să mai angajăm personal, interveni Sharia.

Angajaseră un cuplu pe posturile de menajeră şi îngrijitor, deşi sarcinile ce le reveneau acopereau un spectru mai larg de îndeletniciri.

– Caii au nevoie de îngrijiri zilnice, adăugă ea, şi nici unul dintre noi n-are timp pentru asta.

– În plus, Sharia se va mărita şi va pleca la casa ei, le aminti Carlie. Dacă Dee continuă să fie plecată cu lunile, voi rămîne singura persoană disponibilă să-i antreneze.

Sharia se logodise de curînd cu şeriful Reed Connors şi familia căuta încă să se obişnuiască cu ideea plecării ei de acasă. Surorile fuseseră deosebit de apropiate şi nu fuseseră supuse pînă acum unor despărţiri îndelungate.

– Doar n-o să trăiesc pe Lună, glumi Sharia. Mă mut doar în Districtul Columbia şi voi veni în fiecare zi

aici, la lucru. În plus, Reed şi cu mine vom veni mereu în vizită.

Belle suspină şi se întinse să-şi ia o batistă, aşa cum făcuse ori de cîte ori venea vorba despre căsătoria fiicei ei. Logodna acesteia o bucurase însă tot o mai podideau lacrimile la gîndul că una dintre fetiţele ei va părăsi căminul părintesc.

Cele trei surori zîmbiră. Dee şi Carlie ştiau că Sharla şi Reed erau îndrăgostiţi pînă peste cap. Erau fericite pentru cei doi, dar îşi dădeau foarte bine seama că viaţa pe care o cunoscuseră vreme de douăzeci şi cinci de ani avea să se schimbe.

Cu excepţia scurtei şi dezastruoase căsătorii a lui Carlie, la vîrsta de optsprezece ani, cele trei gemene locuiseră împreună cu părinţii lor şi se devotaseră în întregime muncii şi familiei.

– V-aţi hotărît asupra datei nunţii? întrebă Dee.

– Vrem să aşteptăm pînă ce vom avea amîndoi timp să plecăm în luna de miere, le explică Sharla. În august, Reed va avea o lună de vacanţă. Pînă atunci, probabil că se va întoarce şi Dee din Kentucky, iar tata va angaja un alt pilot.

Bear dăduse anunţ pentru angajarea permanentă a unui pilot experimentat. Gemenele munciseră cu dăruire să pună afacerea pe picioare însă îşi doreau şi meritaseră cu prisosinţă să aibă ceva mai mult timp pentru viaţa lor personală.

– Deci, îţi vei petrece majoritatea lunii iulie şi o

parte din august în Kentucky? o întrebă Sharia pe Dee.

– Aşa cred, răspunse aceasta. Este o adevărată provocare să instruieşti trei oameni în acelaşi timp. E adevărat că i-am învăţat să piloteze pe adolescenţii aceia trei din Texas, însă nu am avut o perioadă limitată la dispoziţie. Ar trebui să fie interesant.

– Cînd pleci? se interesă Carlie.

Dee privi spre mama ei.

– Domnul Travis a spus că vor fi gata după sărbătoarea din 4 Iulie. O să-ţi programez sosirea pentru lunea următoare, zise Belle.

Talentele ei organizatorice erau legendare însă, pînă la lansarea operaţiunilor companiei, şi le folosise doar pe tărîm social, la educaţia fetelor şi îngrijirea propriei familii. Îi surprinsese pe toţi cînd se decisese să-şi folosească aptitudinile în afacerile familiei. Declarase că, dacă mai dorea să-i vadă pe cei dragi, atunci se vedea nevoită să se afle în apropierea aeroportului.

Dee era sigură că mama ei avea să se îngrijească de toate detaliile şederii ei în Kentucky. Belle era extrem de grijulie cînd venea vorba despre asigurarea siguranţei fetelor ei, aşa încît nu avea de ce să-şi făcă probleme în legătură cu ceea ce urma să găsească la sosirea în căminul ei temporar.

– Am făcut nişte verificări asupra fermei pe care o vei vizita, spuse Belle provocînd accentuarea zîmbetului de pe chipurile fetelor ei. Aparţine de generaţii

întregi aceleiaşi familii, iar actualul proprietar este foarte respectat. Am fost asigurată că este un adevărat gentleman şi că va fi o gazdă atentă.

– Este oare înalt, brunet, chipeş şi, dezgustător de bogat? vru Sharia să ştie.

– E însurat? se amestecă şi Carlie.

Belle se încruntă uşor.

– E un burlac convins. Probabil unul dintre bărbaţii aceia preocupaţi doar de cai, însă sora lui locuieşte cu el şi se ocupă de gospodărie.

– Aşa că Dee va avea o însoţitoare cum scrie la carte, comentă Carlie zîmbind cu subînţeles.

Gemenele îşi petrecuseră copilăria mutîndu-se de la o bază a Forţelor Aeriene la alta şi învăţaseră de mici să se adapteze schimbărilor de mediu. Bear insistase să ia cu toatele lecţii de autoapărare aşa încît, deşi pe nici una dintre ele n-o preocupa în mod expres problema însoţitoarelor, le plăcea să-şi bine dispună mama.

– Dacă nu vei fi mulţumită de aranjamente, îi spuse Belle lui Dee, te poţi întoarce imediat acasă. I-am spus clar domnului Travis că ai dreptul să refuzi dacă nu-ţi plac condiţiile de acolo.

– Care este numele de botez al domnului Travis? vru Dee să afle.

– Îl cheamă Jacob, dar cred că mi-a spus că preferă să i se spună, pe scurt, Jake. El şi cu şeful lui îţi vor fi elevi împreună cu încă unui dintre angajaţii fer-

mei. El este cel care coordonează lecțiile, deci îmi imaginez că-ți va putea furniza toate detaliile. I-am spus că le vei face o scurtă vizită săptămîna asta, pentru a vă finaliza planurile.

– Şi cînd voi face treaba asta?

– Mîine avem o cursă charter la Louisville. M-am gîndit că, la întoarcere, te poți opri şi la Lexington.

Dee se arătă de acord.

– Cîți ani au bărbații aceia? Au cumva aproximativ aceeaşi vîrstă.

Întrucît se ocupase de instruirea cuiva cît timp mama ei făcuse înțelegerea cu Jake Travis, nu avea nici un indiciu în legătură cu persoana lui.

– Domnul Travis nu are cu mult peste treizeci de ani. A spus că unul dintre viitorii tăi elevi abia a terminat liceul, iar patronul lui este mai în vîrstă ca el. Nu a menționat exact cîți ani are. Presupun că e pe undeva, între două vîrste.

– Se spune că varietatea reprezintă sarea şi piperul vieții, nu-i aşa? o tachină Dee terminîndu-şi cafeaua şi punînd ceaşca pe masă. Mă simt ca o învățătoare de modă veche avînd elevi de toate vîrstele.

– Parcă te şi văd cu părul strîns într-un rulou şi avînd o nuia în mînă, i-o servi Sharia. Imaginea asta ți se potriveşte. Întotdeauna ai fost romantica de modă veche a familiei noastre.

– Eu? protestă Dee. Tu eşti cea care ai devenit visătoare de cînd ai zburat spre apus cu un şerif

incredibil de sexy.

Sharia își puse mîinile în șolduri și-i aruncă o privire fioroasă.

– N-ar trebui să observi cît e de sexy logodnicul meu! bombăni ea.

Dee și Carlie izbucniră în rîs, în vreme ce mama lor își ascunse zîmbetul. Toate erau nespus de mulțumite de prima și singura întîlnire a Sharlei cu adevărata dragoste și le plăcea la nebunie s-o tachineze.

– Ei, fetelor, le mustră Belle. Nu se face ca niște tinere domnișoare să se gîndească sau să vorbească despre sex-appeal-ul unui bărbat.

– Mă întreb dacă noul grup de elevi al lui Dee va fi sexy sau nu, rosti Carlie ignorînd total dojana mamei ei.

– N-ar trebui să te preocupe astfel de lucruri, insistă Belle cu seriozitate. Totuși, pot să vă spun că domnul Travis este foarte chipeș și are maniere încîntătoare.

– Chipeș și sexy, mamă? o tachină Dee cu un zîmbet șăgalnic.

– Dacă nu aș fi jurat că renunț la bărbați, se amestecă din nou Carlie cu o sclipire răutăcioasă în ochi, aș veni în Kentucky să te ajut să-i înveți pe fermierii ăia ce-nseamnă să zbori cu adevărat.

– Carla Denise! o admonestă Belle pe un ton scandalizat.

– Ăă, făcu Sharia, dacă mama s-a apucat să ne

strige cu ambele nume de botez, a sosit vremea să trecem la treabă.

– Ai dreptate, Sharia Louise, i-o întoarse Dee îndreptîndu-se spre uşă şi ţinînd-o deschisă pentru surorile ei.

– Termină, Darla Joann.

Belle plescăi dezaprobator din limbă către progeniturile ei guralive. Scosese aceleaşi sunete materne mai mult de douăzeci şi cinci de ani. Fetele o ignorară ca de obicei.

Născuse şi crescuse trei fete frumoase şi inteligente însă acestea aveau tendinţa de a deveni puţin cam rele de gură şi încăpăţînate. Adorau să se tachineze, dar, în ciuda personalităţilor lor diferite, erau devotate una alteia. Ea şi cu Bear erau nespus de mîndri de ele.

De-a lungul anilor, existaseră mereu motive de îngrijorare legate de creşterea fiicelor lor. În ultima vreme, îşi făcea griji în privinţa Darlei.

Dee era, tehnic vorbind, fiica ei mijlocie şi, totodată, cea mai bună şi mai sensibilă fiinţă pe care o cunoscuse vreodată. Avea un al şaselea simţ, o abilitate de a sesiza lucruri ce treceau nebăgate în seamă de majoritatea oamenilor. Ida Batiste, bunica din partea mamei lui Belle, fusese la fel.

În ziua de azi, oamenii numeau acest lucru percepţie extrasenzorială însă, pe vremea bunicii ei, oamenii acceptaseră pur şi simplu că Ida putea vedea şi simţi

lucruri care erau dincolo de puterea de percepere a persoanelor obișnuite.

În ultimii ani, această abilitate a lui Dee devenise și mai pronunțată. Chiar luna trecută, neobișnuita ei intuiție salvase viața Sharlei și a lui Reed. Era o adevărată binecuvîntare.

Dar Dee era deranjată de abilitatea de a ști cu exactitate sentimentele celorlalți față de ea, dacă o plăceau cu adevărat sau numai se prefăceau. Își dădea seama că dacă erau geloși, invidioși sau de-a dreptul răuvoitori.

Sensibilitatea ei unică o făcuse să se izoleze din ce în ce mai mult în anii din urmă. În relațiile cu familia ei, era sinceră, iubitoare și receptivă. Cu toate acestea, ca femeie, era foarte închisă în sine și retrasă.

Iarna trecută, după Crăciun, plecase în vacanța și revenise acasă cu răni sufletești profunde. Belle își dăduse seama că Dee își dăruise în cele din urmă inima cuiva, că avusese încredere în acea persoană și, de asemenea, că fusese rănită. Dar Dee refuzase cu încăpățînare să discute problema cu familia ei.

Bear voise să-l găsească pe bărbatul care o făcuse să sufere pe fetița lui și să-l facă mii de fărîme. La rîndul lor, Sharla și Carlie încercaseră să-i aline durerea surorii lor însă Dee fusese de neconsolat. De abia acum începuse să-și revină la felul ei normal de a fi și la veselia ce o caracterizase mereu.

Cîteva cute de îngrijorare îi umbriră chipul lui Belle

cînd se întrebă dacă avusese o idee bună trimiţînd-o pe Dee în Kentucky. Nu discutase încă proiectul cu Bear. El nu era de acord cu amestecul Bellei însă o mamă trebuia să procedeze cum era mai bine pentru copiii ei.

Oricum, Dee urma să meargă mîine pînă acolo şi să vadă care era situaţia. Ei îi revenea decizia finală de a primi sau refuza această însărcinare.

Capitolul 2

Soarele de sfîrşit de iunie arunca raze strălucitoare şi calde pe cerul senin de deasupra statului Kentucky, traversat de avionul *Cessna* al lui Dee. Făcuse la prînz o cursă charter pînă la Louisville şi acum o pornise înapoi, către est, spre Lexington. Aproape ajunsese la ferma unde avea să rămînă doar atît cît îi trebuia să-şi cunoască viitorii elevi.

Apropiindu-se de coordonatele ce-i fuseseră date, scăzu treptat altitudinea şi zbură mai aproape de pămînt, căutînd pista de aterizare de la Circle B's. De îndată ce o observă, începu să înconjoare ranch-ul şi îşi semnală apropierea, prin radio, operatorului de la bază.

Aterizarea fu lină şi uşoară. Vîntul bătea slab şi pista de aterizare ori era nouă, ori fusese recent refăcută. Starea perfectă în care se afla urma să le fie de mare folos începătorilor într-ale pilotajului, uşurîndu-le

decolările şi aterizările.

Cei doi bărbaţi aflaţi pe marginea benzii asfaltate aşteptară să fie oprit motorul înainte de a se apropia de avion. Apoi, priviră concentraţi silueta zveltă şi armonioasă, îmbrăcată în uniformă, ce coborî din carlingă.

Ochii lor se măriră de admiraţie şi plăcere. Aflaseră că instructorul de zbor de la *Prescott* era o femeie necăsătorită, dar nici nu ştiuseră, nici nu se aşteptaseră să fie tînără, blondă şi fermecătoare.

Cînd Dee coborî din carlinga răcoroasă a avionului, fu orbită de o mare de lumină. O briză uşoară, dulce şi parfumată îi umplu plămînii şi-i mîngîie obrazul. Era reconfortant după orele petrecute în spaţiul restrîns al avionului.

Dee era o fiinţă senzuală, căreia îi plăcea să simtă căldura soarelui pe faţă şi răcoarea vîntului pe piele. Avea simţurile ascuţite şi o abilitate unică de a aprecia ospitalitatea fizică şi spirituală a majorităţii locurilor pe care le vizita.

Dee avea întotdeauna încredere în instinctul ei şi, pînă acum, simţurile îi erau plăcut impresionate de porţiunea asta din Kentucky. Aşa încît le adresă un zîmbet deschis bărbaţilor ce o întîmpinară la jumătatea drumului spre hangar.

– Domnişoara Prescott? i se adresă cel mai în vîrstă.

Bărbatul înalt şi robus ajunse din cîţiva paşi în faţa

ei și-i întinse o mînă în semn de bun-venit.

– Eu sînt Jake Travis, continuă el. Bine ați venit la Circle B's.

Lui Dee îi plăcu atingerea mîinii puternice, înăsprite de muncă, ce, în comparație cu a ei, părea a-i aparține unui uriaș. Prima ei impresie despre Travis fu favorabilă. Ochii lui căprui erau sinceri și binevoitori, iar în privire nu i se citea cîtuși de puțin intenția de a flirta cu ea. Îl privi țintă cîteva clipe pentru a se asigura că nici nu era misogin și nici nu nutrea vreun resentiment ascuns față de faptul că instructorul lor era femeie.

– El e Butch Trayer, unul dintre dresorii noștri și, în același timp, unul dintre viitorii noștri piloți.

Dee se răsuci spre tînărul cu părul blond-cenușiu și îi întinse mîna. Strîngerea lui de mînă fu rapidă, dar fermă. Era cu un cap mai scund decît Travis, cam deșirat și cu o față prea îngustă. Avea ochi albaștri și încîntători de timizi însă nu ezită să-și arate entuziasmul față de felul cum aterizase.

– Sînt foarte bucuros să vă cunosc, domnișoară Prescott. Ați aterizat al naibii de lin și de precis. A fost o adevărată plăcere să vă urmăresc.

Aprecierea lui era sinceră însă profesoara din Dee nu vru să-l lase să creadă că mergea întotdeauna la fel de ușor.

– Asta-i fiindcă aveți un asfalt bun și neted, comentă ea. Contează foarte mult la aterizare.

– Totul este nou, îi explică Jake. Pista de aterizare a fost terminată săptămîna trecută. Avionul nu ne va fi livrat decît vineri. Sper că nu doreați să-l vedeți astăzi.

Dee clătină din cap, legănîndu-şi coada lungă şi grea dintr-o parte, în alta.

– O vreme, nu vom zbura cu el. Sînt o mulțime de lucruri de învățat mai întîi şi, de obicei, fac majoritatea orelor de zbor cu însoțitor cu avionul meu. E echipat cu încă un set de comenzi pentru antrenamente.

– O să putem pilota aparatul acela? întrebă Butch pe un ton plin de uimire, privind avionul ei.

– Se pilotează mult mai uşor decît un avion de transport, îi explică Dee. Vă veți antrena pe el, apoi vom trece pe avionul vostru cînd toată lumea se va fi acomodat cu comenzile.

Butch părea să nu-şi poată lua ochii de la aparatul de zbor şi Dee zîmbi înțelegătoare.

– Poți să te uiți cum arată în interior dacă vrei, îi spuse ea. Urcă în carlingă.

Ochii lui Butch începură să strălucească de emoție. O privi încă o dată pe Dee, apoi se uită spre Jack.

– Du-te şi inspectează-l, îi spuse supraveghetorul. Eu o s-o conduc pe domnişoara Prescott să facă cunoştință cu şeful.

– Sînteți sigură că nu vă deranjează?

– Desigur, răspunse Dee. Dacă tot o să înveți să zbori, va trebuie să-i cunoşti fiecare centimetru.

– Aşa e, zise Butch şi porni în goană spre avion,

de parcă raționamentul ei i-ar fi pus aripi la picioare.

Dee îl urmări, apreciindu-i entuziasmul. Elevii cu adevărat fascinați de avioane erau cei mai ușor de instruit.

– Butch a fost nerăbdător încă din clipa cînd a venit vorba de lecțiile de pilotaj. E un dresor de cai grozav însă încep să cred că adevărata lui pasiune sînt avioanele, rosti Jake cînd Dee își întoarse privirea către el.

– Pare extrem de interesat, glumi ea.

Jake îi răspunse la zîmbet admirîndu-i ochii ce sclipeau amuzați. Avea niște ochi minunați, a căror culoare era doar cu o nuanță mai închisă decît turcoazele de pe catarama curelei lui. În plus, avea și simțul umorului. Faptul era absolut necesar dacă voia să se descurce cu oamenii lui.

– Vă conduc pînă la casa șefului. E un drum destul de lung de străbătut peste cîmpuri, așa că vom merge cu camionul.

O porniră îndreptîndu-se spre o camionetă prăfuită, parcată lîngă hangar. Jake deschise ușa din partea pasagerului și îi întinse o mînă ca s-o sprijine. Pe urmă, închise ușa și merse să se instaleze la volan. Dee își notă în minte să-i povestească mamei ei ce manierat se purtase.

– Aveți un program încărcat azi? o întrebă el pornind motorul și luînd-o pe un drum îngust de țară.

– Nu, îi răspunse ea îndepărtîndu-și o buclă de pe

față. Am făcut o cursă charter mai devreme însă, pînă diseară, nu mai am nimic în program.

– Ați luat prînzul?

– Da, mulțumesc. Am mîncat la Louisville.

– Cît de mult puteți sta? Ați dori să faceți un tur complet al proprietății?

– Nu de data asta, îi răspunse Dee întorcîndu-și fața spre briza ce intră pe geam. M-am oprit doar ca să vă cunosc, apoi trebuie să plec. Vreau să ajung în Virginia înainte de a se însera.

Jake încuviință.

– Păi, deja ne-ați cunoscut pe Butch și pe mine. Șeful va fi cel de-al treilea elev al dumneavoastră. Ar trebui să fie acasă acum. Vă poate răspunde la orice întrebări legate de contract și vă va arăta apartamentul unde veți iocui.

– El și cu sora lui sînt acum acasă?

– Mda. Patti tocmai a terminat facultatea și își petrece vara aici, încercînd să se hotărască dacă să-și ia o slujbă sau să se întoarcă la școală să-și ia masteratul.

Tonul lui trăda un amestec de afecțiune și exasperare, dînd impresia că femeia în cauză nu știa ce-ar dori să facă.

Dee era surprinsă. O crezuse pe sora proprietarului ceva mai vîrstnică. Și-o imaginase ca fiind o femeie avînd deja o carieră, o văduvă, o fată bătrînă sau deja divorțată. Nu-și închipuise alte motive care ar fi putut-o

determina pe o femeie să locuiască împreună cu fratele ei.

– Mattie Walters este bucătăreasă şi menajeră. Locuieşte şi ea acolo, la ultimul etaj al casei. Trăieşte împreună cu familia încă de cînd Patty era doar, o fetiță. E o femeie foarte plăcută şi cred că vă veți înțelege foarte bine.

– Majoritatea angajaților trăiesc pe proprietate? se interesă Dee.

– Eu am o casă mică jos, lîngă rîu, îi explică Jake. Mi-a fost oferită odată cu slujba. Acum cîțiva ani, am transformat o afumătoare într-o căsuță cu două apartamente funcționale. Acolo stau Butch şi celălalt dresor al nostru, Grif Myers, însă ceilalți oameni locuiesc în afara ranch-ului.

Angajații fermei păreau să formeze o familie strîns unită şi Dee se minună cît de bine puteau munci împreună. Era foarte sensibilă în privința tensiunii dintre oamenii cu care lucra şi evita situațiile unde aveau loc înfruntări constante. Acesta era motivul pentru care nu-şi dădea acordul unor angajamente pe termen lung pînă ce nu-şi făcea o impresie generală asupra atmosferei viitorului loc de instruire.

– E o regiune foarte frumoasă, comentă ea.

De la înălțime observase kilometri întregi de garduri albe ce mărgineau diferite terenuri. Camioneta străbătea acum un drum îngust, încadrat de păşuni. La distanță, se vedea o porțiune deluroasă şi terenuri

împădurite. Un rîu lat, cu meandre întortocheate, traversa întreaga proprietate.

– Pînă acum, am avut noroc vara asta, rosti Jake. Am avut parte de suficientă ploaie însă fără inundații. A fost o vreme bună atît pentru culturi, cît şi pentru animale.

– Mama spunea că aici creşteți cai de călărie. Vă ocupați şi de cultivarea pămîntului?

– Mai mult lucernă şi ovăz pentru animale, o lămuri el. În anii trecuți, aici a fost cultivat mult tutun; acum însă e mai puțin. Avem şi cîteva capete de vite, dar numai cît ne trebuie pentru suplimentarea hranei.

– La ce distanță de Lexington ne aflăm?

– Se poate ajunge acolo într-o jumătate de oră, în funcție de cît de repede poți conduce maşina, comentă el tachinînd-o din privire.

Dee îi răspunse cu aceeaşi monedă, iar apoi îşi îndreptă atenția spre conacul uriaş, zugrăvit în alb, care le apăru vederii. După ce cotiră şi trecură printr-o poartă ornamentată, de fier, văzu în întregime casa mare, cu două etaje, ce se asemăna în mărime şi grandoare cu propriul lor conac din Virginia. Era încă una dintre reşedințele proprietarilor de plantații, presărate peste tot pe întinderile vechiului Sud.

Aceasta nu avea pilaştri impunători ca ai căminului ei, ci o verandă spațioasă ce înconjura toată clădirea, înfrumusețată de banchete tentante, din răchită, leagăne şi balansoare. Casa era înconjurată de sălcii

bătrîne și o mulțime de ronduri cu flori ce ofereau o bogăție de culori tabloului pitoresc.

– Ce loc încîntător! exclamă Dee entuziasmată, simțind o atracție profundă și neașteptată față de casa veche și elegantă.

– Așa este.

Jake înscrise camioneta pe aleea circulară și parcă lîngă treptele din față. Dee deschise ușa și fu imediat asaltată de parfumul dulce și îmbătător al caprifoiului. O mulțime de lăstari înfloriți se strecurau prin ochiurile grilajului ce împrejmuia veranda.

Coborînd din camionetă, inspiră profund și zise:

– Îmi place nespus parfumul caprifoiului.

Jake zîmbi.

– Atunci vă veți simți aici exact ca acasă.

O luă ușor de braț și o conduse pe treptele verandei, spre ușa principală.

Cînd pășii înăuntru, într-un hoi spațios, Dee fu bombardată de nenumărate senzații. Vechea și imensa clădire părea a o întîmpina cu o îmbrățișare plină de căldură. Sentimentul de a aparține acestui loc, de a fi ajuns în sfîrșit acasă, fu atît de puternic, încît o descumpăni cîteva clipe.

Vizitase o mulțime de case pe care le găsise plăcute și decorate cu mult simț estetic însă nu simțise niciodată o atît de dramatică afinitate cu căminul unei alte persoane.

Jake o conduse printr-o arcadă largă, într-un salon

uriaş şi extrem de luminos, având mai multe ferestre lungi şi un tavan incredibil de înalt. Ferestrele erau încadrate de perdele de dantelă lucrată manual, ce-i permitea soarelui să scalde întreaga încăpere şi să scînteieze pe minunatele ornamente prismatice de cristal, ale candelabrului vechi.

Covoarele aveau o nuanţă aflată între albastru şi cenuşiu. Mobilierul consta dintr-o sofa cu spătar înalt, în stil american vechi, o canapea cu locuri opozabile şi fotolii, toate tapisate cu un material etalînd un amestec de tonuri albastre-cenuşii şi verde-pal. Efectul ansamblului era încîntător şi nespus de plăcut pentru simţuri.

– Ce cameră superbă! exclamă Dee fermecată.

Vocea unei femei îi răspunse:

– Mulţumesc.

Dee şi Jack se răsuciră spre o altă uşă, întimp ce posesoarea vocii se apropie de ei. Îmbrăcată în blugi tăiaţi deasupra genunchiului şi un tricou supradimensionat, tînăra femeia semăna mai degrabă cu o adolescentă însă ochii ei străluceau cu înţelepciunea şi inteligenţa conferită de o vîrstă ceva mai matură.

– Am redecorat încăperea chiar în această primăvară, spuse ea. Fratele meu crede că este prea veselă şi prea feminină, dar mie mi se pare perfectă.

Dee îi întoarse zîmbetul.

– Cred că ai dreptate.

– Patti, zise Jake, dumneaei este domnişoara Prescott. Este instructor de zbor şi doreşte să-şi asume

sarcina de a ne învăța să pilotăm.

Părul tinerei femei era blond-pal şi de-abia îi ajungea la umeri. Cînd dădu din cap în semn de salut, o abundență de bucle mari prinseră a-i dansa împrejurul feței. Ochii ei albaştri îi trădau curiozitatea, dar manierele îi erau ireproşabile.

– Bine ai venit la Cricle B's. Ți-am auzit avionul aterizînd. Nu ştiu de ce şi-ar asuma cineva uriaşa sarcină de a învăța trei bărbați încăpățînați să zboare, însă sînt sigură că nu mă deranjează prezența unei alte femei prin împrejurimi. După patru ani de locuit în comun cu alte fete, la facultate, în casa asta pare teribil de multă liniște.

– Liniște? se împotrivi Jake dîndu-i lui Dee impresia că-şi făcuse un obicei din a o contrazice pe sora şefului. Cum ar putea spune cineva că aici e prea multă liniște?

Patti îi ignoră întrebarea şi îi oferi lui Dee un zîmbet care le conferi trăsăturilor de spiriduş un aer poznaş.

– Te rog să observi că nu a încercat să-mi corecteze remarca privitoare la încăpățînare.

Dee se uită de la Patti la Jake şi zîmbetul i se accentuă. Se părea că între cei doi exista o atracție puternică însă avea impresia că nici unui din ei nu voia să accepte realitatea. Cu toate acestea, vibrațiile dintre ei erau foarte puternice.

Cum ochii lui Patti aruncau priviri provocatoare,

Jake clătină resemnat din cap.

– Tatăl meu a fost ofiţer de carieră în Forţele Aeriene, rosti Dee. Aşa că sînt obişnuită cu bărbaţii încăpăţînaţi mai mult decît alte persoane.

– Asta-i bine, replică Patti, fiindcă fratele meu...

Jack o întrerupse.

– Unde-i fratele tău?

– E în birou, urlînd la cineva prin telefon.

– Probabil la Ross Parker. Vrea să-i găzduim armăsarul acela nărăvaş pînă i se întoarce dresorul din vacanţă.

– Calul acela care aproape că i-a omorît doi oameni?

– Exact, răspunse Jake încruntîndu-se.

Conversaţia se opri şi toţi trei se răsuciră spre uşa laterală, auzind bocănitul greu al unor cizme pe podeaua de lemn tare îndreptîndu-se spre ei. Un fior neaşteptat de anticipare o străbătu pe Dee, tulburînd-o prin intensitatea lui.

Se încordă toată, ochii i se lărgiră şi inima începu să-i bată paroxistic în momentul în care un bărbat înalt, cu umeri largi, pătrunse în încăpere şi se apropie de ea. Elimină brusc, cu un şuier, aerul din plămîni, şocată de ochii albaştri-argintii ce-o străpunseră cu privirea.

– Dee!

Sunetul numelui ei pe buzele lui avea o tonalitate incredibil de intimă, uluindu-i pe toţi cei prezenţi şi, mai

ales, pe ea.

Nu voia să-i audă vocea răguşită ce-i trăda plăcerea. Nu-i voia privirea pironită asupra ei plină de uimire şi încîntare. Nu voia să se afle în apropierea lui Logan Bradford.

Îl ura. Nu urîse nimic şi pe nimeni în viața ei pînă ce nu-l întîlnise pe Logan Bradford. Învățase să urască imediat după ce învățase să iubească din tot sufletul. Îi dăruise dragostea ei, iar el o respinsese. Acum, îl ura cu o pasiune intensificată de profunzimea sentimentelor pe care i le inspirase.

Privirea ei se înăspri de supărare şi se întoarse de la Logan, la Jake. Dacă Logan era şeful întregii afaceri, ea nu voia să fie implicată cîtuşi de puțin.

– Cred că e vorba de o greşeală serioasă aici.

Logan tresări la auzul tonului ei. Fiind în mod obişnuit un bărbat foarte retras, fusese luat prin surprindere de apariția femeii cu care făcea dragoste, cu pasiune, în fiecare noapte, dar numai în visele lui. Se lupta să ascundă fiorul acut de plăcere care-l făcuse sensibil şi vulnerabil.

Ea nu-i împărtăşea bucuria nespusă de a fi din nou împreună după luni întregi şi înțelegerea acestui fapt îi întări sistemul de apărare. Expresia lui deveni dură şi prudentă, trupul i se încordă şi, în momentul în care preluă ofensiva, privirea îi deveni provocatoare.

– Ce s-a întîmplat, Dee? N-ai putut ajunge aici decît acum cîteva minute. Deja a început să ți se pară

respingătoare regiunea asta izolată din Kentucky?

Ochii lui Dee îl străfulgerară etalînd manifestarea unei firi profund pasionale, izbucnire ce n-ar fi părut posibilă cu un minut mai devreme. Se pierdea rareori cu firea, dar cînd o făcea, faptul nu putea fi trecut neobservat.

Ştia că Logan se referea la refuzul cu care întîmpinase cererea lui în căsătorie de acum şase luni. Sugera că ea îl refuzase din cauza regiunii în care trăia, dar aceasta nu avusese nimic de-a face cu decizia ei.

– Sînt instructor de zbor profesionist, îi spuse ea pe un ton glacial. Nu trebuie să-mi placă locul în care învăţ oamenii să piloteze.

Logan păli vizibil, cu tot bronzul pielii. Încremeni preţ de o secundă, neputînd face altceva decît s-o fixeze cu privirea. Fusese atît de fericit s-o revadă, încît nu se întrebase de ce se afla acolo. Acum, îi observă haînele şi se cutremură. Salopeta de pe ea era la fel cu cea purtată de sora ei la aeroportul *Lexington* şi avea emblema companiei *Prescott Air Service*.

Îl lăsase în mod deliberat pe Jake să se ocupe de angajarea unui instructor, evitînd problema pe cît de mult posibil. Ştiuse că Dee pilota, dar nu şi că avea gradul de instructor. Nici chiar în cel mai rău coşmar al lui nu-şi imaginase că supraveghetorul lui avea s-o angajeze pe singura femeie din lume în faţa căreia nu

voia să-şi recunoască aversiunea faţă de avioane.

Dacă emoţiile lui Dee n-ar fi fost atît de răvăşite, şi-ar fi dat seama că el era şi mai şocat decît ea. Nimeni nu ar fi putut mima o reacţie atît de violentă.

Patti înţelese imediat profunzimea sentimentelor lui Logan.

– Logan? rosti ea mirată şi neliniştită.

– Lăsaţi-ne singuri, se răsti el negăsind suficientă energie ca să-şi atenueze asprimea din voce.

Ochii lui n-o părăsiră nici o clipă pe Dee însă ordinul le era adresat surorii lui şi supraveghetorului.

Patti vru să protesteze, însă Jake îi făcu semn să-l urmeze.

– Nu mi-ar strica să beau ceva rece, spuse el ţinîndu-se după ea pînă ce ieşiră din salon şi o luară spre bucătărie.

– Ai auzit ce voce avea cînd i-a pronunţat numele? Ai văzut cum i-a împietrit faţa cînd ea i s-a adresat cu atîta răceală?

Imediat ce părăsiseră încăperea, Patti începuse să-l bombardeze cu un torent de întrebări şoptite.

– Ştii că singura femeie care poate să-l afecteze atît de mult este cea care aproape l-a distrus iarna trecută. Cum ai putut s-o aduci aici?

– Numele ei este Darla. Pe el l-am auzit mormăind doar numele Dee. Cum naiba să fi ghicit?

– Ar fi trebuit să faci mai multe verificări.

– Ai cumva idee ce greu este să găseşti un pilot

dispus să vină acolo unde vrei tu? Am fost norocos să găsesc pe cineva cu reputația și calificarea ei. Nu i-am cerut istoricul vieții ei amoroase.

– Poate c-ar fi trebuit.

Patti scoase o cană din frigider și turnă ceai rece în două pahare.

În salon, Logan și Dee continuau să se fixeze unul pe celălalt cu privirea. Amîndoi respirau cu greutate, ținînd seama că primiseră o lovitură emoțională cu mult mai epuizantă decît un atac fizic neașteptat.

Dee tremura violent. Întîlnirea față în față cu singurul bărbat pe care-l iubise și pe care-l pierduse ar fi fost supărătoare chiar și în condiții normale, dar, în situația ei, era nespus de dureroasă. Mînia părea a reprezenta cea mai sigură supapă pentru sentimentele ei.

– Este asta, cumva, vreo glumă proastă?

Logan se luptă cu nevoia de a o atinge, de a ajunge la ea într-un fel sau altul. Își strînse mîinile în pumni și rămase nemișcat. Nu dorea să se certe cu ea însă rămase totuși în difensivă.

– Am fost la fel de surprins să te vad ca și tine, replică el pe un ton inexpresiv. Chiar ai venit aici fără să știi că asta e proprietatea mea?

Întrebarea atrase indignarea ei. Era chiar atît de egocentric, încît să creadă că ar fi venit, știind acest lucru? Dee începu să tremure din cauza efortului de a-și stăpîni emoțiile ținute sub control vreme

de șase luni.

– Dacă aș fi avut cea mai mică idee că *tu* ești proprietarul, nu m-aș fi apropiat nici la o sută de kilometri.

De-abia de curînd începuse să-și revină oarecum, să-și regăsească respectul de sine și să privească viitorul cu un oarecare entuziasm. Locul acesta, ce păruse atît de îmbietor, începea să devină rapid o capcană periculoasă pentru sufletul ei.

Ochii lui Logan o devorau absorbind fiecare detaliu aparent neînsemnat al prezenței ei: satinul auriu ca mierea al părului ei, strălucirea orbitoare a ochilor, trupul acela ademenitor, ce-l făcea să înnebunească de dorință. Visele lui nici nu se puteau compara cu această femeie fremătînd sub impactul emoțiilor.

Știa că ea n-ar vrea să audă ce mult îi dusese dorul, așa încît decise că o discuție în contradictoriu ar determina-o să-i vorbească deschis, ținînd-o lîngă el, în timp ce simțurile i s-ar fi delectat în voie.

– Obișnuiești să accepți contractele fără a face, în prealabil, o verificare a condițiilor?

Dee se înfurie.

– Mi s-a spus că Jack Travis dorește să angajeze un pilot. Cum mama mea face de obicei o verificare completă, n-am avut nici un motiv de îngrijorare. Tot ce mi-a spus a fost că familia proprietarului trăiește aici de generații întregi și că numele fermei are ceva de-a face cu „iarba albastră".

– Bradford Bluegrass, o informă Logan împotrivindu-se unei nevoi sălbatice de a o strînge în brațe și de a-i prăda gura cu a lui.

– Crede-mă, izbucni ea, că dacă aș fi auzit numele Bradford, aș fi rupt-o la goană urlînd!

Logan presupusese că ea era pilot de curse charter la o firmă mică însă nu aflase prea multe amănunte despre cariera ei. Nu știuse că putea fi angajată de alte persoane pentru perioade mai lungi. Nu se gîndise că ea lucra atît de mult cu diverși bărbați și ideea nu-i plăcu cîtuși de puțin.

– Nu te deranjează să locuiești împreună cu un necunoscut și să lucrezi doar cu bărbați?

Gîndul îi provoca o gelozie vecină cu demența chiar dacă nu-i trecuse niciodată prin cap s-o angajeze el însuși. Se întrebă cît de des se afla la dispoziția unor străini.

Tonul lui inchizitorial o scoase din sărite pe Dee. Nu avea absolut nici un drept s-o judece.

– Mi s-au dat asigurări că voi beneficia tot timpul de o companie feminină, rosti ea pe un ton sec, și nu te privește cu cine locuiesc sau muncesc!

– Ba e treaba mea, dacă muncești pentru mine.

– Ei bine, poți să fii sigur că n-am nici cea mai mică intenție să *muncesc* pentru tine, îi aruncă ea cu un aer feroce. Din clipa asta poți să consideri colaborarea noastră încheiată. N-aș lucra pentru tine în ruptul capului.

Aversiunea ei evidentă nu făcu decît să-i alimenteze furia lui Logan. Ştia că era îndreptăţită să-l dispreţuiască însă dezgustul din ochii şi glasul ei îl şocară dincolo de orice închipuire. Se despărţiseră la fel de supăraţi amîndoi, dar nu-şi dăduse seama ce mult îl ura Dee.

Nutrise speranţa că, într-o bună zi, îl va înţelege şi-i va ierta gestul plin de cruzime. Evident, asta fusese o altă greşeală. Atitudinea ei de acum nu mai lăsa loc pentru înţelegere şi iertare.

Frustrarea îi accentuă dispreţul faţă de sine şi-i spori mînia. Avea doar cîteva secunde să se decidă dacă voia s-o alunge supărată sau să găsească o modalitate de-a o ţine lîngă el, în vreme ce-şi înfrunta ceilalţi demoni.

Lupta din sufletul lui fu de scurtă durată. La drept vorbind, nu exista nici o hotărîre de luat. O voia alături de el. Dorinţa ce-o aprindea ea în adîncurile lui nu putea fi satisfăcută de nici o altă femeie, aşa încît schimbă tactica.

– Am crezut că munca ta reprezintă cel mai important lucru pentru tine. Am crezut că te mîndreşti cu profesionalismul tău, îi aminti el cu un aer neînduplecat, însă e clar că astăzi comportamentul tău profesional lasă de dorit. Eu sînt un posibil client, iar tu eşti al naibii de nepoliticoasă.

Sîngele începu să zvîcnească în tîmplele lui Dee într-un ritm alarmant. Ochii îi străluceau de furie şi

avea impresia că va exploda dintr-o clipă în alta.

– Cum îndrăzneşti! rosti ea întretăiat, scoasă din sărite.

Îl iubise cu disperare, îi dăruise tot ce avea de dăruit şi, în schimb, se alesese de la el cu pretenţia egoistă de a-şi abandona cariera, ca să devină partenera lui permanentă de distracţie.

– Cum îndrăzneşti să-mi critici profesionalismul? Ce te face să crezi că ai dreptul să mă judeci? Singurul lucru pe care l-ai vrut cu adevărat de la mine a fost satisfacerea nevoilor tale sexuale. Nici o femeie în toate minţile n-ar da o carieră respectabilă pe un viitor incert alături de cea mai joasă speţă de misogin!

Muşchii maxilarelor lui Logan zvîcneau incontrolabil. Îşi simţea pieptul prins într-un cerc de fier şi respira anevoios. Nu era misogin. Petrecuse luni de-a rîndul încercînd să-şi repare greşeala. Şi el suferea şi voia să i se dea posibilitatea să se împace cu ea. Inspiră adînc adunîndu-şi curajul de a-i spune adevărul, dar mîndria îi opri cuvintele în gît.

– Plec! exclamă Dee tremurînd din cauza efortului de a se calma şi de a-şi stăpîni tumultul emoţiilor. Poţi să-i spui domnului Travis că nu sînt interesată de încheierea unui contract. Poate începe să caute alt instructor.

Se întoarse să iasă din încăpere, dar Logan întinse o mînă s-o oprească. În momentul în care degetele lui îi atinseră braţul, se simţiră amîndoi ca electrocutaţi.

Dee se smuci îndepărtîndu-se de el.

– Nu mă atinge! izbucni ea.

Faptul că-l respinsese, îl lovi pe Logan în plin. Nu-i era deloc uşor să se descurce cu propriile emoţii scăpate de sub control şi totuşi nu voia s-o lase să piece. Întinzînd iarăşi mîna o prinse de braţ şi o răsuci cu faţa spre el.

Dee acţionă fără să se gîndească, împinsă de instinctul de conservare şi de groaza de-a fi prea aproape de el. Îşi trase mîna înapoi şi-l lovi cu putere peste faţă.

Sunetul plesniturii şi violenţa cu totul neobişnuită a atacului ei îi ului pentru o clipă pe amîndoi. În cameră se lăsă o linişte apăsătoare, auzindu-se doar şuierul aspru al respiraţiilor lor. Privirile ucigătoare pe care şi le aruncară păreau a veni din partea unor duşmani neîmpăcaţi.

Dee era pe punctul de a-şi pierde total stăpînirea de sine. Mîndria ei şi respectul de sine dădeau o luptă pe viaţă şi pe moarte. Nu lovise în viaţa ei o altă fiinţă omenească. Ea, care nu putea omorî nici măcar o muscă, îl lovise pe Logan cu destulă forţă ca să-i amorţească mîna şi să lase o urmă roşie pe obrazul lui.

Ştia că era periculos de aproape de punctul de a-şi pierde complet controlul. Picioarele îi tremurau şi era gata-gata să se prăbuşească grămadă pe podea. Se întoarse pe călcîie şi porni spre uşa principală fără un

cuvînt şi fără a mai arunca vreo privire spre chipul lui înroşi de furie.

Zgomotul uşii trîntite cu putere îi aduse din bucătărie pe Jack şi pe Patti. Logan privea fix în urma musafirului lor ce plecase şi mîna lui pipăia urma roşie a degetelor de pe obraz.

– Du-te după ea, îi spuse el lui Jake pe un ton aspru, înfrînîndu-şi pornirea de a face chiar el acest lucru. Nu-şi putea asuma riscul s-o supere şi mai mult. Ar fi fost nevoie de mult timp şi răbdare pentru a-i recîştiga încrederea şi avea nevoie de Jake ca să-i procure acel timp.

– Fă orice ar fi nevoie. Triplează-i salariul, promite-i orice, dar fă rost de semnătura ei pe contract.

– Logan! protestă Patti.

Ea se număra printre puţinii oameni care-i înţelegeau teama de avioane. Ştia cît îl costa să-şi înfrunte temerile şi nu voia ca suferinţa să-i fie mărită de o femeie ce-i provocase deja prea multă durere.

Jake se încruntă.

– Eşti sigur că asta vrei?

– Sînt sigur, replică Logan pe un ton sec. Oricît m-ar costa.

Capitolul 3

Parcurgînd în sens invers drumul pe care o adusese Jake ceva mai devreme, Dee încerca din greu să-şi recapete stăpînirea de sine. Tremura violent şi ochii îi erau plini de lacrimi, dar îndepărtă cu îndîrjire orice semn vizibil pricinuit de starea ei sufletească serios zdruncinată.

La auzul camionetei ce se apropia din spate, îi scăpă un geamăt surd, plin de suferință. Începu să se roage cu fervoare ca nu Logan să fie cel care o urmărea. Nu credea c-ar mai fi putut suporta pe moment încă o confruntare cu el.

Camioneta se apropie şi se auzi un claxonat timid. Dee ignoră atenționarea şi îşi adună resursele de autocontrol rămas. Auzi vehiculul oprindu-se şi realiză că şoferul renunțase s-o mai urmeze la pas.

– Domnişoară Prescott, se auzi glasul lui Jake. Vă rog să-mi permiteți să vă conduc înapoi la avion.

Puse o mînă şovăitoare pe braţul lui Dee şi aceasta se opri. Gîtul îi era mult prea încordat ca să poată scoate vreun sunet. Privind peste umăr, se asigură că Logan nu era pe nicăieri, prin preajmă, şi apoi încuviinţă din cap, în semn că este de acord.

De îndată ce se aflară în cabina camionetei, Jake porni în viteză. În vreme ce conducea, începu să se scuze evitînd însă s-o privească în ochii trişti, înotînd în lacrimi.

– Îmi pare foarte rău de toată încurcătura. Habar n-am avut că dumneavoastră şi Logan vă cunoşteaţi.

– Şi că nu ne putem suferi unul pe altul? reuşi ea să articuleze cu o voce aspră şi tensionată.

– Nici asta, adăugă el făcînd o grimasă.

Jake se gîndi că Logan era de cu totul altă părere, dar n-o contrazise şi continuă:

– Vreau să vă asigur că nimeni n-a încercat să vă păcălească în mod deliberat sau să vă aducă aici prin înşelăciune. Trebuie să ştiţi la Logan a fost la fel de surprins ca şi dumneavoastră.

Dee nu avea nici o îndoială în privinţa asta însă pur şi simplu era mult prea zguduită de evenimente pentru a mai lua în considerare reacţiile şi motivele altcuiva.

Cum ea nu-i răspunse, Jake vorbi mai departe:

– De obicei, se ocupă singur de angajări, dar acum, în afară de a semna cecurile, n-a prea vrut să aibă de-a face cu treaba asta. La început, am încercat

să angajăm pe cineva din Kentucky însă cum n-am avut noroc, am extins căutarea unui instructor în afara statului. A fost mulțumit cînd i-am spus că am găsit pe cineva care acceptă să vină aici însă nu mi-a cerut detalii.

Dee își aminti cearta avută cu Logan, ce distrusese legătura lor scurtă dar plină de pasiune. Părerea lui relativă la piloți era de-a dreptul obtuză. Voise ca ea să renunțe la carieră. Nu accepta cu nici un chip ca ea să aibă ceva în comun cu zborul. Se comportase ca o jigodie lipsită complet de rațiune.

De atunci, Dee acceptase treptat faptul că atitudinea lui irațională nu fusese decît un mijloc prin care să-și atingă scopul. Logan dorise să pună capăt legăturii lor și, ca atare, îi impusese în mod expres o condiție lipsită de logică pentru a se asigura că ea va refuza s-o accepte.

În prezent, puține femei se mai arătau dispuse să renunțe la carierele construite cu greu, ca să devină simple posesiuni ale unui bărbat bogat. De fapt, se gîndise să accepte, îl iubea destul de mult ca s-o facă. În același timp însă își iubea și familia, și acceptul ei i-ar fi îndurerat.

Înțelegerea faptului că el căutase doar o scuză ca să scape de ea îi produsese, în final, cea mai mare durere. Ar fi fost mai amabil din partea lui să-i spună adevărul: că îi plăcuse timpul petrecut împreună, dar nu destul de mult, încît să-și ia angajamente și să facă

tot felul de compromisuri pe termen lung. În loc de asta, o părăsise lăsînd-o să se simtă folosită şi apoi aruncată.

– Logan tot mai doreşte să lucrezi pentru noi, se aventură Jake cînd tăcerea din cabină deveni mult prea apăsătoare.

Putea să jure că pasagera lui n-avea chef de vorbă însă ajunsese în criză de timp.

Dee pufni în mod deliberat la gîndul de a lucra pentru Logan Bradford. Dacă tipul voia ceva, ea se îndoia c-ar fi fost vorba de lecţii de pilotaj.

– Vorbesc foarte serios, domnişoară Prescott.

– Dee, răspunse ea automat, ţinînd cont că trecuseră de etapa formalismelor.

– Dee, se corectă Jake şi continuă pe un ton grav: Te rog nu lăsa divergenţele dintre tine şi Logan să intervină în situaţia de faţă. Ştiu că ai avut parte de un şoc serios astăzi, dar nu ne refuza fără să te mai gîndeşti. Avem o nevoie disperată de un instructor. Probabil că ştii ce greu este să găseşti un instructor care acceptă să se deplaseze şi deja am investit un sfert de milion în proiectul ăsta. Dacă nu sîntem instruiţi înainte de venirea iernii, faptul ne-ar putea costa încă un an.

Dee încercă să se întărească sufleteşte împotriva argumentelor lui convingătoare. Nu voia să-i pese de problemele lui. Şi aşa, îi era destul de greu să se descurce cu ale ei.

Se opriră în apropierea hangarului şi Jake se răsuci spre ea acordîndu-i întreaga sa atenție.

– Mai gîndeşte-te, o îmboldi el. E foarte important să începem lecțiile de zbor în vara asta şi-ți garantez că nu va trebui să-ți petreci cu Logan tot atîta timp cît îți vei petrece cu Butch şi cu mine.

Lui Dee nu-i plăcea să i se amintească de Butch şi de entuziasmul lui tineresc. Fusese întotdeauna mult prea sentimentală, dar de data asta nu-şi putea permite să se lase impresionată.

Jake îşi dădea seama că nu face deloc progrese. Ea nu părea prea receptivă la pledoaria lui.

– N-am nevoie de semnătura ta pe contract pînă nu vei reflecta mai bine şi poți să-i schimbi clauzele, astfel încît să-ți convină.

– Cred că, mai degrabă, ar trebui să cauți pe altcineva, fu singurul răspuns al lui Dee cînd coborî din camionetă.

Jake sări şi el jos şi o urmă pe pistă.

– Promit să-mi continui căutările, dar ştii că nu prea am mari şanse să găsesc pe cineva.

Nu era problema ei. Nu se angajase la nimic, îşi spuse Dee în sinea ei. O va pune pe mama ei să facă şi ea nişte investigații însă nu va permite ca acest lucru să devină una dintre preocupările ei. Oamenii lui Bradford nu erau responsabilitatea ei.

– Pe 4 Iulie, la noi, va avea loc o petrecere în aer liber cu grătar. Ce-ar fi să vii şi tu cu nişte prieteni?

propuse Jack dintr-un implus de moment. Acordă-ți o şansă de a-i cunoaşte şi pe ceilalți oameni. Poate că-ți vei da seama că nu ar fi chiar atît de rău să lucrezi aici. S-ar putea chiar să ajungi să ne simpatizezi.

Ajungînd lîngă avion, Dee îşi încetini mersul. Se întoarse şi-l privi drept în ochii.

– N-am nimic împotriva dumitale sau a echipei dumitale, domnule Travis.

– Jake.

– Jake, repetă Dee. Dar vreau să fiu sinceră cu tine. Oricît de mult v-aş simpatiza pe tine, pe Butch şi pe ceilalți oameni, şi oricît de mult mi-ar plăcea proprietatea asta, n-am nici cea mai mică intenție să lucrez cu Logan.

– Vom dubla plata pe care ți-am oferit-o.

Ochii lui Dee se măriră. Deja îi fusese propus un salariu mai mult decît generos. Avea oare Jake autoritatea de a-i oferi cît voia sau Logan crezuse că banii îi vor schimba decizia.

– Nu leafa reprezintă problema, rosti ea.

– O vom tripla.

Ochii i se îngustară şi fu invadată de un nou val de mînie.

– Nu sînt de vînzare cu nici un preț şi-i poți spune şefului tău că mai există încă lucruri ce nu pot fi cumpărate cu bani!

Cînd voi să-i întoarcă spatele, Jake o atinse uşor pe braț.

– Iartă-mă, îi zise el cu sinceritate vorbind pe un ton calm. N-am vrut să te ofensez sau să fiu nerespectuos, dar sînt disperat şi avem nevoie de ajutorul tău. Dacă pierdem un an, pînă la sfîrşit ne va costa şi mai mult.

Dee ar fi vrut să-i spună că nu folosea la nimic s-o facă să se simtă vinovată. Nu putea şi nu va lucra cu Logan Bradford.

– O să-i cer mamei mele să facă nişte investigaţii pentru tine. Poate va găsi un instructor care să mă înlocuiască.

– Şi ce-i vei spune? o întrebă el. Dacă află cineva că ai refuzat contractul, va fi curios să afle care a fost motivul.

Dee închise ochii şi îşi reprimă un geamăt. La asta nu se gîndise. Cum îi va explica decizia asta mamei ei? Părinţii nu ştiau nimic despre Logan, iar surorile ei, foarte puţin.

Făcu o verificare completă a avionului. În mod automat, începu să explice procedura, pe măsură ce dădea ocol avionului, distrăgîndu-i atenţia lui Jake ce o urma punîndu-i întrebări.

Subiectul încheierii contractului fu abandonat însă Dee se văzu nevoită să-i acorde din nou atenţie cînd rămase singură în carlingă. Cum avea să explice refuzul de a încheia contractul fără a spune întregul adevăr sau fără a-l înlocui cu o minciună gogonată?

Problema o chinui pe tot drumul de întoarcere

acasă însă acesta nu dură destul cît să-i permită formularea unei scuze plauzibile de-a refuza însărcinarea, iar ea nu voia să-şi etaleze sentimentele legate de subiectul în cauză.

Belle presupusese că pe parcursul opririi ei în Kentucky va fi vorba doar de a face cunoştinţă cu viitorii ei elevi. Oare ce va gîndi cînd îi va spune că refuză să-i instruiască? Dee era încă prea zguduită sufleteşte ca să discute problema în mod raţional, astfel încît hotărî să-i spună mamei ei că avea anumite rezerve.

Nu. Asta nu merge. Dacă urma să-i ceară lui Belle să-i găsească un înlocuitor, atunci aceasta trebuia să afle adevărul. Dee detesta să se găsească într-o astfel de situaţie îngrozitoare. Fie că accepta, fie că nu, pe ea cădea toată năpasta. Era o situaţie fără ieşire.

Şi fireşte, cînd ajunse acasă, ambele ei surori se aflau la sediul companiei. Intră în încăperea folosită drept birou de recepţie şi le acordă ochilor ei cîteva secunde să se acomodeze cu trecerea de la lumina de zi, la cea electrică.

Apoi îşi plimbă privirea de la Sharia la Carlie. Văzîndu-le expresiile, ghici că-i sesizaseră imediat frămîntările sufleteşti ce i se reflectau pe chip. Uneori se simţea ca un radar umblător.

– Ce s-a întîmplat? o întrebă Carlie fără a mai pierde vremea cu vreo formulă de salut.

– Unde-i mama? se interesă Dee.

– Ea şi cu tata ies să cineze în oraş, aşa că a plecat devreme. Noi păzim şandramaua.

– Ai dat de necazuri în Kentucky? întrebă Sharia.

– Am dat de Logan Bradford în Kentucky, răspunse Dee pe un ton sec.

Îşi trînti programul de zbor pe biroul recepţiei şi îşi făcu ceva de lucru însă putea simţi valurile de îngrijorare ce veneau dinspre surorile ei.

Sharla şi Carlie schimbară priviri nedumerite. Ştiau foarte puţine despre individul respectiv; mai precis, că o făcuse să sufere pe Dee. Sharla îl întîlnise odată în treacăt şi avusese impresia că şi el suferea însă Dee refuzase să vorbească despre el.

– Unde l-ai întîlnit? o chestionă Carlie.

– El este unul dintre *B*-urile fermei Circle B's, o lămuri Dee. Nu am aflat decît cînd Jake Travis m-a dus să fac cunoştinţă cu şeful lui.

– Ştia că tu eşti pilotul angajat de supraveghetorul lui?

– Din cîte se pare, nu. Jake mi-a spus că Logan nu a vrut să aibă nimic de-a face cu angajarea; prin urmare, a fost şi el la fel de surprins.

Dee încă nu se întorsese cu faţa la ele. Ăsta era un semn rău, care însemna că nu se descurcă prea bine cu şocul suferit. Nu-şi putea ascunde total reacţia însă surorile ei ştiau că încerca să minimalizeze efectul avut asupra ei.

Carlie se apropie şi-i puse o mînă prietenească pe

spate. Simțindu-i încordarea, începu să-i maseze umerii. Știau amîndouă ce sensibilă era Dee și ce mult detesta confruntările.

– A fost chiar atît de neplăcut?

Dee suspină profund și încercă să se destindă. Pînă ce n-o atinsese Carlie, nu-și dăduse seama că mușchii îi erau încă încordați.

– A fost un iad.

– Cum a reacționat Logan?

Lui Dee i-ar fi fost destul să închidă pleoapele pentru a vedea în minte imaginea vie a lui Logan, dar nu voia să-și amintească felul în care i se aprinseseră ochii de plăcere și nici cum îi sunase numele pe buzele lui.

Nu voia să-și amintească ce nespus de atrăgător era și cum îi bătuse inima de tare văzîndu-l. Logan era ca o otravă și nu-și putea permite să uite greșelile din trecut. N-ar mai supraviețui după încă o asemenea greșeală.

– Ai fi putut crede că eram vechi prieteni și că ne despărțiserăm în cei mai buni termeni. E un șobolan nenorocit.

După cîte știa Dee, el ar fi putut avea față de toate femeile pe care le întîlnea o atitudine de genul „iubește-le și părăsește-le".

– A avut tupeul să mă dojenească fiindcă eram dispusă să locuiesc și să muncesc alături de niște străini, adăugă ea dezgustată. Și după aceea a in-

sinuat că dădeam dovadă de lipsă de profesionalism fiindcă am refuzat să lucrez pentru el.

Se întoarse şi îşi privi surorile.

– E posibil să nu fi avut o comportare prea profesională însă am fost provocată. Simplul fapt de a te afla în apropierea lui Logan Bradford incită la violenţă.

Ochii celor două fete se lărgiră de uimire. Dee îşi ridica rareori tonul la mînie. Avea umor din belşug şi doar o crasă nedreptate o putea scoate din sărite.

Sharia o întrebă şovăind:

– Doar nu vrei să spui că ai trecut la violenţe, nu-i aşa?

Dee se înroşi şi îşi privi mîna dreaptă. Încă mai simţea fierbinţeala contactului dintre pielea ei şi a lui Logan.

– Dumnezeule, chiar l-ai plesnit! exclamă Carlie stupefiată.

Ideea i se părea de neconceput.

Expresia de pe faţa lui Dee reflecta un amestec de satisfacţie şi vinovăţie.

– Bănuiesc că n-a fost o atitudine profesională, dar şi-a căutat-o cu lumînarea.

Poate că astăzi n-o meritase însă o atinsese, ceea ce îi declanşase impulsul de a-l lovi. De prea multă vreme simţise nevoia asta.

Sharia dorea o confirmare mai clară.

– Chiar i-ai tras una?

– Da, l-am pocnit, izbucni Dee.

Surorile ei schimbară priviri uluite. Părea aproape imposibil să ți-o închipui pe Dee agresînd fizic pe cineva, mai ales un bărbat care era probabil de două ori cît ea.

Carlie decise că aveau nevoie cu toate de o doză zdravănă de cafeină. Biroul plăcut mobilat avea și un bar mic, dotat cu băuturi pentru membrii familiei și clienți. Se duse la frigider și scoase o sticlă de Coca-Cola pentru ea și surorile ei.

– Mi se pare că încă mai ai sentimente puternice pentru bărbatul acela, declară ea.

– Ai perfectă dreptate, replică Dee. Îl urăsc.

Sharia și Carlie avură cel de-al doilea șoc zdravăn al după-amiezei și aproape se înecară cu băuturile. „Ura" era un cuvînt pe care Bella îl interzisese în casa lor. Fiicele ei aveau permisiunea să disprețuiască lăudăroșii sau să aibă o puternică aversiune față de spanac însă cuvîntul *ură* nu fusese niciînd tolerat.

– Vrei să spui că-l urăști atît de tare, încît ți-ai dori să-l vezi mort? întrebă Sharla.

Aceasta era fraza folosită de mama lor pentru a exprima sentimentul întunecat al urii.

Dee se încruntă și își pironi privirea în pahar. Nu-i dorise nimănui moartea și, chiar dacă nu-l putea suferi pe Logan, nu putea spune cu sinceritate că voia să-l vadă mort. Tot ce-și dorea era să-l vadă suferind la fel de mult ca ea.

– Vrei să ne spui ce s-a întîmplat între voi? întrebă

Carlie așezîndu-se într-un fotoliu.

Sharla se întinse pe o sofa tapisată cu aceeași stofă.

– Poate că, dacă am ști toată povestea, am putea înțelege ce simți.

Cînd își permise să se gîndească la timpul petrecut cu Logan, Dee fu cuprinsă de deprimare. Nu le-ar fi putut povesti în ruptul capului surorilor ei toată povestea, fiindcă i-ar fi fost rușine, dar simțea totuși nevoia să discute cu cineva despre legătura ei cu Logan.

– Ne-am întîlnit în timpul vacanței de Crăciun, cînd am fost plecată în Florida o săptămînă, începu ea plimbîndu-se în sus și-n jos prin cameră.

– Și te-ai îndrăgostit pînă peste cap, sugeră Sharla în șoaptă.

Chipul lui Dee îi trăda suferința, însă dădu din cap a încuviințare.

– Eram atît de absorbiți unul de cealalt, încît nu ne-am deranjat să discutăm aspectele mai prozaice ale vieților noastre.

Amintindu-și de zilele și nopțile lungi de dragoste, Dee se simți străbătută de un fior fierbinte. Nicicînd nu mai avusese parte de un asemenea răstimp dedicat în întregime explorărilor senzuale și plăcerii.

– Cînd vacanța noastră a luat sfîrșit, Logan mi-a cerut să mă mărit cu el. Spunea că nu suportă gîndul de a ne despărți nici măcar pentru puțin timp și s-a gîndit că ar trebui pur și simplu să mă duc în Kentucky

cu el.

– Probabil că era serios dacă voia să se însoare cu tine şi să te ia acasă cu el.

– Nu cred că a vrut cu adevărat să se însoare cu mine, voia doar să trăiesc cu el o perioadă. A întors însă foaia cînd a aflat că sînt pilot. Ai fi crezut că-i mărturisisem că sînt prostituată. A fost complet uimit şi a insistat să renunţ la zbor. Spunea că nu acceptă ca soţia lui să-şi rişte viaţa. *„Zi de zi"*, continuă Dee reproducînd exact tonul şi cuvintele lui Logan, cuvinte ce-i rămăseseră gravate în minte pentru totdeauna.

– A refuzat să accepte că aveam obligaţii faţă de familia mea şi că nu eram dispusă să renunţ la carieră de dragul lui. Repeta la nesfîrşit că el are destui bani ca să poată „avea grijă de mine". Asta m-a scos din minţi.

– Nici nu-i greu de înţeles, rosti Sharia, însă din cîte se pare, v-aţi despărţit fără a rezolva ceva.

– Ce era de rezolvat? mîrîi Dee. Pur şi simplu s-a folosit de cariera mea ca scuză, pentru a se debarasa de mine. Fusesem distracţia lui pe timpul vacanţei şi, dacă nu voiam să continui să-l distrez în condiţiile impuse de el, atunci povestea nu-l mai interesa.

Carlie şi Sharia făcură un nou schimb de priviri. În ochi li se citea nedumerirea. Dee părea să descrie doi oameni diferiţi. Ştiau că ea nu s-ar fi îndrăgostit nebuneşte de bărbatul pe care încerca să-l înfăţişeze

drept un nemernic lipsit de scrupule. Se pricepea mult prea bine să descifreze caracterele oamenilor.

– Poate că nu mai fusese îndrăgostit pînă atunci, îşi dădu cu părerea Sharla amintindu-şi cît se împotrivise Reed sentimentelor de dragoste. Poate că s-a temut să nu te piardă şi a reacționat într-un mod nepotrivit. N-ați avut suficient timp la dispoziție ca să ajungeți la un compromis.

– Vrei să sugerezi că eu nu ştiu ce vorbesc? Că s-ar fi putut, într-adevăr, să mă vrea de soție şi nu doar o companie plăcută? Greşeşti, aşa că nu mai încerca să-i iei apărarea.

– Ştii bine că Sharia face întotdeauna pe avocatul diavolului, îi aminti Carlie încercînd s-o liniştească şi neplăcîndu-i s-o vadă atît de agitată.

– Nu-i ia nimeni apărarea lui Bradford. Te-a făcut să suferi şi ăsta-i un motiv suficient ca să vreau să-l văd tăvălit prin smoală şi fulgi. Totuşi, s-ar putea să-ți faci o nedreptate crezînd că l-ai iubit mai mult decît te-a iubit el pe tine.

– Aşa a şi fost.

Uneori, Dee putea fi teribil de încăpățînată.

– Poate că are ideea fixă a masculilor plini de ei că o femeie trebuie să facă dovada iubirii ei urmîndu-şi orbeşte bărbatul, sugeră Sharla sau poate că este unul dintre cei ce cred că bărbatul trebuie să fie singurul susținător material al familiei.

– Rahat.

Sharia şi Carla icniră, prefăcîndu-se şocate însă, pe urmă, zîmbiră.

– Ăsta-i ceea ce se cheamă „un cuvînt interzis", o tachină Carlie. Şi deja ai mai spus un cuvînt urît în după-amiaza asta. Sper că mama Belle n-a pus microfoane în birou.

Gluma aduse un zîmbet pe chipul lui Dee, dar ochii îi rămaseră trişti.

– Nu ştiu cum o să-i explic toate astea. I-am promis lui Jake că am s-o pun pe mama să-l ajute să-şi găsească alt instructor, dar nu vreau să discut problema cu ea.

– Ai făcut contractul bucăţele cumva? o întrebă Carlie.

– Nu. De fapt, n-am văzut nici un contract însă nu are importanţă. N-am de gînd să lucrez cu Logan.

– Cum ţi s-a părut casa şi oamenii?

Dee oftă din rărunchi.

– Mi-au plăcut cu adevărat Jake şi Butch. Ei sînt ceilalţi doi bărbaţi care vor să ia lecţii de pilotaj. Au fost foarte prietenoşi şi plini de entuziasm. Am mai întîlnit-o şi pe Patti, sora lui Logan. Nici n-am ştiut că are o soră.

– Cum ţi s-a părut Circle B's.

Lui Dee îi scăpă încă un oftat.

– E de-a dreptul minunată. Mirosea a caprifoi şi

m-am simțit nespus de bine acolo.

Nostalgia din glasul ei nu le surprinse pe fete şi nici felul în care descrisese ambianța locului. Dee reacționa întotdeauna la locuri şi situații cu toate simțurile. Simțea lucrurile la fel de mult pe cît le vedea.

– Ce păcat că trebuie să renunți, spuse Sharla. Nu poți rezolva în nici un mod neînțelegerea cu Logan?

Ochii lui Dee aruncară scîntei.

– Nici măcar nu vreau să încerc!

Următoarea întrebare fu pusă pe un ton ezitant:

– Îl mai iubeşti?

– Nu!

Dee ştia că răspunsul ei de protest fusese prea rapid şi prea defensiv, dar nu-şi putea stăpîni reacția instinctivă. Orice sentimente mai avea pentru acel bărbat erau negative.

Sharia avea îndoielile ei însă avu o propunere:

– Poate că ar trebui să accepți slujba. Dacă veți fi nevoiți să lucrați împreună, veți avea ocazia să lăsați trecutul în urmă. Atunci, vei fi în stare să ți-l scoți din suflet.

– Sharia ar putea avea dreptate, interveni Carla. Trebuie să ți-l scoți pe Logan din minte. Cea mai bună metodă de a o face e să-l întîlneşti pe terenul lui şi să vezi cum vă înțelegeți în circumstanțe normale.

Dee scuturâ din cap respingîndu-le categoric teoriile. Nu voia să admită cît de tulburată fusese vă-

zîndu-l pe Logan şi nu credea că ei doi puteau lucra în bună înţelegere. Cîteodată, vechii îndrăgostiţi deveneau cei mai buni prieteni, dar nu şi în cazul de faţă.

– Nu doresc cîtuşi de puţin să-mi rezolv neînţelegeriile cu Logan. Nu vreau să mă mai apropii de el.

– Dacă nu-l mai iubeşti, atunci de ce nu vrei să-l ierţi? o întrebă Carlie.

Nu şi-o putea aminti pe Dee purtînd cuiva pică.

– Se pare că felul ăsta de ură nu-ţi poate face decît rău, continuă ea. Îţi aminteşti ce mi-ai spus cînd am divorţat de Bill? M-ai sfătuit să-i dau frîu liber furiei şi să las în urmă sentimentele negative. Ai avut dreptate şi sfatul tău mi-a prins bine.

– Dacă nu eşti sigură ce sentimente ai pentru el, n-ar fi mai bine să afli? propuse Sharla. Nu te poţi ascunde de tine însăţi, Dee. L-ai iubit pe Bradford şi el te-a făcut să suferi. Nu vei putea fi fericită pînă cînd nu vei înfrunta emoţiile contradictorii şi nu le vei împăca într-un fel sau în altul.

Dee clătină iar din cap. Ele nu înţelegeau şi ea nu le putea explica fără a le divulga secretul pe care-şi jurase să nu-l spună nimănui. Apropierea de Logan nu-i putea aduce decît noi suferinţe. Poate că nu-l mai iubea, dar încă mai nutrea sentimente puternice legate de felul în care luase sfîrşit povestea lor.

– N-o să meargă. Dacă aţi fi fost acolo azi, aţi fi înţeles. Nu ne putem afla în aceeaşi cameră fără a ne

enerva la culme. Ar însemna să-mi caut necazul cu lumînarea.

Sharla şi Carlie rămaseră tăcute cîteva clipe analizînd răspunsul surorii lor.

– Poate că ai dreptate, admise Carlie. Poate că e mai bine să uiți pur şi simplu: şi pe el, şi casa lui şi faptul că are nevoie de un instructor.

Sharla se arătă de acord.

– Presupun că e preferabil ca anumite lucruri să fie pur şi simplu uitate. Mai ales dacă l-ai văzut şi ți-ai dat seama că nu-l mai iubeşti.

Sunetul telefonului o împiedică pe Dee să răspundă. Deşi era cea mai aproape de birou, ignoră apelurile. În cele din urmă, Sharia se ridică de pe sofa şi răspunse:

– *Prescott Air Service.*

– Domnişoara Prescott? întrebă vocea profundă a unui bărbat.

– Regret, însă a plecat deja. La telefon e Sharia. Cu ce vă pot fi de folos?

– Sînt Logan Bradford.

– Da, domnule Bradford, rosti Sharia suficient de tare ca surorile ei să ştie cu cine stă de vorbă.

Amîndouă îşi îndreptară atenția asupra surorii ei.

– Dee era supărată cînd a plecat astăzi de aici şi voiam să mă asigur că a ajuns cu bine acasă.

– Totul este în regulă, domnule Bradford. Dee este

pilot profesionist. E antrenată să zboare chiar şi cînd are o zi proastă.

– Cînd a plecat, rosti el într-un tîrziu, a spus că nu vrea să lucreze pentru mine însă oferta a rămas valabilă. Sper că se va mai gîndi înainte de a lua o decizie. V-a pomenit despre petrecerea în aer liber pe care o dăm pe 4 Iulie?

Sharla aruncă o privire spre Dee. Pînă atunci mai erau doar cîteva zile.

– Nu ne-a spus nimic.

– Aş vrea să vină aici. N-ar angaja-o cu nimic. I-ar da doar şansa să ne cunoască mai bine.

Sharia nu prea credea că Dee ar fi de acord; oricum, nu în actuala stare de spirit.

– O să-i comunic.

Tonul ei nu dădea mari speranţe şi vocea lui Logan deveni şi mai gravă:

– Am vrut să vin astăzi după ea însă ştiam că a avut un şoc şi are nevoie de timp. Dacă nu vine în Kentucky pe 4, am să vin eu acolo pe 5.

Sharia făcu o grimasă, dar tonul ei rămase politicos:

– Sună ca un fel de ameninţare, domnule Bradford.

– E o promisiune, domnişoară Prescott.

Sharla nu se îndoia că el avea să-şi ţină promisiunea.

– O să-i transmit mesajul dumneavoastră. Vă mul-

țumesc că ne-ați telefonat.

Închise telefonul și se uită la Dee.

– Bradford a zis că ai fost invitată la petrecerea din 4 Iulie. Spunea că dacă nu te duci tu în Kentucky, vine el aici.

Dee păli vizibil.

– De ce?

– Nu mi-a dat explicații. Afaceri neîncheiate, presupun.

– La dracu'! La dracu'! La dracu'! exclamă Dee cu o violență neobișnuită. Nu vreau să vină aici.

– Dacă voia atît de mult să te vadă, de ce a așteptat pînă acum? o întrebă Carlie.

Dee știa că le datorează surorilor ei o explicație. Îngrijorarea lor era sinceră. O susțineau în orice ocazie și erau mereu gata s-o apere.

– Cînd am plecat din Florida nu i-am spus unde locuiesc. Într-un tîrziu, mi-a dat de urmă și m-a căutat, dar i-am spus că mă văd cu un alt bărbat și că ne-ar sta în cale.

– Ha! O lovitură groaznică pentru ego-ul lui, rosti Sharia.

– Ori procedam așa, ori aveam nevoie de un ordin de interdicție și n-am vrut să amestec poliția.

– Sper că nu ți-a făcut vreun rău, zise Carlie vizibil înspăimîntată de idee.

Compasiunea îndulci chipul lui Dee. Soțul lui Carlie

fusese un nemernic şi nu se dăduse în lături să-şi lovească nevasta.

– Logan n-a recurs niciodată la violenţă fizică. A fost foarte furios, dar nu mi-e teamă de el.

– Doar de sentimentele pe care le ai pentru el, presupuse Sharia.

Expresia feţei lui Dee deveni încordată. Sincer vorbind, nu ştia care-i sînt sentimentele faţă de Logan, cu excepţia unei supărări neîntrerupte şi a resentimentelor. Crezuse că-l alungase pentru totdeauna din inima şi mintea ei însă după confruntarea de azi îşi dăduse seama că nu prea reuşise.

– Tu şi cu Reed v-aţi făcut planuri pentru ziua de 4 Iulie? o întrebă Carlie pe Sharia.

– Trebuie să piece în afara statului.

– Atunci ce-ar fi să mergem toate trei la petrecere? Recunosc că sînt curioasă în privinţa tipului ăsta. Vom vedea ce hram poartă, îi vom susţine moralul lui Dee şi o vom ajuta să alunge orice sentimente confuze pe care le mai are faţă de Logan Bradford.

Ca urmare a propunerii ei, în cameră se lăsă, timp de cîteva minute, o linişte apăsătoare.

În cele din urmă, Sharla întrebă:

– Ce părere ai, Dee?

Aceasta se uită pe rînd la surorile ei. Erau cele mai bune surori posibile; nişte fete remarcabile, gata oricînd s-o protejeze. Sharla era mai mare decît ea doar cu cîteva minute însă îi plăcea să joace rolul de soră

mai mare. Carlie era o persoană tenace, gata oricînd să lupte alături de ea.

În mód normal, cînd era cazul, Dee se baza pe firea ei calmă pentru a le potoli temperamentul, dar nu și în privința lui Logan. De data asta, amestecul lor îi părea binevenit, deși avea îndoieli serioase în privința deciziei pe care o luă, dînd afirmativ din cap.

Capitolul 4

Pe 4 Iulie, plecară cu avionul spre Kentucky. Petrecerea în aer liber era programată să înceapă la ora patru după-amiază şi, o jumătate de oră mai tîrziu, avionul fetelor se apropia de pista de aterizare de la Circle B's. Plănuiseră să ajungă după ce majoritatea invitaţilor se vor fi adunat, astfel încît gazda lor să fie ocupată cu îndatoririle impuse de această calitate.

De data asta la comenzile avionului ei, *Saratoga*, se afla Sharia. Asemeni multor şoferi experimentaţi, nu suporta să stea într-unul din scaunele rezervate pasagerilor, lăsînd pe altcineva la manşă şi, prin urmare, ea pilota de fiecare dată cînd cele trei surori călătoreau împreună. Dee şi Carlie n-aveau nimic împotrivă să-i facă pe plac. În materie de pilotaj, ea era cea mai bună.

– Ooohhh... se entuziasmă Sharia aducînd avionul la sol într-o aterizare incredibil de lină. Asfalt nou-nouţ.

– Totul este nou, o lămuri Dee.

– Nici chiar avionul lor nu e la mîna a doua?

– As! Comandă specială.

– Măi, să fie! Mi-aş dori să am certificat de instructor.

– Şi eu mi-aş dori să-l ai, zise Dee.

Nu se putea abține să nu se simtă vinovată de a-i fi lăsat pe Jake şi Butch să se descurce cum or putea. Nu era de datoria ei să-i antreneze, avusese tot dreptul să refuze contractul, dar, cu toate astea, suferise zile întregi din acest motiv. Nu-şi dorea slujba însă ar fi vrut să cunoască un instructor care ar fi acceptat-o.

La capătul pistei, lîngă hangar, se mai aflau un elicopter şi încă un alt avion mic, şi, prin urmare, aflară că o parte dintre oaspeții lui Bradford veniseră pe calea aerului. Asta însemna că era vorba de o petrecere destul de mare. Operatorul de la sol le informase că vor fi aşteptate şi conduse cu maşina pînă la conac.

Butch dădea o mînă de ajutor la a-i conduce pe musafiri, aşa încît se afla în apropiere cînd ateriză avionul necunoscut. Şeful lui nu mai aştepta pe nimeni care să sosească pe calea aerului, dacă nu cumva pilotul de la *Prescott* se decisese să vină. În clipa în care avionul se opri, observă emblema companiei *Prescott Air Service* şi zîmbi.

După cîteva minute, ochii stăteau să-i iasă din cap de mirare. Nu una, nu două, ci trei femei blonde coborîră din avion. Şi toate trei arătau la fel, uluitoare,

sigure pe ele şi foarte şic.

Mai mult ca sigur că erau surori – probabil gemene. Semănau atît de mult, încît n-ar fi putut spune pe care o cunoscuse deja. Nici una dintre ele nu avea coada aceea lungă. Părul le era răsucit în vîrful capului în cîte un coc mic şi erau îmbrăcate la fel.

– O să ne coacem în blugii ăştia, mormăi Carlie cînd părăsiră confortabila şi răcoroasă cabină dotată cu aer condiţionat, ieşind în căldura sufocantă a după-amiezei.

– Blugii ăştia au fost cea mai potrivită alegere, ţinînd cont că n-am făcut o expediţie de cumpărături, observă Sharia.

Se hotărîseră să poarte blugi albi, asemănători, care li se mulau pe şolduri şi care se îngustau pe măsură ce coborau în josul picioarelor lungi şi bine proporţionate terminîndu-se deasupra gleznelor.

Cînd fuseseră mici, mama lor se delectase îmbrăcîndu-le cu haine identice. În ultimii ani, surorile se îmbrăcau rareori la fel, doar dacă nu se hotărau – ca astăzi – să facă senzaţie în mod deliberat.

Blugilor le asortaseră bluze de mătase cu mînecă scurtă, închise cu nasturi în faţă şi ajustate pe corp, fiecare fiind de altă culoare. Carlie purta roşu, culoarea ei preferată. Sharia purta violet-închis, iar Dee un turcoaz-închis ce-i accentua strălucirea ochilor. Bluzele contrastau puternic cu albul imaculat al pantalonilor şi ţinuta era completată de sandale albe, împletite.

Cînd se apropiară de Butch, ochii lui rămaseseră tot larg deschiși și gura căscată de surpriză. Trecuse multă vreme de cînd gemenele Prescott nu mai încercaseră să uimească lumea cu înfățișarea lor și expresia lui demonstra că avuseseră succes.

– Cred că nu ne-am pierdut *mîna*, murmură Carlie.

– O să-i lăsăm lați, o asigură Sharla. Și dacă n-o să ne placă de ei, nici măcar nu ne vom deranja să le spunem cine este fiecare dintre noi.

Dee aprecie ideea, dar știa că era puțin probabil să se întîmple așa. Din cîte văzuse, toți cei ce trăiau și munceau la *Bradford Bluegrass* erau simpatici și prietenoși. Și cum Carlie și Sharia nu aveau strop de snobism în ele, probabil că, în scurt timp, se vor distra de minune.

În ciuda sprijinului lor, ea nu se simțea prea încrezătoare. Fusese de acord să vină ca să mai aibă ocazia să viziteze locurile, dar sperase că prezența surorilor ei avea s-o facă să se simtă mai puțin vulnerabilă. Acum, nu mai era atît de sigură că vechea metodă avea să funcționeze.

– Domnișoara Prescott? făcu Butch o încercare după ce-și recăpăta prezența de spirit și se apropie de ele.

Ca răspuns la cuvintele lui, toate trei înclinară din cap, iar el se făcu roșu ca racul. Lui Dee i se făcu imediat milă și încercă să-l facă să se simtă în largul lui.

– Ele sînt surorile mele, Butch, rosti ea identificîndu-se astfel. Ea e Sharia, continuă făcînd semn în stînga, şi ea este Carlie.

Dee stătea, ca de obicei, între ele.

– Butch e dresor aici şi vrea să devină pilot, le explică apoi surorilor ei.

Amîndouă fetele îi întinseră mîinile şi Butch le strîns stînjenit. Era sigur că fata cu bluză violet fusese în scaunul pilotului.

– Dar asta înseamnă că Sharia a pilotat avionul, spuse el.

–Toate sîntem piloţi, îl lămuri Carlie. Avem însă specializări diferite şi avioane diferte.

– Mai precis, Carlie se ocupă de genul de transporturi pe care vreţi să le faceţi voi, îi spuse Sharia, dar nu are certificat de instructor. Dee se ocupă de instructaj, iar eu mă ocup de obicei de zborurile charter, dar toate putem pilota mai multe feluri de avioane.

La aceste cuvinte, tînărul rămase deopotrivă de uluit şi impresionat.

– Uau! fu singurul lucru pe care reuşi să-l rostească.

– Poţi să-i faci o inspecţie avionului Sharlei, dacă vrei, spuse Dee ştiind cît de mult îi plăcuse să-i admire avionul ei. Se deosebeşte mult de *Cessna*.

Butch aruncă o privire plină de admiraţie spre aparat.

– Sînteţi sigură că nu vă deranjează?

Arăta de parcă îi fusese oferit un cadou deosebit şi entuziasmul lui le făcu pe cele trei fete să zîmbească. Sharla şi Carlie înțeleseră de ce Dee îl simpatizase de la bun început.

– Sharla se poartă cu avionul de parcă ar fi copilul ei, îi spuse Carlie. Dar nu se supără dacă i-l admiră cineva.

– Voi fi foarte atent, promise Butch.

– Avem toată încrederea, zise Dee.

– Tu ne vei duce la petrecere? rosti Sharia amintindu-i cu tact că aşteptau să fie duse la conac.

Butch se înroşi din nou, bîlbîi o scuză fiindcă le făcuse să aştepte în plin soare şi le însoți spre maşina pe care o conducea. Prevăzător, lăsase în funcțiune instalația de aer condiționat ce răcorise interiorul luxos al automobilului.

– Asta e maşina şefului, le explică el. N-am vrut să transportăm oaspeții cu camioneta, iar maşina lui Patti e prea mică. Prin urmare, o folosim pe asta. Are trei ani vechime însă e ca nouă, deoarece aproape tot timpul stă în garaj. În general, şeful se deplasează cu camioneta.

Dee se aşeză în față, lîngă Butch. Interiorul maşinii era capitonat cu piele şi mirosul o învălui imediat ce se aşeză pe scaunul confortabil, tapisat cu pluş. N-ar fi vrut să-i placă nimic dintre lucrurile ce-i aparțineau lui Logan însă îi venea greu să nu admire automobilul ăsta.

– Şeful tău are vreo prietenă mai specială? întrebă Carlie cu o curiozitate prost mascată. Cred că foloseşte maşina asta cînd merge, undeva, cu vreo femeie.

Butch aruncă o privire spre Dee şi gestul îi spuse acesteia că deja legătura ei cu Logan nu mai era un secret. Se întrebă ce le spusese celor din familie şi oamenilor lui. Probabil că detaliile legăturii lor dezastruoase dăduseră naştere la multe bîrfe pe domeniile lui.

– Logan nu prea merge la întîlniri, răspunse Buctch în cele din urmă.

Nu mai dădu alte lămuriri şi tăcerea îi demonstra clar loialitatea faţă de patronul lui.

– Sînt mulţi invitaţi astăzi? întrebă Sharla. Am mai observat două aparate de zbor.

– Aproape o sută, replică Butch. Majoritatea sînt vecini sau prieteni ai familiei, dar au venit şi cîţiva clienţi să-şi petreacă aici sfîrşitul de săptămînă. E momentul propice pentru a vedea mînjii fătaţi anul ăsta.

– Ne gîndeam să cumpărăm şi noi nişte cai pentru plantaţia noastră din Virginia, menţionă Carlie.

Nu mai adăugă că ideea rămăsese în suspensie de la precedenta vizită a lui Dee însă comentariul avu darul să-l liniştească pe Butch care începu să le descrie cîţiva dintre caii ce le-ar fi putut conveni. Scurtul drum pînă la conac fu parcurs fără alte discuţii legate de Logan, fapt care o bucură pe Dee.

Cu fiecare minut ce trecea, se simțea tot mai agitată. Palmele i se umeziseră și inima i se făcuse cît un purice. De cînd aterizaseră pe pămînturile lui, pulsul nu-i mai revenise la normal și, cu cît se apropiau de casă, cu atît se simțea mai rău.

Sperase că avea să-i fie mai ușor să dea ochii cu el, mai ales că era însoțită de Sharia și Carlie, însă acum nu mai era atît de sigură. Lucrurile urmau să decurgă mai bine acum, decît la accidentala și groaznica întîlnire dinainte; totuși se simțea bolnavă de teamă.

Trebuia să lase în urmă suferința, mînia și sentimentul de culpabilitate. Învățase că nu era genul de persoană care să poată trăi cu asemenea bagaj emoțional însă se întreba dacă, a-l înfrunta pe Logan pe teritoriul lui, fusese o idee chiar atît de înțeleaptă. Dacă n-ar fi vrut să evite discuțiile cu părinții ei, l-ar fi făcut să vină el la ea, în cazul că ținea atît de mult să-i vorbească.

– Acum înțeleg ce-ai vrut să spui despre casa asta, comentă Sharia cînd străbătură drumul străjuit de copaci, ce conducea spre conac. E, într-adevăr, minunată.

– Și eu înțeleg perfect impresia pe care ți-a făcut-o din primul moment, adăugă Carlie.

Ferma *Bradford Bluegrass* avea frumusețea aceea tihnită pe care Dee o găsea de obicei nespus de liniști-

toare. În alte împrejurări i-ar fi plăcut să-şi petreacă o vreme explorînd proprietatea. Lăsînd la o parte îndoielile legate de oportunitatea prezenţei ei aici, locul o atrăgea într-un mod ciudat de emoţionant şi se lăsă, un moment, cuprinsă de tristeţe pentru ceea ce nu avea să se întîmple vreodată.

Cînd maşina apăru pe alee, Logan se afla pe verandă, în dreptul uşii principale. I se telefonase că sosiseră trei femei cu un avion mic şi înţelesese că Dee venise totuşi. Bucuria lui fusese temperată de groază. Îşi promise să aibă o comportare civilizată, deşi se simţea nerăbdător şi bîntuit de impulsuri barbare.

O dorea cu disperare pe Dee. O voia alături de el, în ciuda îndoielilor şi temerilor lui secrete, cu care mai avea de luptat. Trebuia să găsească un mod de a-i recîştiga respectul şi n-avea cum să reuşească dacă ea refuza să rămînă cîteva săptămîni alături de el.

În ciuda faptului că avea o fotografie a gemenelor şi ştia ce mult seamănă între ele, se simţi deconcertat cîteva clipe văzîndu-le ieşind din maşina lui. Cînd se apropiară, coborî treptele verandei presimţind că vor face front comun, ca mijloc de apărare împotriva lui.

Deşi Sharia îl mai întîlnise şi cu altă ocazie pe Logan, a-l vedea în mediul familiar lui era cu totul altceva. Nici Carlie nu era mai puţin impresionată şi Dee simţi reacţia instantanee a surorilor ei faţă de

magnetismul lui masculin. Nici o femeie nu putea rămîne nepăsătoare în prezența lui.

Era cu cincisprezece centimetri mai înalt decît gemenele, avînd umerii aproape de două ori mai lați ca ai lor. Brațele musculoase erau presărate cu păr blond și expuse vederii de cămașa lui bleumarin, cu mîneci scurte. Privirea ochilor albaștri-cenușii era pătrunzătoare, dar ținută cu grijă în frîu, dîndu-i aspectul unui bărbat ce-și reprima puterea și energia incredibilă.

Privirea lui trecu rapid de la una, la alta, oprindu-se apoi asupra lui Dee. Verdele bluzei îi accentua culoarea ochilor și era lesne de identificat datorită sclipirilor lor de animozitate. Cu toate acestea, la vederea ei, sîngele prinse a-i clocoti în vene. Fu cuprins imediat de fierbințeală însă își înăbuși reacția absolut naturală.

– Mă bucur că ai venit, rosti el cu un glas aspru ca șmirghelul și totuși incredibil de seducător.

– Invitația ta era mult prea tentantă pentru a fi refuzată, îl înfruntă ea cu ușurință.

Buzele lui Logan se subțiară. Se îndoia că amenințarea lui fusese singurul motiv al venirii ei, dar nu-i păsa. După ce-i studie atent trăsăturile încă un minut, privi spre însoțitoarele ei.

– Sharia, se prezentă ea întinzîndu-i mîna. Ne-am mai întîlnit, în treacăt, pe aeroportul *Lexington*.

La amintirea incidentului, buzele lui Logan se

curbară într-un surîs îndrăzneț. Își impusese să meargă la aeroport, în efortul de a se obișnui cu ideea de a se afla, din nou, în apropierea avioanelor. Cînd o întîlnise pe Sharia, o confundase cu Dee și îi ceruse o sărutare. Aceasta îi acceptase cererea fără a-l cataloga drept un desfrînat.

– Îmi aduc aminte, spuse el.

Ochii lui licăriră și zîmbi cuceritor.

– Ți s-a făcut milă de mine, adăugă apoi.

– Iartă-mă, dar nu-mi pari cîtuși de puțin patetic, îl tachină Sharla încercînd să risipească tensiunea apăsătoare ce părea s-o fi paralizat-o pe Dee.

Cum sora ei nu făcu nici o încercare de a continua prezentările, vorbi mai departe:

– Ea e Carlie. Este mezina familiei.

Logan eliberă mîna Sharlei și i-o întinse lui Carlie. Ochii ei nu erau atît de prietenoși ca ai Sharlei și înțelese că era pregătită să-l antipatizeze. Instinctul îi spunea că sora asta nu se prea omora după bărbați în general și nici după el în particular.

– Carlie, o salută el.

Ochii lor se întîlniră într-o evaluare sinceră și deschisă. Logan nu încercă s-o impresioneze flatînd-o sau debitînd nimicuri politicoase.

– Sînt cea mai mică, grație cîtorva minute prăpădite, îi explică ea reacționînd la prezența lui copleșitoare mai mult decît ar fi făcut-o față de niște complimente

bine plasate. Dar surorile mele nu mă lasă niciodată să le uit.

Dezgustul din vocea ei îl făcu pe Logan să-i adreseze un zîmbet scurt şi inima lui Dee îi făcu o tumbă în piept. Nu exista nici cea mai mică îndoială că tipul era un seducător. Nu era vorba de o seducție pe față, îndelung practicată, ci mai degrabă un farmec masculin, înnăscut, ce o flata pe orice femeie pe care el decisese s-o onoreze cu atențiile lui.

Începu să se simtă invidioasă pînă cînd el reveni cu privirea asupra ei. În ochii lui, cu luciri argintii, sclipi ceva ce-i făcu inima să se zbată alarmată şi se atenționă în gînd să nu-şi lase garda jos.

Lui Logan îi displăcea că trebuia să-şi conducă noii oaspeți ca să se alăture celor prezenți la petrecere. Ar fi vrut să aibă timp să le cunoască pe surorile lui Dee şi să rămînă singur cu ea. Dar mai ştia că trebuie să se arate la înălțimea situației, chiar dacă asta l-ar fi ucis.

Cînd le conduse pe gemene în casă, Jake şi Patti se aflau în salon. Amîndoi le priviră fix, siderați, dar reacția lor nu fu nici neobişnuită, nici ofensivă.

– Fir-aş al dracului! rosti Jake.

Patti îşi reveni prima.

– Fii atent cum vorbeşti, Travis, îl mustră ea amuzată. O să le faci pe musafirele noastre să creadă că sîntem o adunătură de oameni fără frica

lui Dumnezeu.

– Vă rog să mă iertaţi, se scuză el, dar fără a avea deloc aerul că regretă. Care dintre voi este Dee?

Sharia şi Carlie o arătară cu degetul în acelaşi timp şi Dee îi aruncă un zîmbet fugar. La vizita ei anterioară, Jake fusese amabil cu ea. N-avea nici un motiv să fie nepoliticoasă sau să adopte o atitudine defensivă. La drept vorbind, avea impresia că erau vechi prieteni.

– Bună, Jake. Ai avut noroc în găsirea unui alt instructor? îl întrebă ea aducînd vorba dinadins despre acel subiect delicat.

– Nu, replică el.

Logan îi ordonase să nu încerce s-o facă.

– Există vreo şansă să te răzgîndeşti? adăugă Jake.

– Nu.

– Fir-ar al dracului de treabă! exclamă el cu năduf, atrăgîndu-şi o mustrare tăcută din partea lui Patti.

Logan îi întrerupse pentru a face prezentările şi apoi îi conduse pe toţi spre curtea din spatele casei, unde se servea deja cina sub forma unui picnic. Musafirele întîrziate produseră rumoare. Se dovediră necesare şi mai multe prezentări însă, în curînd, agitaţia scăzu şi toţi îşi umplură farfuriile.

Sharia şi Carlie rămaseră în apropierea lui Dee care le era recunoscătoare pentru sprijin. Logan con-

tinua să fie ocupat cu îndatoririle unei gazde însă ea îi simțea privirile urmărind-o peste tot. Deși își umpluse farfuria cu diverse preparate ce miroseau delicios, nu era în stare să mănînce. Nervii îi erau încordați la maximum și era bombardată cu o multitudine de reacții venind dinspre oaspeții prezenți la petrecere.

Ca de obicei, ori de cîte ori se afla în mijlocul unei mulțimi de oameni, se simțea aproape copleșită de avalanșa senzațiilor. Acum percepea undele de curiozitate ale invitaților lui Logan: admirație fățișă, multe speculații, o oarecare invidie și multă curiozitate, dar nu și ostilitate reală. Totuși, abundența vibrațiilor percepute o vlăguiră.

Își dădea seama că ea și surorile ei erau de-a dreptul disecate de cîteva persoane care se întrebau dacă părul lor era blond natural și dacă porniseră la vînătoare de bărbați. Unii dintre aceștia, tineri sau mai în vîrstă, însurați sau nu se întrebau dacă erau amatoare de aventuri ocazionale, dar asta n-o deranja.

Toate erau reacții normale și nu o alarmau. După o vreme, reuși să se relaxeze întrucîtva, fiind în stare să ignore talmeș-balmeșul de senzații. Dincolo de aceste considerații, gemenele Prescott fuseseră primite cu ospitalitate și curtoazie.

Următoarele ore trecură fără incidente și doar atenția continuă a lui Logan o mai deranja. Oriunde s-ar fi aflat și orice ar fi făcut, recepționa vibrațiile pu-

ternice ale prezenței lui, iar ochii lui o urmăreau pretutindeni.

Chiar dacă pe moment se mulțumea să stea în așteptare, Dee știa că era ferm hotărît s-o abordeze în legătură cu idila lor eșuată. Înțelesese acest lucru, îl acceptase, dar se și temea. Nu ardea deloc de nerăbdare să-și amintească suferința și umilințele însă era mai bine să dea glas tuturor nemulțumirilor ei și să lase întreaga poveste să aparțină trecutului. Poate că astfel va reuși să-și continue viața în liniște.

Cînd amurgul făcu loc înserării, oaspeții își terminară festinul. Logan și angajații săi mutară mesele și eliberară o porțiune din patio pentru dans. Fură aprinse felinare japoneze și o mică orchestră de trei persoane începu să-și acordeze instrumentele. Atmosfera fu repede invadată de binecunoscute melodii de muzică western și country.

Sharia și Carlie prinseră imediat a bate ritmul însă Dee se panică la gîndul că Logan o va invita la dans. Nu voia să se trezească în brațele lui, dar nici nu voia să facă o scenă, așa că se hotărî să se strecoare în casă și să caute toaleta doamnelor.

Cînd intră înăuntru, zgomotul muzicii și al rîsetelor se diminuă. Soarele pălea și Dee fu recunoscătoare umbrei răcoroase din interiorul impresionantei clădiri. Descoperi, fericită, că baia era liberă și că n-o observă

nimeni cînd continuă să viziteze încăperile una după alta, acomodîndu-se cu senzația primitoare a căminului familiei Bradford.

Bucătăria era ia fel de spațioasă ca salonul. Mai exista şi o sufragerie formală, ce nu părea să aibă prea mare căutare. Bănui că următoarea încăpere în care pătrunse era tot o cameră de zi, fiind dotată cu un televizor cu ecran mare, plasat alături de o supradimensionată combină muzicală şi părînd mult mai des folosită.

Ultima cameră în care intră era opusă salonului, aflîndu-se în stînga holului principal de la intrare. De îndată ce-i păşi pragul, îşi dădu seama că îi aparținea lui Logan, fiind o combinație între un birou şi o bibliotecă, ce păstra parfumul lui.

Lumina scăzuse mult însă reuşi să observe un birou masiv plin de hîrtii. De-a lungul unui perete se înşirau mai multe corpuri de bibliotecă şi un şemineu imens ocupa mare parte dintr-un altul. Deşi înțelegerea faptului că se afla în biroul lui Logan îi crea o stare de neliniște, Dee se simți îmboldită să pătrundă şi mai mult în încăpere.

Lumina palidă a lunii se filtra prin perdelele lungi pînă la pămînt din spatele biroului şi ea se apropie şi mai mult. În spatele perdelelor se găseau uşile unui glasvand, ce dădeau spre curtea laterală, şi o mică piscină. Dee deschise una dintre ele şi muzica ce

venea din curtea din spate pătrunse înăuntru purtată de o briză răcoroasă împreună cu mirosul de caprifoi.

Inspiră încîntată şi, pentru prima oară de cînd avionul lor atinsese solul proprietăţii Bradford, se simţi curios de destinsă. Nu avea de gînd să analizeze brusca mulţumire ce o învăluise.

Acordurile dulci ale baladelor lente de dragoste succedîndu-se una după cealaltă îi liniştiră simţurile. Rămase privind stelele ce se aprindeau împrejurul lunii pe cerul de catifea şi oftă profund, din adîncul sufletului.

În ultima vreme, prezenţa mulţimilor o vlăguia mai mult decît atunci cînd fusese mai tînără. Percepţia ei extrasenzorială creştea cu fiecare an şi, uneori, solicitarea la care o supunea devenea aproape sufocantă. În asemenea situaţii, singurul lucru pe care-l putea face era să caute alinarea solitudinii.

Familia o înţelegea şi îi acorda tot sprijinul. Din acest punct de vedere, se considera norocoasă însă uneori tînjea după cineva deosebit, căruia să-i poată împărtăşi problemele ei, suişurile şi coborîşurile vieţii, visurile şi speranţele ei. Într-un fel, invidia dragostea găsită de Sharia alături de Reed.

Voia acelaşi gen de angajare totală, dar Logan îi distrusese speranţa de a găsi un suflet înrudit, în care să poată avea încredere fără rezerve. Îi furase şi apoi îi zdrobise inima, iar acum nu mai avea încredere în

existența unui „și au trăit fericiți pînă la adînci bătrîneți" pentru ea.

În ultimele șase luni, trăise într-un adevărat vid sufletesc și într-o stare de spirit extrem de încordată. Amintirile legate de Logan o obsedau împiedicînd-o să uite trecutul sau să privească spre viitor.

Pe neașteptate, Dee simți un fior pe șira spinării ce-i însoțea gîndurile îndreptate spre el. Părul fin de pe ceafă i se zbîrli producîndu-i furnicături și, în clipa aceea, știu că el se afla în apropiere. Se întoarse și-i observă silueta profilată în cadrul ușii de pe peretele opus.

Logan nu rosti nici o formulă de salut. Închise ușa și păși încet spre birou, nescăpînd-o din privire. Apoi, aprinse cu bruschețe o veioză ce aranja altfel umbrele din încăpere.

Dee se împotrivi panicii care amenința s-o copleșească. Părea că trecuse o veșnicie de la zilele petrecute împreună. Pe durata legăturii lor scurte, dar pline de pasiune, nu rămăseseră niciodată singuri fără a dori să se atingă unul pe celălalt într-un fel sau în altul.

Logan era un bărbat viril și senzual, cu un apetit de a gusta, a atinge și a face dragoste aparent insațiabil. Petrecuse ore întregi mîngîindu-i părul și fiecare centimetru al pielii și iubind-o pînă cînd aproape înnebunise de plăcere. Li se păruse că nu reușeau să se atingă destul, să fie suficient de aproape sau să satis-

facă pe deplin dorința ce-i mîna dezlănțuită unui spre celălalt.

O fierbințeală dureros de familiară prinse a-i alerga prin vene, îgreunîndu-i membrele şi făcîndu-i pulsul să-i bată cu putere în urechi. Nu putea nega că el încă mai avea o influență devastatoare asupra simțurilor ei însă era ferm hotărîtă să reziste la ceea ce ştia că nu era decît magnetism sexual.

Ideea unei conversații uşoare părea ridicolă, aşa că Dee nu încercă să spargă tăcerea grea ce părea să pulseze între ei. Simplul fapt de a se afla singură cu el reprezenta o presiune aproape insuportabilă asupra nervilor ei suprasolicitați.

Logan rememora şi el orele lungi de explorări senzuale, momentele de iubire dulce şi lentă sau de împerechere rapidă şi frentică. Suferea continuu, la limita suportabilului din cauza unor nevoi neîmplinite mult prea multă vreme şi pe care nici o altă femeie nu le putea satisface.

Văzînd-o pe Dee, se excitase instantaneu, dureros de mult. Faptul de a fi singur cu ea îl adusese la o stare de excitație paroxistică, deşi ştia că nu o interesau nevoile lui. Îl ura. Nu era prea sigur cum avea să poată depăşi vechile greşeli însă ştia că trebuia să încerce. Nu mai putea s-o lase să dispară iar din viața lui. Nu credea că ar mai fi reuşit să supraviețuiască.

Singura speranță de a salva legătura lor i-o dădea

certitudinea că Dee ura cu tot atîta pasiune la fel cum iubea. Dacă încă îi mai putea declanșa emoții atît de violente, atunci poate că mai avea o șansă de a-și repara greșelile.

Secunde lungi și tensionate se scurseră în deplină tăcere. Apoi, mai trecură cîteva minute în care se priviră intens. Ochii albaștri-argintii îi fixau pe cei verzi, strălucitori, și reciproc. Nici unii, nici ceilalți nu păreau capabili să întrerupă contactul. Logan se apropie treptat, pînă cînd îl mai separau de Dee numai cîțiva centimetri, iar ea se forță să-l înfrunte fără nici o tresărire.

– Mi-ai lipsit, recunoscu el în cele din urmă, cu un glas abia auzit.

Morocănoasa mărturisire o atinse pe Dee ca o mîngîiere tremurătoare. Dacă n-ar fi stat deja cu spatele strîns lipit de ușă, s-ar fi retras și mai mult.

Își dori să-i poată spune că ea nu-i simțise lipsa deloc însă n-ar fi fost chiar adevărat. Îi lipsiseră apropierea dintre ei, legătura ce se stabilise aproape instantaneu între sufletele lor, precum și actul incredibil al dragostei. Îi mai lipsiseră și visurile sfărîmate de el și se trezi tînjind după bucuria de a trăi, pe care i-o furase și deplîngînd faptul că nu găsise o modalitate de a o recîștiga.

– Tu ești cel care a pus capăt la tot ce-am avut, îi reaminti ea pe un ton măsurat.

– Am fost un prost.

Inima lui Dee se opri, apoi prinse a bate cu repeziciune. Nu fu prea încîntată de reacția violentă a corpului ei la afirmația lui murmurată. Nu voia să-l creadă; nu îndrăznea să-l creadă. În ceea ce-l privea, nu se mai putea încrede nici măcar în propriul instinct. Din cîte știa, ar fi putut încerca s-o prostească pentru a o seduce din nou. Refuza să fie o jucărie pe care el o accepta sau o respingea, dintr-un impuls de moment.

– Ai fost un prost, se arătă ea de acord după alte cîteva secunde de tăcere încordată.

Dee n-avea de gînd să-i facă situația mai ușoară. Ochii lui Logan începură să rătăcească pe trăsăturile chipului ei încîntător. Expresia acestuia era încordată, radiind o mînie abia reținută. Își dădea seama că ea avea tot dreptul să pretindă scuze și o explicație, dar cuvintele se dovedeau încă greu de rostit. Nu știuse niciodată să ceară iertare.

– Mă poți ierta?

– Niciodată.

Replica venise repede, la fel de ascuțită ca un pumnal împlîntat în inima lui. Își uită mîndria și se străduí să înțeleagă de ce era încă atît de supărată și neiertătoare. Nu o agresase fizic niciodată și îi părea rău că-i rănise sentimentele cu pretenția lui crudă de a alege între cariera ei și căsătorie. Era mai mult decît dispus să se împace cu ea, dacă i-ar fi dată fie și numai o jumătate de șansă.

– Cum de poți fi atît de promptă în a nega tot ce

este între noi? o întrebă el frustrat la culme. Poți să-mi spui că mă urăşti pînă o să înghețe iadul, dar atracția dintre noi este încă atît de puternică, încît mă face să tremur.

Dee ar fi vrut să-şi astupe urechile cu palmele ca să nu mai audă declarația aceea atît de elocventă însă nu dorea ca el să-şi dea seama ce vulnerabilă era. Cînd îşi regăsi glasul, acesta era ascuțit şi tăios:

– Asta-i problema ta, nu a mea.

Ochii lui Logan se aprinseră de furie şi apoi de hotărîre. Se apropie cu o jumătate de pas şi îşi alunecă mîna în interiorul gulerului bluzei ei, atingîndu-i curba dulce a gîtului.

– E numai problema mea, Dee? o zeflemisi el. De asta ți-e pulsul atît de rapid? Ştiu bine că nu ți-e frică de mine. Poți să-ți stochezi supărarea la nesfîrşit, dar nu poți nega că mă doreşti tot atît de mult, cît te doresc şi eu. Cel puțin asta nu s-a schimbat.

Dee îşi impuse să rămînă rece şi indiferentă la atingerea lui, chiar dacă pe dinăuntru tremura ca o gelatină. Mîna lui caldă, bătătorită, şi degetele-i mîngîietoare aprindeau din nou tăciunii ce ardeau mocnit în ea, dar atacul năvalnic al dorinței asupra ei n-o bucura cîtuşi de puțin.

– Nu pot nega procesele chimice din corp, şopti ea aproape fără să-şi mişte buzele. Dar îți garantez că inima şi sufletul meu nu sînt la fel de iertătoare.

Corpul lui Logan se încordă de supărare. Muşchii

brațelor se reliefară periculos şi totuşi, cînd îi înclină fața spre el cu un deget, atingerea îi fu nespus de blîndă. Privirea lui fierbinte părea că o arde, iar vocea îi era joasă şi aspră:

– Atunci presupun că va trebui să mă mulțumesc cu corpul tău, şopti el şi gura lui se coborî asupra gurii ei, capturîndu-i răsuflarea şi sunetul slab, de surpriză.

Capitolul 5

Dee fu atît de uluită de atingerea buzelor lui sălbatice şi fierbinţi, încît, pe moment, împietri. În gît i se ridică un protest plin de mînie. Îşi propti mîinile pe pieptul lui, ca să-l împingă, însă Logan nu era un bărbat pe care să-l poţi clinti cu uşurinţă. Muşchii încordaţi de sub palmele ei se flexară, dar nu cedară. Apoi, el se apropie şi mai mult, prinzîndu-i mîinile între ei.

Trupul lui radia o căldură infernală ce ameninţa s-o mistuie cu totul. Dee se cutremură şi îşi înfipse unghiile în bumbacul moale al cămăşii lui. Încercă să-şi mişte capul, dar Logan o prinse cu o mînă de ceafă, ţinînd-o nemişcată într-o strînsoare blîndă dar fermă. Cu celălalt braţ, o cuprinse de talie şi o lipi cu atîta putere de el, încît Dee îi simţi toate contururile dure ale trupului bine clădit.

Senzaţia covîrşitoare a acelui contact total îi smulse un icnet de uimire şi limba lui Logan profită invadîndu-i

gura într-o incursiune profundă şi cercetătoare, ce-i răpi şi ultimul fir de aer. Pieptul lui Dee se înălţă în semn de protest însă ea se afunda deja în nisipul mişcător al emoţiilor.

Uitase ce robust, dur şi fierbinte era. Se străduí să ignore ce incredibil se simţea stînd lipită de trupul lui masiv. Încercă să nu-şi amintească gustul delicios al pielii lui, cît de lacomă îi era gura şi cum era redusă la o masă tremurătoare de dorinţă de limbea lui fierbinte şi iscoditoare.

Dee era atît de încordată, încît se temu că se va sfărîma în mii şi mii de bucăţele. Stătu fără să reacţioneze însă, treptat, încetă să i se mai împotrivească. Trecuse atît de mult timp şi foamea lui inconfundabilă reprezenta o ameninţare perfidă la adresa autocontrolului ei. Inima lui îi bătea tumultuos sub palme, muşchii i se răsuciră din cauza tensiunii, iar erecţia căpătase duritatea oţelului.

Deşi o ţinea cu fermitate, felul în care o făcea părea să demonstreze că era nespus de preţioasă pentru el. Gura lui se arăta cînd insistentă, cînd ademenitoare aidoma limbii calde, umede şi neobosite, şi Dee îşi dădea seama că se topeşte puţin cîte puţin.

Logan îşi auzea pulsul bătîndu-i asurzitor în urechi. Tot corpul í se încordase, iar carnea de pe el ardea sub tortura agonizantă a dorinţei. Lunile de celibat, precum şi visele erotice chinuitoare ce-i amplificaseră nevoia de a o avea pe această femeie îl aduseseră

pînă în pragul nebuniei. Gustînd-o şi simţind-o strivită de el, se excitase depăşind limitele raţiunii. O dorea cu disperare însă, în acelaşi timp, voia ca şi ea să-l dorească la fel de mult.

Logan sesiză clipa cînd ea încetă să i se mai opună. Era conştient că nu se temea de el şi căută să-şi mărească avantajul murmurîndu-şi dorinţa cu buzele lipite de ale ei în vreme ce inspira anevoios.

– Sărută-mă, Dee. Ia-mă în braţe şi strînge-mă.

Foamea sexuală violentă îi împrumutase vocii lui un tremur accentuat, făcînd-o pe Dee să se înfioare în îmbrăţişarea pustiitoare. Nu-i mai putea rezista însă pornise o luptă îndîrjită împotriva *ei* înşăşi. *El îi* oferea raiul şi iadul deopotrivă. Ar fi însemnat să dea dovadă de o prostie fără margini să le accepte. Logan o cuprinse cu ambele braţe zdrobind-o la pieptul lui.

Dee îşi azvîrli capul pe spate şi buzele bărbatului poposiră pe gîtul ei, în locul în care pulsul i se zbătea inegal. *Îi* scăpă un geamăt uşor şi cînd el *îl* auzi, sîngele începu să-i fiarbă năvălindu-i în vintre ca un şuvoi de lavă topită.

Îşi împinse şoldurile în faţă înfigîndu-se în adăpostul tainic al trupului voluptuos. Gura i se încleştă pe a ei mişcîndu-se insistentă şi imperioasă într-un efort frenetic, avînd ca scop să-i înfrîngă rezistenţa.

Capul lui Dee se legăna şi tot corpul îi zvîcnea stîrnit de o dorinţă pe care n-o mai putea nega.

Patima lui dezlănţuită îi nimici tot ce-i mai rămă-

sese din împotrivire, făcînd-o să devină maleabilă în capcana braţeior lui. Cînd limba lui Logan îi invadă gura, limba ei îi ieşi înfrigurată în întîmpinare.

În pieptul lui vibră un mîrîit surd şi o sărută de parcă ar fi fost cea mai bună şi unică raţiune de a trăi. Îşi strecură mîinile între ei şi-i apucă braţele petrecîndu-şi-le după gît şi cuprinzînd-o şi mai strîns dacă aşa ceva mai era cu putinţă.

Cînd îi simţi sfîrcurile întărindu-se şi împungîndu-l, îşi pierdu complet controlul. O prinse de şolduri şi o ridică, frecîndu-şi erecţia ce pulsa de pîntecele ei moale. Sărutările lui deveniră şi mai febrile, iar foamea, insaţiabilă.

O presă de perete eliberîndu-şi mîinile, ca să-i exploreze curbele ispititoare ale şoldurilor şi sînilor. În clipa în care palmele lui îi acoperiră mugurii obraznici ai sfîrcurilor, gemetele lor gîtuite, de plăcere, izbucniră la unison.

– Atît de dulce, murmură Logan cu un glas răguşit şi îngroşat de patimă.

Cu gura începu să imite actul dragostei. Sărutările deveniră mai lungi şi mai adînci, limba lui posedîndu-i gura cu mişcări ritmice şi seducătoare, în timp ce mîinile lui o ardeau.

Trebuia s-o aibă, să fie din nou o parte din ea, să se afunde în căldura şi moliciunea ei. Ştia cît de strîns putea ea să-l cuprindă şi ce bine se potriveau amîndoi. Ştia că Dee îi putea satisface nevoi ce depăşeau

simpla poftă carnală. Erau făcuţi unui pentru altul, iar el era pe cale să-şi piardă minţile.

Logan îşi coborî mîinile pe şoldurile ei, încleştîndu-şi degetele pe rotunjimile ademenitoare. Îi strecură apoi un genunchi între picioare, ridicînd-o încet pînă cînd tălpile ei părăsiră podeaua şi rămase călare pe coapsa lui. Braţele lui Dee i se animară cu putere de gît; sfîrcurile îi înţepeau pieptul şi lumea prinse a-i dansa prin faţa ochilor la auzul micului ei strigăt de excitare.

O voia. Aici. Acum. În picioare, stînd pe birou sau pe podea. Oriunde. Oricum. O voia cu o disperare ce ameninţa să-l facă să-şi piardă controlul şi care-l sperie peste măsură.

Buzele lui i le părăsiră pe ale ei doar atît cît să tragă o gură de aer ce-i pîrjoli plămînii. Deschise ochii şi o privi. Pleoapele ei erau coborîte şi genele lungi i se odihneau pe obrajii invadaţi de roşeaţă. Lumina lunii îi scălda trăsăturile încîntătoare şi văzu că era la fel de excitată ca şi el.

Din gîtul lui izbucni un geamăt şi îi presără faţa cu sărutări, murmurînd cuvinte mîngîietoare incoerente şi dulci cuvinte de dor. Mîna lui îi găsi cordonul blugilor, desfăcîndu-i nasturele cu îndemînare şi trăgînd apoi de fermoar.

Senzaţia palmelor lui pe pielea pîntecului o scoase brusc pe Dee din ceaţa senzuală în care se cufundase. Fu străbătută de un fior incontrolabil şi, regăsindu-şi raţiunea, se luptă să reziste tentaţiei întruchipate de el.

– Nu!

Strigătul răguşit de refuz nu răsună chiar atît de ferm pe cît intenţionase şi sunetul slab şi patetic se pierdu în gura bărbatului, ce i-o acapară din nou pe a ei.

Dee îşi smulse braţele de după gîtul lui Logan şi îşi propti palmele pe umerii lui, căutînd să mărească spaţiul dintre ei. În acelaşi timp, îşi eliberă gura şi se zbătu să scape de coapsa musculoasă ce-o pironise între perete şi corpul lui dur.

– Nu!

Al doilea strigăt fu mai puternic şi mai hotărît.

Mîinile lui îi încercuiră talia, în timp ce ea se străduia în continuare să se depărteze de el.

– Doar nu vorbeşti serios, protestă Logan pe un ton aspru.

Dee se chinuia să-şi recapete răsuflarea şi stăpînirea de sine. Deşi nu-l privi în ochi, îi simţi privirea şocată arzînd-o pe faţă.

– Vorbesc serios, îl asigură ea.

– Sînt tot numai o flacără, mîrîi el răguşit.

Nu era nevoie să-i spună asta. Se înfierbîntaseră amîndoi dincolo de raţiune şi tocmai acest lucru o făcuse să intre în panică.

– Tu ai început, îl acuză ea reuşind să-şi schimbe poziţia şi întrerupînd astfel contactul intim dintre ei.

– Iar tu mi-ai fost alături tot timpul, îi aminti el cu un aer feroce.

Continuînd să-i înconjoare mijlocul cu o mînă, o folosi pe cealaltă pentru a-i ridica fața spre el, forțînd-o astfel să-l privească în ochi.

– Nu te preface că nu mă dorești la fel de mult cît te doresc eu!

Căutătura cruntă a ochilor lui o înspăimîntă, dar Dee nici nu clipi, nici nu-și feri privirea.

– Chiar dacă trupul meu tînjește după al tău, eu nu te vreau, declară ea fățiș.

Poate că Logan i-ar fi ignorat protestele dacă în privirea ei nu s-ar fi citit un dezgust evident. Strînse din dinți și încercă să-și înfrîneze dorința. Toți mușchii îi erau tensionați la maximum și, din cauza patimei, își simțea corpul ca pe o rană.

– De ce? se chinui el să întrebe inspirînd cu dificultate.

Dee profită de zăpăceala lui, ca să i se desprindă din îmbrățișare, dar continua să fie prinsă între el și ușă.

– Cum poți să mai întrebi *de ce?* îl înfruntă mînioasă, după care se concentră să-și netezească bluza și să-și încheie blugii cu degete tremurînde.

Logan îi prinse capul între palmele lui și o forță să-i acorde toată atenția. Se îndepărtă ușor de ea, dar asta numai pentru a se proteja de prezența ei ademenitoare.

– Întreb fiindcă nu înțeleg de ce naiba ne refuzi amîndurora un lucru după care tînjim nespus de mult.

– Pentru că ar fi o greşeală! i-o tăie ea. Pentru că nu te plac. Pentru că ai o sută de oaspeţi afară. Pentru că totuşi cineva trebuie să se gîndească la consecinţele unui act sexual iresponsabil, neprotejat!

Mînia îl invadă brusc pe Logan, înlocuind, în pàrte, tensiunea sexuală. Insistenţa şi pasiunea cu care declarase că nu-l plăcea îl loviseră drept în inimă. Insinuarea că ar fi iresponsabil îi rănise mîndria.

– Te pot proteja, mîrîi el. Întotdeauna am vrut să te protejez.

– Uneori, îl contrazise ea schimbîndu-şi poziţia astfel ca nici o parte a corpurilor lor să nu se atingă.

– De cele mai multe ori, ripostă el.

– Dar nu tot timpul, îl acuză ea înverşunată. Nu sută la sută. Şi nu ţi-a prea păsat de dăţile în care nu ai făcut-o!

– Pentru că te iubeam!

– Ei bine, ai un fel nemaipomenit de a o demonstra, izbucni ea aruncînd flăcări din privirie Făceai totul numai după bunul tău plac şi la naiba cu consecinţele.

Consecinţe? Singura consecinţă a unui act sexual neprotejat ar fi fost o sarcină neplanificată. Logan încremeni în vreme ce toate piesele jocului căzură la locul lor. Începuse să înţeleagă motivul pentru care îl ura cu atîta îndîrjire, motivul pentru care îl respingea, deşi îl dorea, motivul care o determinase să intre în panică la gîndul de a face dragoste.

– Eşti însărcinată? şopti el răguşit, clătinîndu-şi

capul de parcă ar fi vrut să şi-l limpezească.

Ochii lui îi cercetară trupul, oprindu-se în cele din urmă asupra chipului ei.

– Nu, nu poți fi. S-ar observa chiar dacă ai fi la prima sarcină.

Pe neaşteptate, lui Dee îi dispăru culoarea din obraji. Expresia îi deveni prudentă, iar privirea distrată. Pricepu că ea nu voise să-i dezvăluie atît de multe.

– Ce s-a întîmplat? întrebă el prinzînd-o de braț şi împiedicînd-o s-o ia la fugă spre uşă. Ai rămas însărcinată? De ce n-ai luat legătura cu mine?

Expresia ei se schimbă ducîndu-l cu gîndul la răzvrătire şi sentimentul lui de frustrare se accentuă. Cînd îi dăduse de urmă, după despărțirea lor, Dee îi spusese că în viața ei se ivise un alt bărbat. Rămăsese oare însărcinată şi nu fusese sigură al cui era copilul? Ideea îl scoase din sărite şi o scutură cu putere.

– Ai mai avut şi alți iubiți? o întrebă el încordat.

– Nu!

Buimăcită, Dee îi răspunse cu sinceritate, apoi imediat îşi dori să n-o fi făcut.

– Aşadar, consecința a fost o sarcină. Mi-ai purtat copilul şi nu mi-ai spus şi mie? se răsti Logan ofensat.

Ochii lui Dee se umplură de lacrimi şi se făcu albă ca varul. Genunchii îi cedară şi s-ar fi prăbuşit la podea dacă n-ar fi fost el s-o susțină.

– Dee! şopti el cu glasul tremurînd de teamă şi furie. Ce-ai făcut?

Pentru o clipă, golul şi suferinţa din privirea ei deveniră atît de intense, încît îl îndurerară. Dee îşi clătină capul dintr-o parte în alta negînd, însă Logan nu ştia dacă îi era ruşine, frică sau era prea supărată ca să-i poată spune.

– Ai ucis copilaşul nostru? reuşi el să articuleze cu o voce strangulată.

Din gîtul ei izbucni un suspin sfîşietor. Oare îşi omorîse copilaşul? Oare ar fi putut face ceva să-l salveze? Oare ar fi trăit dacă ea ar fi muncit mai puţin şi s-ar fi odihnit mai mult? Dacă şi-ar fi luat vitaminele şi ar fi mîncat mai bine? Dacă n-ar fi fost atît de distrusă sufleteşte? Medicii îi spuseseră că avortul nu survenise din vina ei însă asigurările lor nu-i uşuraseră cu nimic vinovăţia.

– Dee! ţipă Logan înteţindu-şi strînsoarea mîinilor pe braţele ei şi zgîlţîind-o violent ca s-o scoată din starea de amorţeală.

Cu glasul încordat din pricina mîniei abia reţinute, o întrebă insistent:

– Ai făcut o întrerupere de sarcină?

Dee îşi înăbuşi un suspin. Clipi să-şi alunge lacrimile şi se holbă la el neîncrezătoare, ieşind din transa dureroasă a aducerilor aminte. Credea într-adevăr că-şi omorîse copilul cu bună ştiinţă? Chiar n-o cunoştea cîtuşi de puţin? Ce dovadă mai bună i-ar fi putut da că jurămintele lui de dragoste eternă nu fuseseră nimic altceva decît nişte minciuni?

O nedorită sclipire a intuiției o ajută să-şi dea seama că îşi dorise mereu să-şi uşureze sufletul vorbind despre copilul ei. Dorise cu disperare să-şi jelească fiul împreună cu tatăl acestuia, dar nu-i trecuse nici o clipă prin minte că el o va acuza de uciderea lui.

Logan observă că privirea ei se înăsprise şi ochii îi aruncau scîntei furioase. Cum ea nu-i răspunse nimic, îi luă tăcerea drept o recunoaştere a vinovăției şi îi interpretă refuzul de a-i nega acuzațiile, drept admiterea plină de sfidare a faptului că avortase copilul lor, ştiind că acum el nu mai avea ce face.

– Să fii blestemată, rosti el cu un glas aspru şi răguşit. Fii blestemată să înduri chinurile iadului!

O durere şi o furie devastatoare îi răscoleau sufletul. Sîngele începu să-i fiarbă şi şuvoaiele lui incandescente îşi croiră drum în corpul lui aprinzîndu-i privirea şi explodîndu-i în creier. Din cauza efortului de a-şi stăpîni pornirile violente, tremura din cap pînă-n picioare. Îşi înfipse degetele în brațele lui Dee şi îi fu necesară toată voința pentru a-şi slăbi strînsoarea ca s-o împingă cît mai departe de el.

Dee îl privi cum îşi grebla părul cu degetele ambelor mîini, timp în care se întorsese în mod deliberat cu spatele la ea şi se depărtase cu cîțiva pași. Ştia că era distrus şi se chinuia să-şi recapete stăpînirea de sine. Se luptase şi ea cu aceiaşi demoni – dar singură.

Impulsul pe care-l avu de a-i alina supărarea muri instantaneu. Unde fusese el cînd avusese ea nevoie

de consolare? Aflase că e însărcinată după ce o respinsese cu brutalitate. Fusese atît de rănită sufletește și atît de umilită, că refuzase să-l vadă și îl făcuse să creadă că exista un alt bărbat în viața ei. Atunci descoperise că rămăsese însărcinată.

Se chinuise săptămîni de-a rîndul încercînd să se hotărască dacă să ia legătura cu el sau nu. Se simțise foarte rău, speriată și nespus de singură, fiindu-i mult prea rușine ca să-și mărturisească secretul familiei ei. Se simțise folosită. După aceea, pierduse sarcina și nimeni și nimic n-o mai putuse consola. Logan n-avea nevoie să-i dorească chinurile iadului – luni întregi viața ei fusese un iad. Cînd venise în Kentucky și dăduse peste el, tocmai începuse să iasă cu încetul din starea aceea depresivă.

Faptul că nu avortase în mod deliberat l-ar fi putut consola. Dee se gîndi c-ar trebui să încerce să-l lămurească, dar nu mai găsi nici curajul, nici puterea de a o face. Se îndoia că, în starea lui actuală de spirit, ar fi crezut-o. Și, lăsînd la o parte ceea ce credea el, nimic n-avea să-i mai aducă înapoi copilul.

Multă vreme, în cameră nu se mai auziră decît respirațiile lor șuierătoare. Aveau să mai treacă minute în șir înainte ca amîndoi să-și recapete controlul, dar și mai multă vreme înainte ca vreunul din ei să poată ierta.

De îndată ce Logan reuși să-și înfrîneze mînia ce amenințase să-l mistuie de viu, fu copleșit de o cruntă

vinovăție. Dacă și-ar fi înghițit mîndria și i-ar fi spus lui Dee adevărul de la bun început, nu s-ar fi despărțit supărați, iar ea n-ar fi rămas singură fiind însărcinată.

Nu putea da vina decît pe el pentru sarcina aceea neprevăzută. Ea fusese inocentă și, în mod evident, neprotejată, în vreme ce pasiunea lui scăpase de sub control. Îi promisese s-o protejeze însă fusese neglijent, iar ea se văzuse nevoită să suporte consecințele. Dar admiterea adevărului nu-i micșoră nici durerea, nici supărarea față de decizia ei de a avorta copilul.

– Cînd? întrebă el calmîndu-se suficient ca să vorbească.

Dee se lăsase să cadă pe scaunul din spatele biroului. Auzindu-l vorbind, se întoarse spre el fără a înregistra cu adevărat întrebarea în încîlceala de gînduri din mintea ei.

– Cînd ce?

– Cînd s-ar fi născut copilul? Cînd a murit?

Îi răspunse fără să se gîndească:

– El s-ar fi născut în octombrie. A murit pe 30 martie.

– *El?* întrebă Logan.

Tonul lui, periculos de scăzut, o alertă atenționînd-o că greșise dînd detalii. Își strînse buzele promițîndu-și să nu-i mai spună nimic despre copilașul pe care el credea că-l omorîse.

– Ai știut că era băiat? insistă Logan. Ți-ai făcut teste sau ți-au spus lucrul ăsta cei de la clinica în care

ai avortat?

Dee îl fulgeră cu privirea într-o tăcere de gheață. Puterile îi reveneau şi se ridică de pe scaun. Nu era obligată să-i mai suporte insultele. Nu-şi mai dorea decît să se îndepărteze cît mai mult cu putință de Logan Bradford şi de casa lui.

– Probabil că Sharia şi Carlie se întreabă îngrijorate unde mă aflu, spuse ea reuşind să adopte un ton calm şi să ignore privirea glacială a ochilor lui.

Deja o căutau. Imediat ce tumultul emoțiilor ei se mai linişti cît de cît, începu să perceapă neliniştea surorilor ei. În curînd, vor începe să colinde prin toată casa şi nu voia s-o găsească cu Logan.

– Gărzilor tale de corp nu le place să te piardă prea mult timp din vedere, nu-i aşa?

– Nu, nu le place.

– Ştiu despre copil? întrebă el.

Întrebarea fusese pusă cu scopul de a-i mai stoarce cîteva informații, în schimb, provocă o surprinzătoare scînteie de alarmă în privirea lui Dee.

– Nu ştiu, nu-i aşa? o somă el. Ți-a fost prea ruşine să le spui celor din familie, de vreme ce nu le spuseseşi nimic despre mine, ghici el cu precizie.

Dee strînse din dinți, brusc înfuriată. Era o proastă. Nu se pricepea să-şi ascundă trăirile sufletești, iar el o descifra cu o deosebită acurateţe.

Îi dăduse în mod necugetat o armă pe care s-o folosească împotriva ei şi detesta modul în care scli-

pirile ochilor lui îi declarau că era conştient de acest fapt. Familia era pentru ea mai importantă decît orice altceva pe lume. Ar fi zdrobiți aflînd că ea nu avusese încredere în ei, dar nu voia să le provoace suferință cu propriile ei greşeli.

Sunetul vocii Sharlei pătrunse în încăpere venind din direcția bucătăriei şi Dee înlemni. Voia să-l facă pe Logan să jure că nu-i va divulga secretul, dar n-avea nici un mijloc prin care să-i obțină tăcerea.

– Ce eşti dispusă să oferi, ca să-mi țin gura? o încolți el ştiind cu precizie ce gîndea ea şi hotărîndu-se să profite de acest lucru.

Dee se înfurie.

– N-o să fac un tîrg cu tine vînzîndu-mi trupul, în caz că la asta ți-e gîndul, rosti ea pe un ton sec. Nu vreau să-mi supăr familia, dar n-am de gînd să mă prostituez, ca să-ți cumpăr tăcerea.

Gura lui Logan se strînse într-un rictus de neplăcere. Cînd o privi, ochii lui aveau duritatea unor bucăți de cremene.

– Nu trebui să-ți faci griji pe tema asta, zise el în bătaie de joc. Mi-am pierdut brusc tot interesul față de corpul tău drăgălaş.

Insinuarea lui zeflemitoare că n-o mai găsea dezirabilă o duru însă Dee încercă să nu-l lase să observe acest lucru.

– Ținînd cont că asta ai vrut de la bun început, îl acuză ea, bănuiesc că n-are rost să mai discutăm

despre încercarea ta de şantaj.

Îşi dădu seama că acuzaţia îşi atinsese ţinta după felul în care i se îngustaseră ochii.

În ciuda faptului că Logan se simţea jignit de faptele ei, nu era încă dispus s-o lase să iasă din viaţa lui. Avea nevoie de timp.

– Încă îmi mai trebuie un instructor de zbor.

– Poţi să uiţi şi alternativa asta. N-am să mă condamn cu nici un chip să petrec ore întregi într-o încăpere alături de tine.

– Asta îmi convine de minune, ripostă el. Mi-am pierdut cheful de lecţii. Dar am investit o groază de bani în proiectul ăsta şi am doi oameni ce trebuie instruiţi. Dacă eşti de acord să cooperezi, nu le voi dezvălui secretul surorilor tale.

Dee auzi vocile lui Carlie şi Sharla apropiindu-se. Traversase încăperea şi pusese mîna pe mînerul uşii cînd mîna lui Logan se aşeză peste a ei. Nu-l privi însă îi simţi fierbinţeala trupului şi căldura respiraţiei cînd el îi şopti la ureche:

– Cum rămîne atunci, Dee? Să le invit la o discuţie interesantă sau o să vii să lucrezi pentru mine?

Amîndouă alternativele îi păreau de neconceput. Logan ştia acest lucru şi se amuza şicanînd-o. Dee nu era sigură dacă el avea de gînd să-şi ducă ameninţarea pînă la capăt, dar nu putea să-şi asume riscul.

– O să-ţi telefonez ca să-ţi dau de ştire, încercă ea să ocolească răspunsul.

Rîsul lui scăzut şi răutăcios fu complet lipsit de veselie.

– N-aş prea crede. Vreau să-mi promiți aici şi acum, altfel îți voi transforma viața într-un iad.

– Ce te face să crezi că n-ai reuşit asta pînă acum? izbucni ea întorcîndu-şi ochii spre el şi privindu-l cu aversiune.

Vreme de cîteva secunde pline de încordare se înfruntaseră pe tăcute. Paşii fetelor se apropiară de uşă venind dinspre hoi.

– Cum rămîne atunci? insistă el aruncîndu-i o privire rece şi provocatoare.

Dee ştia că Sharla îi percepea deja emoțiile contradictorii. Mînia şi frustrarea o îmboldeau să se împotrivească însă, în final, preocuparea pentru familia ei avu cîştig de cauză.

– Foarte bine. Ai cuvîntul meu. O să-i instruiesc pe Jake şi pe Butch, dar vreau să-mi promiți la rîndul tău că ai să te ții la distanță de mine.

Rînjetul lui Logan nu fu prea plăcut.

– Eu locuiesc aici, dacă ai uitat cumva. Tu vei fi un oaspete la mine în casă şi eu sînt cel care şantajează. Nu sînt obligat să-ți promit nimic.

Enervată, Dee îi dădu mîna la o parte şi răsuci mînerul. Deschise uşa cu o smucitură şi dădu nas în nas cu surorile ei.

Sharia şi Carlie văzură şi percepură starea de tulburare în care se găsea Dee. Privirile li se îngustară şi

se încordară gata s-o apere dacă se dovedea necesar.

– Începusem să ne îngrijorăm, spuse Sharia.

– Îmi pare rău, trebuia să fi rămas lîngă voi.

Dee încercă să le zîmbească liniştitor, dar nu reuşi să fie prea convingătoare.

– Te simţi bine? o întrebă Carlie.

Lumina din hol era foarte scăzută însă tot fusese în stare să observe ce ciufulită şi supărată arăta Dee.

– Mă simt perfect, dar sînt gata să plec acasă. Dacă vreţi să mai rămîneţi puţin, vă aştept în avion.

– Noi sîntem dispuse să plecăm dacă şi tu eşti, replică Sharia.

Logan nu încercă să le reţină. Abia aştepta să pună cîteva sute de kilometri între el şi Dee pînă ce avea să se liniştească şi să se obişnuiască cu cele aflate în seara asta.

– O să-l pun pe Butch să aducă maşina la uşa din faţă, zise el trecînd pe lîngă cele trei fete şi îndreptîndu-se spre partea din spate a casei.

– Phii! exclamă Carlie cînd el dispăru din vedere şi nici nu le mai putea auzi. Eram cît pe aci să mă reped la el, dar cred că e şi mai supărat decît tine.

Dee nu-i comentă afirmaţia. Nu credea că putea cineva să fie mai supărat decît era ea pe moment. Îi venea să tune, să fulgere şi să blesteme ziua în care-l întîlnise pe Logan Bradford. Cum nu voia să le dea

explicații surorilor ei, se văzu nevoită să-şi ascundă furia.

– Sper că Logan ne va scuza față de ceilalți oaspeți, zise Sharia în timp ce se îndreptau spre uşă. Cu excepția salutului de rămas-bun cam nepoliticos al gazdei noastre, ceilalți au fost foarte simpatici şi plăcuți.

– O să le trimitem un bilet de mulțumiri, se pronunță Carlie cînd ieşiră pe verandă să aştepte maşina.

Se distrase foarte bine însă voia s-o ducă pe Dee cît mai departe de locul ăla.

– O să-l rog pe Butch să le transmită mulțumirile noastre lui Jake şi lui Patti, decise Sharia văzînd maşina ce trăgea la scară, condusă de bărbatul în cauză.

Tîrziu, în noaptea aceea, Logan păşea în sus şi în jos în dormitorul său, ca un tigru în cuşcă. Sentimentele contradictorii tot nu-i dădeau pace şi întreg corpul îi era încordat ca un arc. Dar şi mai rău era că încă o mai dorea pe Dee.

Insuportabila suferință parcă se accentuase în loc să scadă. O avusese în brațe, îi mîngîiase corpul molatic şi voluptuos, şi o simțise arzînd de dorință pentru el. Senzațiile trăite în clipele acelea erau mult prea proaspete. Nici o altă femeie nu reuşise să-l pună pe jăratec ca ea. Amintirea ei îl ținea încă într-o stare de excitare maximă, de-a dreptul chinuitoare.

Cîteva ore încercase să-şi înece amarul în alcool,

dar cînd fusese pe punctul de a plînge în paharul cu bere, se trezise rapid. De asemenea, fusese tentat să-şi potolească frustrarea sexuală cu orice femeie disponibilă şi dispusă. Existaseră cîteva la petrecere însă nici una nu merita să fie tratată atît de rău. Nu era vina lor că Dee îl lăsase cu dorinţele neîmplinite.

Îi promisese că se va întoarce. Îl minţise oare? Îşi va ţine o promisiune smulsă prin constrîngere? Dacă n-o va face, va merge pînă în Virgina şi va face un scandal de pomină. N-avea de gînd s-o lase să scape atît de ieftin, în timp ce el se chinuia în halul ăsta. Dacă o ţinea tot aşa, avea şă înnebunească.

Voia înapoi tot ce-i furase. Bărbăţia şi copilul lui. Voia să se înfrupte pînă la saţietate din trupul ei frumos şi să-i facă un alt copil. De îndată ce se va sătura de ea, nu-i mai păsa dacă avea să rămînă sau nu, dar dorea un copil.

Un fiu. Zămislise un fiu şi nici măcar nu aflase decît cînd fusese prea tîrziu să-l mai poată proteja. Gîndul îi smulsese un geamăt de suferinţă. El şi cu Dee zămisliseră un copil. Îşi plantase sămînţa mînat de pasiune, iar ea distrusese fructul iubirii lor. Cum putuse să facă aşa ceva?

Vremea trecea şi el îşi dorea să aibă o familie. Dee avea să-i poarte copilul. Dacă nu voia să se mărite cu el şi să-l ajute să-l crească, atunci se va lupta cu ea pentru custodie şi *îl* va creşte sau *o* va creşte singur.

Cînd se va întoarce – nu dacă o va face, ci cînd –

îi va acorda cîteva zile să se acomodeze, după care n-o va mai slăbi. Se părea că dorința violentă ce se aprindea între ei n-avea să moară decît stinsă prin saturație. Avea să-i învingă treptat rezistența pînă ce vor deveni iarăși amanți.

Gîndul îi trimise un alt val de fierbințeală în vintre. Nu exista nici o îndoială că trupul lui era domic și capabil să ducă pînă la capăt un plan de seducție. Nu va fi complet satisfăcut decît cînd va ajunge să-l implore neajutorată.

Capitolul 6

Pînă în vinerea săptămînii consecutive sărbătorii de 4 Iulie, Dee ajunsese într-o stare de epuizare totală. Făcuse tot ce-i stătea în puteri să şi-l scoată din minte pe Logan, dar fără succes. Nu putea dormi, îi pierise pofta de mîncare şi nu izbutea să iasă din starea de deprimare ce-o copleşise de la plecarea din Kentucky.

Familia ei dăduse dovadă de multă răbdare şi tact, evitînd s-o bombardeze cu întrebări. Îi respectau intimitatea, dar făcuseră să-i fie clar că erau dispuşi să asculte, în cazul în care ea ar fi dorit să le spună ceva. Însă ea pur şi simplu nu putea vorbi despre Logan.

Îşi eliberase programul pregătindu-se pentru angajamentul din Kentucky şi, prin urmare, pe moment, nu avea ore de instructaj. Le ajutase pe Sharla şi pe Carlie preluîndu-le din cursele charter şi de transport, în încercarea de a-şi ţine mintea prea ocupată ca să

poată gîndi. Spre sfîrșitul săptămînii, de-abia se mai tîra.

– Pari extenuată, Darla Jo, o mustră Belle cînd Dee își făcu apariția în biroul companiei în acea după-amiază de vineri.

– S-ar putea să ai dreptate, mamă, recunoscu Dee predîndu-și programul de zbor. N-aș zice nu unui duș călduț și unui pui de somn.

– Păi, sper să-ți faci timp și pentru masă. Dacă n-ai chef să gătești, poți veni să cinezi cu tata și cu mine.

– Mulțumesc, s-ar putea să-ți accept oferta după ce mă spăl și-mi pun niște haine mai ușoare.

– Sharia iese în oraș cu Reed însă Carlie a spus că vine să ia masa cu noi, adăugă Belle. Vrei să lăsăm pe mai tîrziu analizarea noului contract cu Circle B's?

Dee îngheță.

– Un nou contract? întrebă ea pe un ton prudent.

– A sosit azi-dimineață. Majoritatea detaliilor au rămas neschimbate: durata cursurilor, condițiile de muncă și salariul. Singura diferență e că vei avea doi elevi în loc de trei. Din cîte se vede, domnul Bradford a decis să renunțe la lecții.

Dee încuviință. Nu-i povestise prea multe mamei ei despre vizita lor în Kentucky; doar că avusese anumite îndoieli și problema cursurilor nu fusese finalizată. Sperase, în secret, că Logan va găsi pe altcineva să-i instruiască oamenii și-o va lăsa în pace. Noul contract confirma faptul că el avea intenția să-și ducă ame-

ninţările pînă la capăt.

– Domnul Bradford nu doreşte să-l instruiesc, îşi lămuri ea mama.

– Şi tot mai ai de gînd să mergi acolo şi să te ocupi de ceilalţi doi?

Dee strînse din dinţi, supărată pe Logan că o pusese într-o situaţie atît de neplăcută. Nu voia să meargă în Kentucky, dar avea senzaţia că el ar veni după ea dacă ar refuza. N-o putea obliga să facă nimic şi totuşi putea să-i provoace alte suferinţe. Orice ar fi decis, ea şi familia ei ieşeau în pierdere.

Rememorase cearta lor zile de-a rîndul. Fusese o adevărată uşurare să-i mărturisească lui Logan adevărul şi să împartă cu el vinovăţia ce-o apăsase atîta amar de vreme. În acelaşi timp, făcuse greşeala de a-i oferi informaţii despre care el ştia că Dee nu le-ar dori date la iveală. Chibzuise dacă să le spună părinţilor şi surorilor ei întregul adevăr, astfel încît ameninţarea lui să rămînă fără obiect, dar nu se putuse hotărî să-şi îndurereze şi să-şi dezamăgească familia.

– Încă mă mai gîndesc, îi spuse Dee mamei ei. Logan Bradford este o cunoştinţă mai veche pe care n-aş vrea s-o reînnod.

Cam atîta era dispusă să admită.

– Dar toţi ceilalţi de la Circle B's au fost amabili şi locurile sînt minunate, încheie ea.

– Vor să te duci acolo la sfîrşitul săptămînii acesteia ca să poţi începe lucrul de luni, o informă Belle.

Dar nu vreau să te duci dacă nu eşti absolut convinsă că vrei s-o faci.

Dee îşi înghiți un geamăt. Logan nu-i mai lăsa timp. Noul contract era menit să-i aducă aminte că nu era dispus să-i dea drumul din cîrlig.

– Sînt prea obosită să mă gîndesc acum la asta. O să citesc contractul şi o să mă hotărăsc mai tîrziu, rosti ea luînd teancul de hîrtii de la mama ei. Va fi suficient să mă duc duminică în Kentucky dacă nu trebuie să încep lucru decît luni.

Cînd ieşi din birou, Belle o urmări cu privirea, întrebîndu-se dacă reîntîlnirea cu Logan Bradford se va dovedi un dezastru pentru Dee. Aparent, cei doi nu-şi rezolvaseră neînțelegerile.

Mai tîrziu, după ce citise contractul de mai multe ori şi îşi analizase sentimentele, Dee li se alătură lui Carlie şi părinților ei la cină. Le spuse că s-a decis să piece în Kentucky. Nedorind să-i îngrijoreze, se prefăcu cu primeşte cu plăcere ocazia de a mai schimba peisajul.

Carlie nu era convinsă, dar nu spuse nimic în timpul cinei. După ce le urară noapte bună părinților, cele două surori se plimbară puțin pe afară înainte de a se îndrepta spre apartamentele lor. Era încă una din acele seri sufocante, pline de zgomotul şi mirosurile verii. Amurgul le învălui şi Carlie se folosi de ocazie, ca s-o descoase pe Dee în legătură cu apropiata plecare.

– Ce te-a determinat să mergi totuşi?

Dee suspină.

– Mai multe lucruri, admise ea.

Ajunsese la concluzia că era nevoită să accepte slujba şi să-şi dovedească ei însăşi că avea forţa şi curajul de a-l înfrunta pe Logan Bradford. Voia să şi-l scoată din minte şi din suflet pentru totdeauna.

– Eşti sigură că e o hotărîre înţeleaptă?

– Nu.

– Dacă ai îndoieli serioase, de ce nu le spui să-şi găsească pe altcineva?

– Am încercat însă fără succes. În momentul de faţă, Logan nu vrea pe nimeni altcineva.

– Cu ce te are la mînă? o întrebă Clarie cu blîndeţe. Nu poate fi ceva atît de groaznic, încît să nu-l poţi refuza.

– E complicat, se mărgini Dee să spună. Aş putea refuza să-i instruiesc pe Jake şi pe Butch, dar n-ar fi în interesul nimănui. L-am iubit pe Logan şi am crezut că mă iubeşte şi el. M-am înşelat. Trebuie să las totul în urmă şi să-mi văd de viaţa mea. Dar nu voi reuşi să fac acest lucru dacă nu devin imună faţă de el. Vreau să stau lîngă el şi să nu simt nimic. Acum am ocazia să realizez treaba asta.

– Nu l-ai cunoscut destul de multă vreme şi faptul s-a petrecut doar cît ai fost în vacanţă, comentă Carlie. Poate vei descoperi că e un om de nimic în viaţa de zi cu zi. Poate că-i un stricat, un tip înfumurat,

plin de sine...

Dee încuviință.

– Arogant, autoritar, insuportabil...

– Despotic, răzbunător...

– Obișnuit să comande și să-i judece pe ceilalți...

– Invidios...

– Egosit...

– Nepoliticos...

– Probabil că are o mulțime de obiceiuri proaste, conchise Dee luînd-o de brat pe Carlie în timp ce dădeau ocol casei. Probabil că mestecă tutun și scuipă pe jos.

– Probabil că bea bere pe rupte și rîgîie ca un porc, adăugă Carlie distrîndu-se de minune.

– Probabil că-și loveşte cîinele...

– Urăşte pisicile...

– Înjură ca un birjar...

– Umblă cu cizmele murdare de noroi pe podelele ceruite...

– Își aruncă rufele murdare prin toată casa...

– Nu se pricepe la nimic...

– Și lasă scaunul de la toaletă ridicat, încheie sora ei strîmbîndu-se. Cînd ajunseră la ușa apartamentului lui Dee, chicoteau amîndouă.

– Doctorul Carlie Prescott îți prezice că vei fi vindecată de orice iubire adolescentină și-o fi inspirat domnul Logan Bradford și asta după numai două săptămîni de trăit în apropierea lui, o tachină Carlie. Poate

că nu sînt cea mai clarvăzătoare persoană din familie, dar mă gîndesc să mă apuc de ghicit. Ce părere ai?

Pe Dee o podidi rîsul pentru prima oară după atîtea zile. La despărțire, își îmbrățișă sora.

– Cred că-mi place prezicerea ta. S-ar putea să ai dreptate în privința lui Logan. Cît voi sta în Kentucky, voi ține o listă deschisă a defectelor lui. Asta ar trebui să mă vindece cît ai clipi din ochi.

Tot restul nopții și pe parcursul zilei de sîmbătă încercă să-și găsească alinare în această idee. Duminică după-amiază, cînd plecă spre noul ei cămin temporar, aproape că se convinsese că va putea trăi în casa lui Logan fără să fie afectată.

Ajungînd la Circle B's, afla de la Jake că șeful lui era plecat la Nero Mexico, în vederea efectuării unor achiziții. Știrea îi declanșă o nouă serie de emoții contradictorii. Dee își dădu seama că nu era chiar atît de vitează cît pretinsese și se bucură de neașteptatul răgaz. Pentru ea era foarte important să se poată concentra asupra programului de instruire și i-ar fi fost mai ușor dacă n-ar fi trebuit să se teamă în orice moment de brusca apariție a lui Logan.

Jake îi încărcă geamantanele în camionetă și o duse la conac unde fu întîmpinată cu căldură de Mattie Walters. Menajera era o femeie scundă, de vîrstă mijlocie, cu păr cărunt, cîrlionțat și tuns scurt, cu ochi căprui și debordînd de energie. Cele două femei se

întîlniseră la petrecere, dar nu avuseseră ocazia să se cunoască mai bine.

– Patti s-a decis să-l însoțească pe Logan, așa că eu formez comitetul oficial de primire, îi spuse ea lui Dee. Tu și Jake luați-vă după mine și o să-ți arăt unde-ți poți pune lucrurile. Apoi, vom avea ocazia să stăm puțin de vorbă.

Mattie îi conduse spre o încăpere din spatele casei, ce fusese pregătită pentru Dee. Deschise larg ușa și se dădu la o parte ca să-i lase să intre.

Era o cameră uriașă, avînd un pat solid, supradimensionat, și mobilier asemănător. Stilul lor se demodase demult însă camera fusese decorată în tonuri de mov, liliachiu și bleu. Dee reflectă că în felul în care fusese aranjată se vedea clar mîna lui Patti.

De îndată ce Jake lăsă jos bagajele, Mattie îi spuse să-și ia tălpășița și începu să-și ajute musafira la despachetatul și aranjatul lucrurilor, declarînd că bărbații erau bineveniți să dea o mînă de ajutor, dar că nu se făcea să zăbovească în dormitorul unei domnișoare.

– Dumnezeule, Mattie, sînt capabil să înțeleg aluziile, nu trebuie să-mi faci vînt pe tonul ăsta, o tachină el. Nu vreau să invadez intimitatea nimănui.

Se vedea că relațiile dintre el și menajeră erau prietenești. În modul în care se tachinau, Dee simți afecțiunea și respectul sincer dintre cei doi.

– Întotdeauna am spus că e mai practic să vorbești

deschis; în felul ăsta nu poți fi înțeles greșit, declară ea.

Dee izbucni în rîs și Jake ridică mîinile, în semn că se predă.

– Am șters-o. Dee, cînd te va lăsa Matti să pleci, am fi bucuroși dacă ai vrea să vezi locul pe care l-am pregătit pentru lecții. Poți să ne spui dacă trebuie să schimbăm ceva.

– Carlie va sosi peste vreo oră sau două, îi răspunse ea. N-am putut transporta tot echipamentul cu Cessna și, ca atare, va aduce ea simulatorul la sol și alte cîteva lucruri.

– Dacă ai treabă de făcut, du-te cu Jake, insistă Mattie. Pot să-ți despachetez și eu hainele. Oricum, cînd Patti și Logan sînt plecați, nu prea am mare lucru de făcut.

– Nu-i nici o grabă, o asigură Dee. Nu pot face prea multe înainte de sosirea lui Carlie, așa că, pînă atunci, pot să mă instalez ca lumea.

– Patti a spus că-i poți folosi mașina pentru drumurile pînă la aerodrom și înapoi. Jake o va scoate din garaj și-o va lăsa pe alee. În felul ăsta nu vei mai fi nevoită să-i aștepți pe unul dintre bărbați dacă trebuie să te deplasezi, rosti Mattie.

– Fac treaba asta chiar acum și apoi plec spre aerodrom, le anunță Jake ieșind pe culoar.

– N-am să întîrzii mult, îi răspunse Dee și își îndreptă din nou atenția spre Mattie.

– Camera asta era dormitorul principal cînd trăiau John şi Marta Bradford. Este singurul dormitor de la parter, cu excepția celui aflat în apartamentul meu. Ai propria ta baie, îi explică ea făcînd semn spre uşa interioară, apoi se îndreptă spre glasvandul imens, ca să tragă draperiile.

– Am păstrat draperiile astea grele aici. Împiedică intrarea frigului pe timp de iarnă şi a soarelui, vara. Sub ele sînt perdele subțiri, aşa că poți să le potriveşti după cum îți convine. Uşile au zăvor de siguranță şi le poți încuia de două ori dacă vrei.

Dee nu încercă s-o întrerupă; încuviință doar din cap şi începu să-şi deschisă geamantanele.

– Camera se află pe colțul exterior al casei şi are un mic patio. Aleea din dreapta conduce spre patio-ul cel mare, unde s-a ținut petrecerea mai deunăzi. De acolo, duce la grajduri. Aleea din stînga duce spre piscină. E destul de mică, dar te va răcori de minune dacă vei vrea s-o foloseşti.

– Apartamentul meu se află în cealaltă parte a casei, continuă ea, în aripa cea nouă, în formă de L. Bucătăria se găseşte la mijloc. Presupun că ai vizitat camera de relaxare şi salonul. Singurele încăperi care se mai află la parter sînt sufrageria oficială, încă o baie şi biroul lui Logan. Este o casă destul de întinsă pe orizontală însă n-o să-ți fie greu să te obişnuieşti cu ea.

– Sînt sigură că am să mă descurc, reuşi Dee să

rostească înainte ca menajera să-şi continue monologul:

– Cum ăsta nu e un apartament complet, reîncepu Mattie, vei lua masa cu familia, dar, ori de cîte ori simţi nevoia să iei o gustare, du-te la bucătărie şi serveşte-te. Eu nu sînt una dintre persoanele alea aferente care fac o criză de nervi cînd le invadează cineva bucătăria. Întotdeauna am spus că un om ar trebui să mănînce atunci cînd vrea să mănînce. Dacă orele noastre de masă nu-ţi convin, atunci poţi să iei masa cînd vrei.

– Nu sînt atît de greu de mulţumit, replică Dee cînd Mattie se opri să-şi tragă răsuflarea.

– Micul dejun este gata la ora şapte, continuă femeia mai vîrstnică deschizînd uşile dulapurilor şi trăgînd sertarele comodei. Poţi să-ţi aranjezi hainele cum doreşti. E destul spaţiu şi întotdeauna am spus că e mai bine ca fiecare să-şi aranjeze singur lucrurile.

După o jumătate de secundă, vorbi mai departe:

– Prînzul e la amiază, iar masa principală la şase. Patti zice că, fiind după ora şase, ar trebui să-i spunem cină, aşa că eu îi răspund mereu că ne vom aşeza la masă la ora şase fără cinci. Asta-i doar o glumă pe care o repetăm deseori. Mîncăm devreme, pentru că bărbaţilor li se face foame pînă atunci, iar mie îmi place să termin curăţenia în bucătărie la o oră rezonabilă. Nu mai sînt aşa de tînără.

Menajera vorbea la fel de repede pe cît se mişca şi se învîrtea prin cameră. Dee renunţă să o mai

urmărească din privire însă o ascultă cu atenție în vreme ce se ocupa cu aranjarea hainelor în comodă și în dulap.

Nu-și adusese prea multe haine de schimb. De obicei, cînd instruia oamenii acasă la ei, purta haine obișnuite. Acum însă, aflîndu-se pe teritoriul lui Logan, voia să dea dovadă de cît mai mult profesionalism.

– Spălătoria se găsește între camera asta și bucătărie, însă trebuie să o iei pe culoar, fiindcă nu există o intrare directă de aici, îi explică Mattie. Nu trebuie să te ocupi de spălatul rufelor decît dacă ții neapărat. Nu am prea multe de făcut, așa că nu mă deranjează să am grijă și de treaba asta. Aruncă-ți doar hainele murdare în coșul de răchită din baie și eu o să le iau în fiecare dimineață. Aș fi foarte fericită dacă m-ai lăsa să-ți fac și curățenie în cameră.

– Nu mă deranjează să-mi fac ordine în cameră, spuse Dee. Sînt obișnuită să-mi văd singură de apartamentul meu și, prin urmare, aranjatul patului și a lucrurilor din cameră mi-au intrat în obicei.

Mattie dădu din cap aprobînd-o.

– Schimb așternuturile în fiecare luni dimineață, așa că le poți scoate de pe pat sau le poți lăsa acolo. Îți fac eu patul cu cearceafuri curate.

– Foarte bine, replică Dee. Eu mă simt cel mai bine cînd stau afară sau cînd predau lecții.

– Iar eu mă simt cel mai bine cînd am treabă de făcut, adăugă Mattie închizîndu-i geamantanele și

punîndu-le pe dulap. Şi Patti, şi Logan îşi petrec majoritatea timpului pe afară, aşa că am suficient timp să-mi fac treaba în casă fără a fi întreruptă.

Îşi puse mîinile în şolduri şi îşi plimbă privirea prin cameră, asigurîndu-se că totul era în ordine.

– Dacă ţi-e foame, serveşte-te cu ce-ţi place. O să pregătesc ceva uşor pentru cină, avînd în vedere că sîntem numai noi două. Sau poţi să-ţi inviţi şi sora să ni se alăture cînd ajunge aici.

– Presupun că o să vrea să se întoarcă imediat înapoi, în Virginia, zise Dee. Iar eu am mîncat un prînz copios şi o cină uşoară ar pica numai bine. O să rezolv treburile la aerodrom şi o să fiu aici fix cu cinci minute înainte de şase.

Mattie chicoti şi o porni spre uşă.

– O să ne înţelegem de minune. Dacă-ţi dă de furcă vreunul dintre băieţii ăştia, dă-mi numai de ştire. Sînt oameni dintr-o bucată, dar bărbaţii rămîn bărbaţi şi lui Logan nu i-ar conveni să fii nevoită să le suporţi şmecheriile. A fost întotdeauna genul de cavaler desăvîrşit, deşi va nega asta pînă-şi va da duhul.

– În general, nu mi-e greu să mă descurc cu bărbaţii, îi spuse Dee surîzînd.

Apreciase oferta menajerei de a-i sări în ajutor la nevoie însă ignoră comentariul referitor la caracterul lui Logan.

– Oricum, îţi mulţumesc pentru propunere, adăugă ea.

– Cu plăcere, spuse Mattie.

Continuă să peroreze şi după ce ieşi din cameră, trăgînd uşa după ea:

– Simte-te ca acasă. Jake îți va aduce maşina lui Patti la intrare. Ne vedem în curînd.

Cînd uşa se închise, Dee oftă încet. Acum, că sosise şi descoperise că Logan lipsea, îşi putea permite să se relaxeze şi să se bucure de tot ce o înconjura. Camera ce-i fusese pregătită arăta minunat. Covorul gros, de pluş, era mov. Ferestrele, artistic drapate, dădeau spre vest, permițîndu-i soarelui după-amiezei tîrzii să inunde încăperea înveselind-o, în timp ce sistemul de aer condiționat menținea temperatura la un nivel acceptabil.

Nici nu s-ar fi putut simți mai bine. Locuința lui Logan era plăcută şi îmbietoare însă nu acelaşi lucru se putea spune despre stăpînul ei. Dee spera că va fi plecat pe toată durata şederii ei acolo.

Lui Dee îi plăceau provocările şi de-abia aştepta să-i învețe pe Jake şi pe Butch să piloteze. Era curioasă să vadă încăperea amenajată drept sală de clasă. De îndată ce Carlie îi va aduce lucrurile necesare, vor fi gata să înceapă lecțiile. O să fie o plăcere să se apuce de lucru. Atunci va avea mai puțin timp să-şi facă griji în privința lui Logan.

Baia ei era decorată cu aceeaşi nuanță de liliachiu folosită în dormitor, asociată însă cu tonurile calde de crem ale pereților şi podelei pardosite cu plăci de

ceramică. Încăperea nu era foarte mare însă avea o cadă impresionantă şi o cabină de duş. Dee se opri să se privească în oglindă, aranjîndu-şi părul, şi să-şi arunce puţină apă pe faţă. Apoi părăsi camera îndreptîndu-se spre ieşire.

Un automobil sport *Corvette* bleu, ultimul model, fusese parcat lîngă treptele din faţă ale aeronavei şi, văzîndu-l, Dee scoase un fluierat de admiraţie. Patti era, probabil, o persoană generoasă dacă le permitea oaspeţilor să folosească maşina asta, reflectă ea aşezîndu-se în scaunul confortabil al şoferului.

Îi luă cîteva minute să se familiarizeze cu comenzile însă, în curînd, puternicul motor începu să toarcă şi Dee o porni pe drumul despre care ştia că duce la aerodrom.

Hangarul reprezentă o altă surpriză plăcută. Jumătate din lunga clădire era folosită ca loc de garare a avioanelor. Celalată jumătate fusese împărţită în două suprafeţe mai mici: una pentru sala radio şi cealaltă pentru sala de cursuri.

În calitate de profesoară, Dee avea la dispoziţie un birou mare şi o tablă neagră, de scris, pe care avea s-o folosească, fără îndoială. În ciuda stilului auster al clădirii, pereţii erau recent zugrăviţi, un covor rezistent acoperea podeaua de beton şi fusese instalat aer condiţionat. Scaunele cu spătar drept erau însoţite de alte cîteva mult mai confortabile.

Cînd Carlie sosi, Butch şi Jake o ajutară să descarce

materialele aduse. Simulatorul de zbor fu instalat în clasă şi pregătit pentru folosinţă. Dee atîrnă pe pereţi mai multe grafice şi tabele şi, înainte de a o conduce pe sora ei la avion, se asigură că are tot ce-i trebuie.

La scurt timp după decolarea avionului lui Carlie, Jake şi Butch plecară spre grajduri, ca să-şi termine treburile de seară, iar Dee se întoarse la conac pentru a i se alătura lui Mattie la cină.

În timp ce mîncau, menajera continuă să-i descrie rutina vieţii de zi cu zi de la Circle B's, furnizîndu-i lui Dee mai multe informaţii decît ar fi putut obţine, în mod normal, pe parcursul cîtorva săptămîni. Cele două femei îşi împărţiră sarcinile de curăţenie a bucătăriei, după care îşi duseră cafeaua în patio.

Temperatura oscilase toată ziua în jur de treizeci şi două de grade însă o briză uşoară făcuse căldura mai suportabilă. Dee şi Mattie duseră scaunele de aluminiu la umbra unui stejar bătrîn, aşezîndu-se confortabil.

Imediat după aceea, un cîine Labrador de aport, mare şi destul de bătrîn, se ridică din locul unde se odihnea, lîngă trunchiul copacului, şi se apropie punîndu-şi capul în poala lui Dee, încercînd să-i atragă atenţia.

– Ei, fir-aş al naibii, spuse Mattie. E prima oară că-l văd pe bătrînul Ace venind în întîmpinarea cuiva, cu excepţia lui Logan. Ţi-a făcut un compliment teribil. Obişnuia să facă mare tărăboi ori de cîte ori se apro-

pia un străin de casă însă în ultima vreme nu se mai deranjează.

– Bună, bătrînelule, îi vorbi Dee pe un ton scăzut, bătînd uşor cu palma capul mare şi negru al Labradorului.

Blana lui întunecată era stropită din belşug cu cenuşiu.

– Probabil că ne vei părăsi în anii următori, rosti ea.

– Împlineşte şaptesprezece ani vara asta. Logan îl are de cînd era doar un căţeluş mic. Ei doi sînt prieteni la cataramă. Cîtă vreme Logan a fost în armată, se învîrtea pe aici trist şi fără nici un rost. Pe urmă, Logan s-a întors şi, de atunci, cîinele ăsta nu s-a mai dezlipit de el. Oriunde se ducea Logan, mergea şi Ace.

– În armată? repetă Dee surprinsă.

Logan nu-i pomenise niciodată despre asta.

Mattie privi în lături, arătînd oarecum stînjenită.

– În marină, o lămuri ea schimbînd apoi repede vorba şi reîncepînd să vorbească despre cîine. Patti se gîndea că Logan ar trebui să-l „adoarmă" vara asta. Îi e teamă că va orbi şi va suferi prea mult fiind atît de bătrîn.

– Oh, nu! exclamă Dee scărpinîndu-l după ureche şi simţindu-i mulţumirea.

Avea o neobişnuită afinitate cu animalele şi, de obicei, ştia cînd aceste sufereau.

– Poate că Ace a dus o viaţă grea la început şi

poate că a rămas cu multe cicatrice, dar pot paria că a dus o existență tihnită aici, spuse ea.

Ochii lui Mattie se opriră asupra trăsăturilor încîntătoare ale lui Dee.

– De unde știi toate astea? întrebă uluită.

Dee își ridică ochii spre ea.

– Ce anume?

– Că i-a mers prost la început și că s-a ales cu o groază de cicatrice, specifică Mattie. Ți-a povestit Logan despre Ace?

Dee își întoarse ochii spre cîine. Nu avusese intenția să-și dezvăluie capacitatea deosebită de a înțelege animalele. Puțini oameni îi puteau înțelege accentuata percepție extrasenzorială. Și așa îi era destul de greu să descrie vibrațiile pe care le recepționa venind din partea oamenilor. Explicarea acestei acuități senzoriale cînd venea vorba despre animale îi era aproape imposibilă. În general nu discuta deloc subiectul cu persoane care nu o cunoșteau bine. Nici lui Logan nu-i destăinuise nimic.

– Nu mi-a povestit de unde-l are pe Ace, reuși ea să evite răspunsul fără să mintă.

– A fost o întîmplare, îi explică Mattie. Ace era unul dintre cățeluții nu de mult fătați ai vecinilor. Avea cam opt săptămîni, era neîndemînatic și cu picioare foarte lungi. Logan călărea pe lîngă drum și a văzut cînd a fost lovit de un camion. Șoferul nici măcar nu s-a oprit să vadă dacă mai e viu sau a murit.

Dee dădu din cap şi continuă să-l mîngîie pe Ace.

– Pe scurt, Logan a dus cățelul la veterinar şi cîteva zile acesta s-a zbătut între viață şi moarte. John, tatăl lui Logan, spunea că probabil n-ar fi trebuit să încerce să-l salveze fiindcă avea mai multe oase rupte şi o rană la unul din plămîni. Însă Logan nu s-a dat bătut. A refuzat să-l lase să moară. A stat majoritatea nopților lîngă el pînă şi-a revenit şi l-a purtat de colo pînă colo pînă cînd i s-au vindecat picioarele. De-atunci au rămas prieteni pe viață.

Dee înțuviință. Un sentiment nedefinit, legat de cîine, o făcuse să se gîndească la cicatrice vechi. Ca urmare, scăpase pe negîndite ciudata observație pe care Mattie o prinsese din zbor cu o deosebită perspicacitate. Animalul nu părea să sufere cîtuşi de puțin. Era sănătos şi totuşi Dee avea senzația că obosise – genul de oboseală ce nu putea fi remediată cu ajutorul somnului.

– Întotdeauna am spus că Ace este în bună măsură pisică, deoarece a avut mai mult de nouă vieți. A fost împuşcat de cîteva ori, călcat de un camion, lovit de un cal şi prins într-o sîrmă ghimpată. Într-o vreme, a fost Don Juan-ul local şi s-a împerecheat cu toate femelele de pe o rază de cinci kilometri. Acum se mulțumeşte să zacă la umbra copacului ăstuia.

– E curios că lumea zice „e o viață de cîine" vrînd să înțeleagă că viața e grea, comentă Dee. Şi totuşi

mulți cîini duc o viață mai bună decît oamenii, fără stresul de a face față unei multitudini de probleme sentimentale.

Mattie o aprobă.

– Poți s-o mai spui o dată. Am o prietenă care-și tratează cîinele ca pe un membru al familiei. Mănîncă la masă cu ea și doarme în patul ei.

– Noi n-am avut animale de casă cît am fost mică, reflectă Dee. Mama mea e alergică și ne mutam mult prea des dintr-un loc într-altul.

– Bătrînul Ace și cîțiva dintre puii lui au fost singurii cîini pe care i-am avut aici. A trăit mai mult decît toți însă acum nu mai hoinărește cum avea obiceiul. După cum ți-am spus, Logan e singura persoană care-l face să dea din coadă cînd apare.

Ace se lăsă jos, lîngă scaunul lui Dee. Îi simțea capul greu și cald pe laba piciorului ei, dar nu făcu nici o încercare de a-l îndepărta. Cît timp își băură cafeaua, Mattie continuă să întrețină coversația. După ce-și goliră cestile și le puseră pe o masă din apropiere, două pisicuțe roșcate săriră în brațele lui Dee.

– Ei, fir-aș al naibii! declară Mattie uluită. Probabil că toate creaturile de la ferma asta au decis să vină să-ți dea binețe. Pisicile astea rareori ies din grajd. Nu le stă în obicei să se dea bine pe lîngă oameni. Alungă-le dacă vrei.

Dee mîngîie pisicile și îi zîmbi lui Mattie.

– Animalele se simt atrase de mine, recunoscu ea. Presupun că simt că sînt o pradă uşoară. Îmi sînt foarte dragi creaturile micuţe, poate fiindcă a trebuit să mă resemnez cu nişte peştişori aurii pe post de animale de casă.

Mattie izbucni în rîs la ideea de a avea un peştişor auriu drept animal favorit.

– O să ai o mulţime de ocazii să te ocupi de animale aici. Mereu apar pui pe undeva. Dolly, cea de pe genunchiul tău drept, a fătat nu de mult cîţiva pisoi în grajd. Au aproape trei săptămîni şi deja sînt nişte neastîmpăraţi. Motanul de pe genunchiul tău stîng este Tom. Probabil că el este tatăl pisoilor însă e greu de spus dacă nu asişti la conceperea puilor.

Dee zîmbi şi mîngîie pisicile. Blana lui Dolly era stropită cu pete, iar a lui Tom era vărgată ca blana unui tigru. Păreau făcute din cea mai fină mătase şi Dee îşi închipui că făcuseră nişte pisoi drăguţi.

– Mi-ar plăcea să văd pisoii.

– Sînt în grajdul cel mare, cel mai apropiat de casă. Probabil că Jake îţi va face mîine un tur al fermei, dar simte-te liberă s-o explorezi şi singură. Sper că n-o să stai toată ziua închisă în hangar.

– Ne-am hotărît să începem cu două ore dimineaţa şi alte două seara.

Mattie se arătă de acord.

– Pare rezonabil. Jake are mai multe de făcut

acum că Logan e plecat însă ar trebui să se întoarcă în două, trei zile.

Ştirea nu fu prea încurajatoare pentru Dee. Îi plăceau din ce în ce mai mult căminul lui şi oamenii de acolo, dar nu ardea deloc de nerăbdare să se supună testului de a locui sub acelaşi acoperiş cu Logan.

Mai avea nevoie de ceva timp şi spera ca el să lipsească mai mult decît era prevăzut. Întrebarea de adineauri a lui Mattie, referitoare la Ace, o conduse la concluzia că familia ştia că ea şi cu Logan se cunoscuseră de dinainte de a fi angajată. Însă cît anume ştiau, habar n-avea.

Surorile ei fuseseră singurele martore ale urmărilor disputei lor din 4 Iulie însă Patti şi Jake era conştienți de tensiunea existentă între ei. Totuşi, Jake nici nu spusese şi nici nu făcuse nimic care să-i dea de înțeles lui Dee că ținea partea vreunuia din ei.

Se putea ca Patti să adopte o comportare diferită. Părea foarte apropiată de fratele ei, avînd o atitudine oarecum protectoare. Dacă Logan urma să implice familia şi personalul de la fermă în problemele lor personale, situația putea deveni dificilă. Dee avusese impresia că era mult prea introvertit pentru a-şi exprima deschis sentimentele însă îşi dăduse seama că nu-l cunoştea mai deloc.

În ciuda sentimentelor contradictorii, în seara aceea Dee se duse la culcare simțindu-se perfect relaxată. Re-

flectă la faptul că dormea în camera părinților lui însă nu simți nici o influență neliniștitoare. Nu putea să nu se întrebe unde se afla dormitorul lui Logan, dar nu investigase cel de-al doilea etaj. Era un simplu oaspete în casa aceea și, în ciuda propunerii lui Mattie de a explora împrejurimile, nu voia să încalce teritoriul nimănui.

Capitolul 7

În următoarele două zile, Dee intră în rutina unui program lejer ce cuprindea lecțiile de pilotaj de dimineață, devreme, explorarea fermei şi ocaziile de a face cunoştință cu angajații lui Logan.

Toți cei pe care-i întîlni se arătară prietenoşi şi gata de a-i face pe plac. În scurtă vreme, îşi dădu seama că oamenii lui ştiau că el era interesat de ea mai degrabă ca femeie, decît ca instructor profesionist.

I se pusese în secret eticheta de a fi femeia lui Logan, indiferent că-i convenea sau nu. La drept vorbind, nimeni nu bătuse nici un apropo, deşi toți o tratau cu respect şi prudență. Cum gîndeau că şeful lor dorea să-i cucerească dragostea, se dădeau peste cap să-i povestească lui Dee ce tip formidabil era el.

La un moment dat, Jake menționă că Logan era un om harnic şi niciodată nu le cerea oamenilor lui să facă un lucru pe care el nu l-ar fi făcut. În diferite alte

ocazii, îi elogie talentul de a se purta cu caii, precizînd că era cel mai bun în privința asta.

Butch declară că era o plăcere să lucreze pentru un om atît de sincer şi cinstit ca Logan. Tînărul dresor recunoscu faptul că îşi idolatriza şeful adăugînd că Logan era un bărbat puternic, pe care te puteai bizui, avînd şi o foarte bună reputație în cadrul comunității.

Mattie îi explică în mai multe rînduri, cu nenumărate detalii, că Logan era un şef foarte grijuliu, preocupat de soarta angajaților lui şi foarte generos față de cei ce lucrau pentru el. De asemenea, pomeni că, de la moartea părinților lui, survenită pe cînd el de-abia ieşea din adolescență, o crescuse singur pe Patti, dovedindu-se un frate loial şi devotat.

Prif Myers, dresorul principal, reuşi chiar să strecoare o aluzie că Logan era un specimen masculin extraordinar şi că tinerii harnici şi neînsurați ca el erau greu de găsit în ziua de astăzi.

Toată lumea părea să aibă aceleaşi convingeri despre virtuțile şi însuşirile şefului lor. În opinia întregului personal de la Circle B's, acesta era un adevărat prinț între oameni.

Dee se întrebă dacă Logan îşi dădea seama ce mult țineau oamenii lui la el. Ştia că aceştia n-ar fi încercat s-o impresioneze subliniindu-i cele mai admirabile calități dacă nu l-ar fi prețuit cu adevărat şi n-ar fi fost preocupați de fericirea lui.

Din punctul ei de vedere, tocmai angajații lui erau

niște persoane loiale, pe care te puteai bizui și, prin urmare, aceștia îi cîștigară rapid stima și afecțiunea. Totuși, era departe de a fi convinsă că el merita votul lor de încredere cu privire la caracterul lui.

Miercuri seara, la ora la care Jake și Butch terminaseră orele de instrucție, Dee se convinsese că erau cei mai receptivi elevi pe care-i avusese vreodată. În pofida faptului că se vedeau nevoiți să insereze orele de studiu în programul lor lung și aglomerat de muncă, se dovedeau foarte silitori. Amîndoi erau inteligenți și învățau repede ușurîndu-i nespus de mult sarcina de a-i instrui.

La sfîrșitul celor trei zile, deja ea și cu Mattie deveniseră bune prietene. Fiind doar ele două în toată casa, mîncau împreună și aveau o mulțime de conversații interesante. Cînd Dee nu se afla la ore sau însoțindu-l pe Jake prin împrejurimi, obișnuia s-o ajute pe menajeră la plivitul grădinii, la culesul legumelor și la prepararea conservelor.

Vremea rămăsese deosebit de caldă însă nu diferea de cea cu care se obișnuise Dee în Virginia. Casa era răcoroasă și oferea un refugiu plăcut în fața temperaturilor ridicate. Seara, Dee făcea duș și se strecura în așternuturi simțindu-se obosită, dar mulțumită de a fi realizat ceva ce merita osteneala.

În noaptea de miercuri, nu cu mult după miezul nopții și după ce adormise doar de scurtă vreme, Dee îl visă pe Logan.

Era pentru prima oară după mai multe săptămîni că-i invadase visele, iar cel pe care-l avu fu incredibil de erotic lăsînd-o vlăguită şi tremurînd.

Cînd, în cele din urmă, reuşi cu greu să se trezească, gura îi era uscată şi respira anevoios. Dădu la o parte cearceafurile, luptîndu-se cu efectele visului ce-i păruse atît de real, încît inima continua să i se zbată cu putere în piept. Cu toată răcoarea asigurată de aerul condiţionat, era înfierbîntată şi transpirată, şi se simţea agitată şi frustrată.

Îşi trecu picioarele peste marginea patului şi se ridică în capul oaselor îndepărtîndu-şi părul de pe faţă şi de pe gît. Cînd dormea, îl lăsa întotdeauna liber. Acum însă părea o pătură de lînă ce i se lipise de ceafă şi pe umeri.

Dee se sculă din pat şi, observînd că-i tremurau picioarele, blestemă amintirea vie a lui Logan ce-o lăsase epuizată şi plină de dorinţă. Se ura că-şi amintea orice nuanţă a vocii lui şi metodele prin care ştia s-o înnebunească de plăcere.

Pielea o furnica, sînii i se umflaseră şi o dureau, iar corpul îi pulsa din cauza excitării ce nu se lăsa alungată doar printr-un efort de voinţă, oricît s-ar fi străduit. Se îndreptă spre glasvand, trase draperiile şi privi în noaptea luminată de lună, dar, de astă dată, frumuseţea priveliştii nu-i mai alină starea de nelinişte.

Luna, aflată în ultimul pătrar, împrăştia în bună măsură întunericul. Cerul era presărat cu stele şi prin

iarbă scînteiau o mulțime de licurici. O lampă de veghe, aflată la o oarecare distanță, lumina slab curtea din spatele casei.

Dee se trezi dorindu-și să-și fi adus un costum de baie. I se părea tentant să facă o baie în piscină însă nu era suficient de îndrăzneață să se scalde complet dezbrăcată. Deschizînd glasvandul, se gîndi să iasă la aer pînă ce-și va veni în fire. Așa-zisa ei pijama se compunea dintr-o pereche de pantalonași cu picior și o bluziță scurtă, cu bretele, ambele confecționate din mătase de culoare roz-aprins. Se lipeau pe corp și o lăsau destul de dezgolită însă presupuse că nu se va întîlni cu nimeni la ora asta din noapte.

Pînă la piscină era puțin de mers și Dee străbătu aleea în tăcere. Aerul era mai cald decît cel din dormitorul ei fără a fi neplăcut. Dee inspiră profund, savurînd parfumul greu și dulce al nopții și încercînd să-și tempereze emoțiile turbulente.

Cum putea subconștientul ei s-o tortureze cu amintirea felului de a face dragoste cu Logan? se întrebă ea iritată. Îi plăcea să se pedepsească singură? Era oare masochistă? De ce nu și-l putea scoate de tot din minte? Și dacă totuși era nevoită să- l viseze, de ce trebuiau visele să fie atît de reale, încît s-o lase complet sleită și totuși înfierbîntată?

De ce nu se putea opri să-l dorească pur și simplu? Logan îi trădase încrederea în cel mai rău mod posibil și totuși încă mai tînjea după tot ce-i oferise el.

Nu voia să fie jucăria lui, după cum nici nu voia să fie victima neajutorată a propriei dorințe.

Trebuia să-şi alunge amintirile. Ştia asta însă nu avea nici cea mai mică idee cum să procedeze. N-o interesa nici un bărbat. Nici unui nu era capabil să-i inspire o fracțiune din pasiunea pe care i-o putea aprinde Logan doar uitîndu-se la ea cu privirea aceea înfometată. Fusese oare destinată să rămînă pe veci prizoniera unei iubiri neîmpărtăşite?

Piscina era mică, avea forma unui rinichi şi se afla complet în întuneric. Pe Dee n-o deranja faptul. Nu intenționa să înoate, ci doar să-şi bage picioarele în apă, sperînd că asta o va ajuta să se relaxeze puțin. Mattie îi spusese că bazinul era dotat cu lumini subacvatice, dar nu voia să le folosească. În întuneric, se simțea mai puțin vulnerabilă.

Mătasea fină a pantalonaşilor nu-i oferi prea multă protecție cînd se aşeză pe marginea bazinului. Bordura de beton era rece şi umedă, iar apa păru şi mai rece cînd îşi băgă picioarele în ea.

După ce se aşeză, îşi dădu părul pe spate şi privi împrejur. Numai atunci observă silueta întunecată din bazin. Inima îi sări în piept recunoscîndu-l pe Logan ce aluneca spre ea, pe sub apă.

Bărbatul ieşi la suprafață în apropierea scărilor pe care-şi odihnea ea picioarele. Trupul lui gol strălucea cu o frumusețe păgînă – musculos, zvelt şi extraordinar de viril. La vederea lui, icni răvăşită, pulsul i se

acceleră, membrele începură să-i tremure şi se certă în sinea ei pentru prostia de a-şi fi părăsit dormitorul.

– Dee, se auzi vocea profundă şi guturală a lui Logan.

Felul în care-i rosti numele îi făcu pulsul să-i zvîcnească de o teamă amestecată cu anticiparea celor ce aveau să urmeze. Apa îi ajungea lui Logan pînă la coapse, lăsîndu-i trupul atît de masculin expus cu îndrăzneală. Mici pîrîiaşe îi şiroiau printre cîrlionții aurii de pe piept, curgîndu-i pe corpul puternic şi bine clădit.

Faptul de a-l vedea, cîtă vreme mai era tulburată fizic şi psihic de visele ei, reprezentă un şoc nedorit pe care încercă să-l ascundă cu disperare.

– Logan, replică Dee pe un ton calm ce contrazicea goana nebună a emoțiilor ce-o fulgerau. Nu mi-am dat seama că te-ai întors.

Nu era nevoie să adauge că nu şi-ar fi asumat riscul unei plimbări prin noapte dacă ar fi ştiut acest lucru. În ciuda tuturor celor întîmplate între ei, incluzînd supărarea şi resentimentele ce nu diminuaseră defel, nici Logan, nici ea nu aveau energia şi nici nu erau tentați să se certe.

– Ne-am întors cu o jumătate de oră în urmă. M-am aflat la volan de la şase dimineața şi am simțit nevoia de puțină mişcare.

În cîteva propoziții succinte reuşise să-şi explice prezența în piscină la ora asta.

Dee îi percepu oboseala şi faptul o şocă. Logan

era singura persoană care-i tulburase mereu simțurile lăsîndu-le într-o stare de haos. Niciodată nu reușise să pătrundă în mintea și în sufletul lui, așa cum se întîmpla cu ceilalți oameni. Acum îl studie cu atenție. Părea istovit și tensionat însă ochii îi sclipeau cu putere în întuneric. La rîndul lui, o cercetă cu privire pătrunzătoare și Dee se uită, repede, în altă parte.

Hotărîndu-se să se retragă în grabă, Dee încercă să-și scoată picioarele din apă însă Logan se mișcă rapid, împiedicînd-o s-o ia la goană.O mînă mare și rece poposi pe coapsa ei fierbinte, punîndu-i terminațiile nervoase în stare de alertă. Un fior sălbatic o străbătu din cap pînă în picioare. Asta o alarmă nespus.

– Trebuie să mă întorc în casă, rosti ea cu un glas răgușit.

– Nu, se împotrivi Logan cu o voce aspră. Nu poți să fugi și să te ascunzi la nesfîrșit. Chiar și numai tentativa de a o face reprezintă o pierdere de timp.

– E timpul meu, îl înfruntă Dee însă el se apropie și inima ei tresări de emoție.

Continuă să i se împotrivească mental, dar trupul ei avea o voință proprie. Nu exista nici o părticică din ea care să nu reacționeze la amintirea felului lui incredibil de a-i alerta simțurile.

Ochii lor se înfruntară – ai ei precauți, ai lui hotărîți. Dee suspină citindu-i patima în privirea arzătoare. Poate că o ura, dar nu exista nici o îndoială că o voia, iar dorința ce radia din trupul acela viguros o învăluia

într-un cocon de voluptate şi căldură.

Cu o mînă, Logan o cuprinse de talie, iar ceaialtă i se strecură pe sub şolduri. O mişcă pînă ce se putu infiltra între picioarele ei şi o trase şi mai aproape de el. Apoi, ridică o mînă şi şi-o afundă în pletele ei dese şi grele.

Senzaţia corpului dur şi gol între coapsele ei îi smulse lui Dee un oftat. Mîinile i se proptiră automat pe pieptul tare, ca să-l îndepărteze, însă Logan îi apropie capul pînă ce îi încolţi gura cu a lui.

Nu! Strigătul nerostit al lui Dee era plin de teamă. Nu putea opri incredibila tensiune. Îl dorea mult prea mult. Fiind încă excitată de propriile-i vise erotice, nu avea puterea de a i se opune, deşi ştia că ar fi fost o greşeală prostească să-i permită lui Logan să facă dragoste cu ea.

Gura lui era răcoroasă, umedă şi poruncitoare. Nu se purta brutal însă micile muşcături flămînde cu care-i asaltă buzele erau mai eficiente decît dacă ar fi recurs la forţă. O trase şi mai aproape, pînă cînd ajunse strîns lipit de furca picioarelor ei, separaţi fiind doar de mătasea dificilă. Îşi îngropă ambele mîini în părul ei, ţinînd-o captivă, în vreme ce continua să-i asalteze gura cu blîndeţe, dar insistent. Degeteie lui Dee, apăsate pe pieptul lui, micşorară treptat presiunea prin care încercaseră să-l ţină la distanţă. Senzaţia atingerii corpului lui era nespus de plăcută. Avea pielea umedă şi răcoroasă; dedesubt, se simţeau muşchii

puternici, iar inima i se zbătea sălbatic sub palmele ei.

Aşa fusese de cînd se întîlniseră prima oară: ea îl atingea, iar el reacţiona instantaneu. Aceasta îi fusese mereu atuul – răspunsul lui rapid şi neprefăcut la cea mai uşoară atingere a ei. Logan avea o natură profund senzuală ce se potrivea la perfecţie cu a ei şi înţelegerea acestui fapt constituia un afrodisiac puternic.

În cele din urmă, ea îşi întredeschise buzele lăsînd cale liberă limbii lui fierbinţi şi Logan se cutremură violent. Dee gemu în faţa dorinţei lui ţinute cu greu în frîu şi un fior intens o străbătu de sus pînă jos.

Braţul lui Logan o încercui zdrobînd-o de trupul lui înfierbîntat, iar cu celălalt o cuprinse de ceafă. Palmele lui Dee se aplatizară pe pieptul lui însă nu mai încercă să-l împingă. Îi simţi sfîrcurile întărindu-se sub ele şi, ca răspuns, propriile ei sfîrcuri se contractară dureros.

Gura lui Logan i-o devora pe a ei prădînd cu limba dulceaţa fierbinte pe care o găsise. Limba lui Dee îl întîmpină într-un ritual de împerechere pînă ce se opriră, gîfîind, să respire.

Apoi, capul bărbatului se aplecă, în timp ce braţul lui puternic îi arcui spatele pînă ce faţa lui se adăposti între sînii ei. Buzele lui găsiră mugurul unui sfîrc ascuns sub mătasea subţire şi îl supse în gură umezindu-l cu limba.

Sub impactul senzaţiilor încîntătoare ce-i alergau dinspre sîni către pîntec, Dee scoase un ţipăt slab.

Prinse a i se zvîrcoli în brațe și șoldurile i se loviră involuntar de erecția lui rigidă.

– Logan, oprește-te! strigă ea într-o tentativă de ultim moment de a opri avalanșa pasiunii. Trebuie să te oprești!

Vocea lui Logan îi răspunse răgușită și îngroșată de patimă:

– Nu mă pot opri, mîrîi el cu un amestec de dorință violentă și dezgust îndreptat împotriva lui însuși. Mă omoară de viu! Pe toți dracii, aș vrea nespus de mult să nu te mai doresc, dar nu pot.

Dee își alunecă mîinile în sus, pe corpul lui, pînă ce degetele i se încleștară în părul capului. Gura lui porni în explorare găsind pielea dezgolită dintre bluziță și pantalonașii mătăsoși. Logan îndepărtă țesătura fină din cale și reîncepu să-i sugă sfîrcurile cu nesaț. Plăcerea insuportabilă îi smulse lui Dee un alt țipăt ușor.

Fierbințeala extazului o invada atotcuprinzătoare, făcînd-o să-și încleștеze degetele în părul lui. Arcuirea involuntară a șoldurilor ei îi aduse trupul mlădios într-un contact mistuitor cu trupul dur al bărbatului.

– Dee, răsună strigătul răgușit și imperios al lui Logan.

Gura lui i-o căută din nou pe a ei în timp ce o întinse pe spate alungindu-se deasupra.

– N-ar trebui! găsi Dee puterea să insiste înainte ca gura lui să i-o acapareze din nou pe a ei.

Apoi simți că se scufundă. Inima și mintea ei știau

toate motivele pentru care n-ar fi trebuit să facă dragoste cu Logan însă îl dorea trup şi suflet.

Logan ardea, mînat de patimă. Sîngele îi pulsa cu putere în cap şi, trecîndu-i în forţă prin vene, îi izbucni în şale. Oriunde îi se atingeau trupurile, carnea îi se încingea şi fremăta.

Gura ei îi oferea cea mai incandescentă dulceaţă posibilă. Degetele lui se prinseră de şuviţele aurii ale părului lui Dee, în timp ce mătasea veşmintelor şi a pielii ei îl ademeneau dincolo de raţiune. Mugurii sfîrcurilor iviţi din perniţele moi ale sînilor îi trimiteau fiori ascuţiţi şi neostoiţi de patimă. Doar un strat de ţesătură subţire mai despărţea forţa încordată a erecţiei sale de limanul căutat cu atîta ardoare.

– Dee?

Tonul lui pretindea şi ademenea totodată, iar corpul lui se izbi de al ei nerăbdător şi insistent.

Dee îşi petrecuse braţele în jurul gîtului lui Logan. Gura lui i-o părăsi pe a ei doar atît cît s-o îndemne stăruitor şi ea gîfîi încercînd să-şi recapete respiraţia. Cînd nu-i răspunse, buzele lui Logan i le capturară din nou pe ale ei într-o sărutare fierbinte, profundă şi plină de pasiune.

Un alt geamăt răzbi din străfundul gîtului ei pierzîndu-se în gurile lor. Logan gemu şi el. Mîinile îi alunecară de sub şuviţele părului ei spre pielea de sub bluză, apoi, mai jos. Degetele prinseră banda elastică a pantalonaşilor ei îndepărtîndu-i de pe şolduri ne-

doritul obstacol.

Cînd carnea lui rigidă şi excitată se împinse între picioarele ei, Dee se arcui spre ea dîndu-i răspunsul de care avea nevoie. De-abia aştepta s-o ia, să se împlînte în ea repede, cu putere, fără nici un gînd, doar simțind. Şi totuşi, îşi impuse s-o pătrundă cu mişcări blînde şi cît mai încet posibil. Ştia că Dee nu mai făcuse dragoste de multă vreme şi îşi înfrînă forța impetuoasă a dorinței pentru că nu-i stătea în fire să le provoace suferință femeilor.

Cînd o umplu, Dee suspină. Ochii i se deschiseră brusc întîmpinînd strălucirea argintată a privirii lui Logan. Foamea sălbatică, reflectă în ea, o uimi fiindcă el continua să-şi domine instinctul firesc al corpului. Simțind nevoia acută de a-i birui stăpînirea de sine, Dee îi atrase capul în jos, arcuindu-se cu sălbăticie sub el.

Logan fu pierdut. Capitularea şi nerăbdarea ei evidentă îi anihilă orice rămăşiță a controlului ce şi-l impusese. O îmbrățişă cu uitare de sine, predîndu-se în fața nevoii de a se pierde în moliciunea fierbinte şi umedă a trupului ei.

Strigătele lor gîtuite de eliberare răsunară la unison cînd atinseră rapida împlinirea. Brațele li se încordară şi se strînseră unul pe altul cu frenezie. Rămaseră încleştați, străbătînd tumultul senzațiilor ulterioare actului lor sexual violent.

Logan reuşi să-şi revină într-o oarecare măsură şi

îi scoase bluziţa diafană trecîndu-i-o peste cap. Apoi, o trase pe Dee în apă, pentru a-şi răcori şi curăţa trupurile înfierbîntate.

Dee îşi răsuci părul şi şi-l atîrnă pe un umăr, ca să nu-l ude. După acest efort, nu-i mai rămase prea multă energie şi fu mulţumită să se relaxeze susţinută de Logan. Stătură astfel în apa puţin adîncă pînă ce Logan îşi recăpătă puterile.

Senzaţia trupului moale şi maleabil în braţele sale îi readuse dorinţa ce-l prinse iarăşi în vîrtejul ei. Îi simţise prea mult lipsa şi era prea flămînd ca să fie satisfăcut de o împerechere rapidă. Voia mai mult, chiar acum, înainte ca Dee să aibă timp să-şi reconstruiască barierele.

Fără a se grăbi, începu să-i presare gîtul şi umerii cu sărutări. Dee tremură sub el şi sărutările deveniră mai insistente. În cîteva minute, trupul lui se întărise şi pulsa din nou. Se sprijini cu spatele de peretele piscinei, o prinse de şolduri şi o trase pe erecţia lui încordată.

De această dată, eliberarea se lăsă aşteptată şi amîndoi se treziră tînjind după aer, cu plămînii torturaţi, înainte de a-şi găsi satisfacţia temporară. Dee nu mai avea putere nici să-şi ridice braţele şi Logan o susţinu cîtă vreme se scufundară în apa mică pentru a se răcori.

Cînd puterile îi reveniră pentru a doua oară, o scoase din piscină şi o duse în dormitorul ei. Intenţio-

nase s-o pună în pat şi să piece însă vederea trupului ei minunat şi gol, întins pe cearceafurile răvăşite îi aprinse simţurile din nou. Se lăsă pe pat într-un genunchi, lîngă ea, aplecîndu-se să-i mai fure o sărutare.

Dar asta nu-i fu îndeajuns. Voia să zăbovească mîngîindu-i sînii cu gura şi cu mîinile. Voia să-i simtă sfîrcurile întărindu-se ca nişte pietricele sub atingerea limbii lui. Voia să-i simtă alunecarea coapselor în lungul alor sale. Voia să rămînă cufundat în căldura pulsîndă a corpului ei.

Dorea s-o audă strigîndu-i numele prinsă în ghearele pasiunii. Dorea s-o audă implorînd şi zvîrcolindu-se sub el. Simţea nevoia să ştie că şi ea era o victimă a pasiunii, asemeni lui. Voia să stea ore în şir alături de ea; zile sau săptămîni, oricît ar fi fost nevoie.

Gustul ei era ca un drog infiltrat în venele lui. Nu-i putea rezista; nici măcar nu voia să încerce. Mîine, îşi promise el. Mîine îşi va recăpăta cît de cît autocontrolul şi va încerca să-şi descifreze sentimentele amestecate. În noaptea asta însă era un bărbat flămînd. În noaptea asta era orb şi surd la orice, în afara instinctului primar.

Dee îşi dorea acelaşi lucru. Nu voia să se gîndească, să se îngrijoreze sau să pună la îndoială ce făceau. Voia doar să-i împărtăşească pasiunea pentru a se simţi întreagă din nou. Logan era ca o parte pierdută a sufletului ei; nu se simţea întreagă decît cînd se afla în braţele lui.

Voia să se desfete cu satisfacția senzuală şi sufletească adusă de el. Mîine se va întreba dacă făcuseră bine sau rău iubindu-se. Ziua de mîine va veni destul de repede aducîndu-i disprețul față de ea însăşi şi momentele cînd va cîntări consecințele clipelor fierbinți de acum.

Capitolul 8

În dimineața următoare, Dee fu deranjată de niște ciocănituri în ușă. Se chinui să se ridice în coate și observă, toropită de somn, că era dezbrăcată. Trăgînd cearceaful ca să se acopere, aruncă o privire spre ceas. Gemu observînd că trecuse de zece și că, pentru prima oară în atîția ani, dormise prea mult. Ora micului dejun trecuse de mult și, tot așa, ora obișnuită a lecțiilor de dimineață.

Alte ciocănituri o făcură să strige:

– Cine e acolo?

– Mattie, răspunse menajera crăpînd ușa cîțiva centimetri și ițindu-și capul prin deschizătură. E pentru prima oară că ai pierdut micul dejun și am vrut să mă asigur că nu ți s-a întîmplat nimic.

Dee reuși să-i zîmbească moleșită.

– Mă simt perfect. Probabil că am uitat să întorc ceasul deșteptător.

Nu prea credea ce spunea însă era totuşi posibil.

– Nu-i nimic, răspunse Mattie. Logan şi Patti s-au întors tîrziu, noaptea trecută, aşa că şi ea mai doarme încă. O să vă pregătesc ceva la amîndouă cînd vei fi gata. Logan a spus să nu-ţi faci griji cu lecţiile, deoarece va avea nevoie de Jake şi Butch aproape toată ziua.

Gîndul la Logan o făcu să simtă o fierbinţeală ce-i invadă pieptul, gîtul şi faţa şi îşi lăsă capul în jos pentru a-şi ascunde îmbujorarea.

– Mai e ceva? întrebă ea.

– Tocmai voiam să-ţi adun rufele murdare însă nu este necesar dacă nu-ţi trebuie nimic proaspăt spălat astăzi.

– Nu, n-ai de ce să-ţi faci griji, dar mulţumesc, spuse Dee.

Părul ei era o masă de şuviţe încîlcite, aşa că îşi folosi o mînă pentru a-l îndepărta de pe faţă, avînd grijă să nu-i dea drumul cearceafului din cealaltă.

– Atunci ne vedem mai tîrziu. Vino la bucătărie cînd eşti gata să mănînci, adăugă menajera închizînd uşa.

Dee se lăsă pe pernă, privind fix în tavan, amorţită de şoc. Amintirile nopţii precedente îi provocau ba fiori calzi, ba reci. Ea şi cu Logan făcuseră dragoste ore în şir. Cum de acceptase aşa ceva? Cum de putuse fi atît de proastă? Atît de iresponsabilă?

Logan o luase prin surprindere tocmai cînd era mai

vulnerabilă. Nu avusese vreme să-şi ridice obişnuitele bariere în calea virilității lui de netăgăduit. Nu mai făcuseră dragoste de atîta timp, îi dusese dorul prea mult şi amîndoi fuseseră orbiți de dorință.

Ar fi vrut să dea toată vina pe el, dar ştia că era şi ea la fel de vinovată. Îl dorise tot atît de mult, cît o dorise şi el, şi amîndoi cedaseră în fața pasiunii. Oare ce naiba putea face acum? Cum trebuia să reacționeze o femeie într-o astfel de situație?

Noaptea trecută făcuseră dragoste ore în şir – în mod repetat şi fără nici o măsură de protecție. Era oare complet nebună? Pentru numele lui Dumnezeu, cum anume avea să se descurce dacă rămasese însărcinată? Cum va putea purta un alt copil atît de curînd după ce-l pierduse pe primul?

Prima oară, cînd fuseseră împreună, îşi asumase acelaşi risc însă atunci totul păruse a fi exact aşa cum trebuia – pur şi simplu perfect. Atunci nu se simțise stînjenită sau ruşinată că împărțea patul cu Logan, dar acum totul se schimbase.

Pe vremea aceea fusese neştiutoare şi teribil de îndrăgostită. Nu putea pretinde că situația era aceeaşi. Avea impresia că în ultimele şase luni devenise cu mult mai matură decît îi era vîrsta şi, cu toate acestea, comportarea ei din noaptea trecută fusese imatură şi neglijentă. Devenea oare una dintre acele persoane ce permiteau sexului să le domine viața?

Îşi aruncă cearceafurile de pe ea şi coborî din pat.

Corpul îi era încă înțepenit și o durea după orele de dragoste intensă cu Logan. După luni de abstinență, atențiile lui pasionale și lipsite de egoism o epuizaseră, luîndu-și tributul de la trupul ei.

De îndată ce intră în baie, Dee își văzu pijamaua roz pe capacul coșului de rufe murdare. Evident, Logan i-o adusese de la piscină. Nu știa dacă faptul putea fi pus pe seama griji față de ea sau a dorinței pur egoiste de a-i împiedica pe ceilalți să afle gradul de intimitate al relațiilor lor.

De fapt, n-avea importanță, reflectă Dee stînd sub jetul înțepător al dușului. Ce-i făcut, e bun făcut. Nu putea să schimbe nimic, dar va avea grijă ca povestea să nu se mai repete.

Se șamponă ca să-și îndepărteze clorul din păr și se frecă îndepărtînd de pe corp orice urmă a lui Logan. Cînd termină, se simți înviorată și mult mai stăpînă pe sine. Se hotărî să dea uitării noaptea trecută și să nu mai reediteze performanța.

De cînd venise la Circle B's, se îmbrăcase zilnic în uniforma companiei *Prescott,* conștientă că Logan se putea întoarce în orice moment. Era foarte hotărîtă să dea dovadă de profesionalism însă astăzi se simțea prea obosită și susceptibilă ca să mai ia în considerare uniforma. Deja lipsise de la lecția de dimineață, așa că își trase pe ea o pereche de pantaloni scurți, cafenii, și o bluză fără mîneci, cu un imprimeu floral în nuanțe cafenii și verzi.

Dee ştia-că îi va lua ceva timp să-şi usuce părul chiar dacă folosea uscătorul electric. O clipă, voi să-l lase liber însă se decise să şi-l împletească. Lui Logan îi displăcea cînd şi-l strîngea, indiferent cum ar fi făcut-o, însă nu ținea absolut deloc să-i dea idei. Şi aşa era destul de rău că-şi amintea toate cuvintele dulci şoptite de el cînd îi mîngîiase părul.

Cînd începu să-şi facă patul, observă că fusese aranjat puțin. Ea şi cu Logan îl răscoliseră complet, aşa încît presupuse că el îl rînduise cît de cît, înainte de a o părăsi.

Oare cînd plecase? Imediat ce ea adormise, ori se trezise mai devreme şi se furişase afară din cameră fără s-o trezească? Avea oare acelaşi îndoieli, ori se simțea mîndru de sine. Era oare la fel de epuizat ca ea? Ori era obişnuit să petreacă ore în şir făcînd dragoste?

Ieşi din dormitor îndreptîndu-se spre bucătărie. Spera din suflet ca el să nu-şi imagineze că momentul ei de slăbiciune va crea un precedent pentru toată durata şederii ei acolo. N-avea cum să-şi îndrepte greşeala din noaptea trecută însă, începînd o nouă zi, îşi jură că n-o va mai repeta.

Şirul gîndurilor lui Logan se înscrisese toată dimineața într-un tipar complet opus. După ce-o ținuse pe Dee în brațe cea mai mare parte a nopții, apetitul lui sexual fusese mai mult decît stîrnit. Era excitat pînă la

durere. O noapte nu era nici pe departe de-ajuns. O voia lîngă el tot timpul.

Împreună cu dorința, apăru și o nouă hotărîre. Noaptea trecută o luase pe Dee prin surprindere însă știa că ea își va reface apărarea foarte repede. În ciuda faptului că era o femeie senzuală și atrăgătoare, avea și o doză bună de încăpățînare.

Era singurul bărbat în viața ei. Fusese primul și singurul ei iubit și intenționa să vegheze, ca situația să rămînă neschimbată. N-avea s-o poată ierta niciodată că ucisese copilașul lor însă putea al dracului de bine să se bucure de trupul ei.

La acest gînd, simți binecunoscuta încordare în partea de jos a șalelor. Se trezise avînd-o în brațe și dorind-o din nou, dar se forțase să-i părăsească patul. Era capabilă să-i provoace dependență și lui nu-i plăcea felul în care simpla ei prezență reprezenta o amenințare la adresa autocontrolului lui.

Pe măsură ce orele dimineții treceau, nu se putea abține să nu se întrebe dacă nu cumva noaptea trecută nu concepuseră un alt copil. Ideea îi provocă un fior de satisfacție, cu toate că încă mai era supărat pe ea. Actul dragostei lor fusese cu totul neașteptat. Nu făcuseră nimic pentru a preveni o altă sarcină, doar dacă nu cumva ea începuse să ia anticoncepționale după cea dintîi.

Așadar, era posibil. Prea adesea se trezise în ultima săptămînă gîndindu-se la copii, deși nu-i stătea în

fire să se lase pradă fanteziilor. Acum însă voia o familie şi, de curînd, începuse să-şi imagineze un fiu avînd trăsăturile lui şi ale lui Dee. Alteori vizualiza-imaginea unor fetiţe; trei la număr şi toate trei avînd capul acoperit de bucle blonde.

– Hei, şefule!

Strigătul lui Jake îi întrerupse introspecţia. Deşi lucrau alături, erau nevoiţi să strige, ca să acopere zgomotul maşinilor. Balotaseră şi încărcaseră fîn toată dimineaţa, dar acum trerminau ultimul transport.

– Mda.

– Vrei să duc eu transportul ăsta?

Butch conducea tractorul ce trăgea maşina de balotat, în timp ce Logan încărca fînul în remorcă. Cei doi bărbaţi mai vîrstnici făceau cu rîndul să ducă remorca înapoi, la hambare, unde alte ajutoare se ocupau cu descărcatul.

– Mă ocup eu, răspunse Logan sărind din remorcă pentru a o decupla de maşina de balotat şi a o ataşa de cel de-al doilea tractor.

Jake urma să tracteze remarca, iar Butch avea să-i urmeze cu restul echipamentului.

Toţi erau încălziţi, obosiţi şi murdari. Cămăşile fuseseră scoase cu ore în urmă. Praful şi fînul se lipiseră pe torsurile goale şi, imediat ce ultimul transport fu înmagazinat într-unul dintre hambarele mai mici, Logan trimise oamenii în pauza de prînz, în vreme ce el se îndreptă spre spălătorul din hambarul principal.

Intră şi se opri imediat, pentru a le permite ochilor să se obişnuiască cu lumina scăzută. Tocmai pornea spre pompa de apă cînd încremeni auzind zvonul unui rîs feminin, melodios. Dar nu era orice rîs feminin; era al lui Dee şi sunetul lui îl izbi ca un pumn.

Avea un rîs nespus de molatec şi provocator, care-l fermecă. Îl auzise deseori cînd fuseseră amanţi şi ecoul lui îi rămăsese gravat în memorie, iar acum trupul lui reacţionă la aducerile aminte.

Se strădui s-o localizeze şi următorul sunet pe care-l auzi fu un chicotit răguşit şi senzual de încîntare. Toţi muşchii i se contractară ca la comandă.

Un mic zgomot deasupra lui îl făcu să-şi ridice capul spre podul de uscat fînul. Se părea că Dee se zvîrcolea în fîn chicotind tachinată sau gîdilată de cineva. La acest gînd, fu copleşit instantaneu de cea mai crîntă gelozie.

Cu cine dracu' se tăvălea ea în fîn? Toţi bărbaţii de la fermă îl ajutaseră la muncă. Nici unui dintre ei n-ar fi putut ajunge în hambar înaintea lui; aşadar, cine era cu Dee? Făcuse oare cunoştinţă cu cineva la petrecere? Cineva care ar fi putut-o ademeni să se întoarcă?

Avea să-l omoare, oricine ar fi fost. Va sugruma cu mîinile lui pe oricine o atinsese. Cu acest gînd în minte, Logan începu să urce scara de lemn ce ducea la pod. Ochii îi ardeau ca oţelul topit cînd capul îi depăşi ultima treaptă şi o văzu pe Dee.

Stătea întinsă pe o grămadă de fîn, cu picioarele desfăcute în fața ei și cu spatele sprijinit de niște baloturi. Ochii îi sclipeau de încîntare în timp ce continua să chicotească împotrivindu-se cu jumătate de inimă atacului a șase pisoiași zvăpăiați.

Mînia lui Logan fu brusc înlocuită de un val de dorință. Rîsul ei răgușit le făcea lucruri ciudate mărunțaielor lui. Era încîntător de ciufulită și atît de irezistibilă, încît se trezi invidiind pisoiașii ce se cățărau pe ea.

Șuvițe lungi de păr îi scăpaseră din coadă și se răsuceau împrejurul feței ei îmbujorate. Primii cîțiva nasturi ai bluzei ei se desfăcuseră, etalînd pielea albă ca laptele și curbura sînilor. Ochii îi scăpărau de pură încîntare, în vreme ce pisoiașii se luau la întrecere să-i capteze atenția.

– Mai încet, monstru mititel ce ești, îl dojeni ea pe unul dintre ei care-i folosea sînul drept sprijin pentru lăbuțe. Bagă-ți gheruțele în teacă.

Îl înhăță pe micul infractor și-i scoase ghearele cu blîndețe din țesătura bluzei. Pe urmă, și-l apropie de față vorbindu-i gîngurit și frecîndu-și obrazul de moliciunea hăinuței lui de blană.

Logan avu impresia că-l lovise cineva în plex. Continuă s-o urmărească dezmierdînd toate pisicuțele și fiecare mușchi al trupului i se întări. Senzualitatea înnăscută a lui Dee îl excitase întotdeauna cu mult mai mult decît sexualitatea ostentativă a altor femei.

– Mă întreb de s-ar supăra cineva dacă te-aş boteza Necaz, îi murmură ea pisoiului jucăuş, alb cu stropi de culoare, ce devenise favoritul ei. Acesta avea o înclinaţie vădită spre trăsnăi. Era pipernicit însă îşi compensa dimensiunile reduse prin entuziasm, energie şi o curiozitate fără margini. Imediat ce-i dădu drumul, încercă să i se strecoare pe sub guler, ca să exploreze.

– Sălbatic micuţ, îl mustră Dee prinzîndu-l înainte de a avea ocazia să-şi înfigă ghearele în pielea ei.

În aceeaşi clipă, îi simţi prezenţa lui Logan şi-l fixă cu privirea. N-avea cum să confunde sclipirea întunecată a dorinţei pe care i-o citi în ochi.

Reacţia trupului ei la prezenţa lui fu instantanee şi intensă. În pod, lumina era foarte slabă şi nu-i vedea decît capul şi umerii însă asta fu suficient pentru a-i înteţii bătăile inimii, deşi se strădui să-şi ascundă emoţia profundă cauzată de el.

Logan îi observă scînteile din ochi stingîndu-se şi ceva din sufletul lui muri puţin, împreună cu ele. Dee nu şi-ar fi putut exprima mai clar părerea ce-o avea despre el. Bucuria şi inocenţa îi dispărură de pe chip făcînd loc prudenţei.

Reacţia ei şi răspunsul lui involuntar îi domoliră dorinţa şi-i aprinseră mînia. Femeia asta era o ameninţare la adresa liniştii lui sufleteşti, dar n-avea s-o lase să-i dea sentimentele peste cap. Ceea ce voia el de la ea era strict fizic.

– Dacă știam că ai chef să te tăvălești în fîn, aș fi fost fericit să mă ofer voiuntar, o tachină ei în mod deliberat, încercînd s-o necăjească.

Stratagema avu succes. Dee strînse din dinți enervată și își aranjă repede bluza. Asta era oare tratamentul la care se putea aștepta în săptămînile următoare? Spera Logan să profite de trupul ei oricînd avea chef? Iar după aceea să facă apel la aluzii înjositoare, ca să-și regleze conturile cu ea pentru nedreptatea pe care se gîndea că i-o făcuse?

Se hotărî să-i ignore afirmația și își îndreptă din nou atenția asupra pisicuțelor. Cinci dintre ele se așezaseră să tragă un pui de somn. Îl puse și pe cel mic alături mîngîindu-l pe spinare pînă ce se liniști și el.

Gestul ei, prin care-i dădea peste nas, îl întărîtă pe Logan. Voia să se suie în pod și să-i pretindă să-i dea atenție, dar nu îndrăzni. Dacă o atingea acum, nu s-ar fi putut mulțumi cu nimic altceva decît cu o împerechere dură și rapidă. Amintirile nopții trecute erau încă prea vii și toată dimineața se aflase într-o stare de semiexcitare.

– Ai de gînd să stai aici toată ziua? o întrebă el pe un ton mai potolit.

Dee îi aruncă o privire precaută.

– Doar pînă ce adorm. Sînt încă niște bebeluși și au nevoie de somn.

Referirea la bebeluși fusese o greșeală. Dee rea-

liză acest lucru văzînd trăsăturile chipului lui Logan înăsprindu-se şi se simţi vinovată de a fi readus în gîndurile amîndurora copilul pe care-l pierduseră.

– Ce păcat că n-ai avut aceleaşi sentimente protectoare şi faţă de al nostru, scrîşni el.

Dee îşi coborî pleoapele pentru a-şi ascunde durerea provocată de cuvintele lui. I-ar fi putut corecta impresia de a-şi fi provocat un avort însă n-o lăsa inima să încerce. Chiar dacă era un fel egoist de a privi lucrurile, voia ca ei să-şi dea seama că n-ar fi fost capabilă de aşa ceva. Toate explicaţiile din lume ar fi fost inutile dacă el nu-i putea acorda încrederea şi respectul ce însoţesc adevărata iubire.

Orice simţise Dee la auzul observaţiei crude a lui Logan avea să rămînă un mister pentru el, fiindcă îi închisese din nou şi în mod eficient accesul în lumea ei interioară. Barierele ei de apărare erau din nou ridicate însă el nu se putea învinovăţi decît pe sine. Nu ştiuse niciodată cum să se descurce cu Dee sau cu incredibila ei sensibilitate.

Cîteodată era foarte aprigă însă cu acest aspect al caracterului ei se putea descurca. Dar cînd se retrăgea în sine, nu mai ştia cum să ajungă la ea. În cele din urmă, el reuşea să învenineze atmosfera dintre ei.

– E ora prînzului, declară Logan în final, pe un ton neutru.

– De-abia am mîncat, îi răspunse Dee.

Se ridică în genunchi şi îşi scutură fînul de pe

haine. Era gata de plecare, dar nu voia să se apropie de scară cîtă vreme el mai stătea acolo.

După ce o mai urmări un minut aranjîndu-și hainele, Logan își dădu seama că îi stătea în cale. El voia să se asigure că ea va coborî scara în siguranță, iar ea dorea ca el să piece.

– Haide, spuse el. Poate că tu ai mîncat, însă eu mor de foame și sînt murdar din cap pînă în picioare. Te ajut să cobori și după aceea, pot să mă spăl.

Dee îi observă firele de fîn ce i se lipiseră pe pielea umedă de sudoare a umerilor și a pieptului. Trupul i se bronzase de la orele de muncă în soare și cînd se prinse de vîrful scării, mușchii brațelor i se unduiră hipnotizînd-o.

Nu-i voia ajutorul. Nu voia s-o atingă nici măcar în mod impersonal. O tenta prea mult și trupul ei reacționa prea puternic în prezența lui. Totuși, își dădu seama că, dacă ar fi refuzat, și-ar fi putut petrece amîndoi ziua înfruntîndu-se în același loc cu încăpățînare.

– Vin dacă te dai la o parte, rosti ea în cele din urmă, apropiindu-se.

Logan îi aruncă o privire ironică și începu să coboare scara, dar n-o scăpă din ochi cînd se întoarse cu spatele ca să coboare la rîndul ei. La vederea picioarelor lungi, dezgolite, și ale coapselor suple expuse de croiala pantalonilor scurți, trupul lui se încordă subit.

Imediat ce tălpile lui atinseră podeaua, se depărtă, dar se apropie iarăşi cînd Dee ajunse pe ultima treaptă. Chiar dacă în sinea lui îşi blestema prostia, se prinse cu braţele de lateralele scării prinzînd-o în capcana lor. Era prea transpirat şi murdar ca să se lipească de ea însă continuă s-o ţină captivă.

Dee icni simţind pe spate căldura ce radia dinspre el.

– Logan! îl avertiză ea.

– Ştiu, şopti el îngropîndu-şi faţa în curbura umărului ei. Ştiu că n-ar trebui să te ating, îi murmură el lîngă ureche.

Buzele îi căutară locul unde i se zbătea plusul la ceafă şi îi supse pielea dulce.

– Ştiu că ne aducem unui pe altul la disperare, adăugă el simţind-o că se cutremură. Eşti o otravă, o acuză pe un ton vehement, dar mi-ai intrat în sînge şi nu mă pot sătura de tine.

– Nu, se împotrivi ea cu asprime, deşi toată pielea corpului o furnica. Noaptea trecută a fost o greşeală... o greşeală prostească datorată nesăbuinţei.

Cuvintele ei îi produseră un mic fior. Era dispus să parieze că nu lua anticoncepţionale, iar asta însemna că exista posibilitatea să fie deja însărcinată.

– De ce? Fiindcă ne-am dorit atît de mult sau pentru că nu am folosit nici un mijloc de protecţie?

– Din ambele motive, declară Dee cu glasul răguşit. E o nebunie să ne dorim, cînd nici unui dintre

noi nu-l place pe celălalt. Şi e o adevărată demenţă să ne asumăm un astfel de risc.

Logan nu-şi asuma nici un risc. Ştia exact ce voia: o voia însărcinată cu copilul lui.

– Ba adevărata nebunie ar fi să ignorăm ceva cu mult mai puternic decît noi amîndoi.

Tonul hotărît o făcu să se simtă cuprinsă de disperare. Dacă el nu era interesat să păstreze o oarecare distanţă între ei, atunci se lupta de una singură. El nu avea s-o ajute să se împotrivească atracţiei reciproce, iar ea nu era cîtuşi de puţin sigură că avea să reuşească fără vreun sprijin.

– Întoarce-te şi sărută-mă! îi ordonă Logan cu vocea îngroşată de pasiune.

Chiar şi numai faptul că stătea aproape de ea şi îi simţea parfumul dulce, reprezenta o ispită prea mare pentru a fi ignorată.

– Nu! îl înfruntă Dee rămînînd nemişcată şi rigidă în cercul braţelor lui.

– Sînt murdar, ripostă el împingîndu-şi uşor şoldurile şi lipindu-le de fesele ei, dar dacă nu faci primul pas, o să te întorc eu şi-o să te strîng în braţe fără să-mi mai pese de nimic.

Dee îi simţi erecţia şi genunchii i se înmuiară. Se forţase să stea nemişcată însă la auzul ameninţării lui, începuse să tremure. Era atît de uşor să se imagineze strîns lipită de pieptul lui gol şi ars de soare. La acest gînd, sînii i se umflară, dar se chinui să respire adînc

şi să-şi tempereze dorinţele nebuneşti.

– Dee, insistă el cu un glas şi mai ameninţător. Dă-mi gura ta. Ori aşa, ori am să mă servesc singur.

Frustrată, se întoarse cu faţa la el, proptindu-şi totuşi palmele pe pieptul cald şi păstrînd o distanţă respectabilă între trupurile lor. Ochii ei aruncau scîntei de furie însă foamea fătişă din privirea lui Logan o făcu să-şi ţină răsuflarea.

– Eşti nebun dacă vrei să continuăm în felul ăsta, îl atacă ea.

Bărbatul îi ignoră avertismentul.

– Sărută-mă.

Oare omul ăsta nu auzea decît ce-i convenea?

– Logan! Nu!

– Vreau gura ta, insistă el. De fapt, vreau al dracului de multe însă, mai întîi, vreau să-mi dai gura.

Ce naiba, oare nu cunoştea semnificaţia cuvîntului nu?

– Nu merge chiar atît de uşor, se împotrivi Dee, încercînd să facă apel la raţiunea lui.

– Dacă ţi-e greu să te descurci în problema asta, murmură Logan, mă ocup eu de ea.

Gura fierbinte a bărbatului puse stăpînire pe gura lui Dee şi limba lui înfrînse repede rezistenţa buzelor ei, sondînd adîncimile dulci de dincolo de ele. Dee se decise să-i facă pe voie, rămînînd însă total detaşată. *Poate aşa, individul avea să priceapă că nu-i ardea de joacă.*

Logan îi înțelese rapid tactica.

– Dacă nu-mi răspunzi la sărut, o preveni ei mușcînd-o ușor, atunci mă voi vedea nevoit să iau iucuriile în serios și să-mi folosesc mai mult decît gura pentru a te convinge.

– Ești murdar și miroși urît.

Ca răspuns la tentativa ei de a-l descuraja ridiculizîndu-l, Logan rîse.

– Știu și, dacă nu cooperezi, o să ajungi exact la fel.

În cele din urmă, exasperată, Dee îl prinse zdravăn de gît cu ambele mîini și își apăsă gura peste a lui. Vreme de o clipă se înfruntară amîndoi cu buzele strînse, dar nu i se putu împotrivi prea mult. Limba lui trecu de bariera dinților ei pentru a-i mîngîia limba. Sărutările lui erau profunde, iscoditoare, ca un drog. Cînd o săruta Logan, își uita întotdeauna nemulțumirile.

Pe măsură ce sărutul se prelungi, Dee deveni tot mai relaxată și corpul ei gravită spre al lui. Logan își luă mîinile de pe barele laterale ale scării și o prinse de brațe, nedorind s-o aibă atît de aproape cîtă vreme autocontrolul lui era atît de fragil; altfel, urma să dorească, în curînd, să se piardă cu totul în făptura ei ispititoare.

Se sărutară îndelung, cu uitare, pînă cînd auziră un glas strigîndu-l pe Logan. Era ora prînzului și el își dădu seama ca prin ceață că Jake îl chema la masă.

Îşi întrerupseră sărutarea şi se retraseră amîndoi cu un pas, respirînd greoi. Nici unuia nu-i venea să creadă ce repede îl făcea celălalt să-şi piardă capul sau cît de greu le venea să-şi reziste unui altuia.

Logan ar fi vrut-o pe Dee numai pentru el vreme de o lună. O noapte, două, ori chiar o săptămînă sau două n-ar fi fost nici pe departe de ajuns. Voia să aibă la dispoziţie un timp nelimitat, în care să se bucure de ea pînă la saţietate.

Dee însă dorea să pună cît mai multă distanţă între ei. Nu-i plăcea să i se amintească ce uşor îşi pierdea stăpînirea de sine cînd venea vorba de Logan. Nu-i plăcea nici să i se amintească slăbiciunea ei pentru felul lui de a face dragoste şi nici nu era o persoană căreia să-i placă să-şi asume riscuri tot timpul.

– Povestea asta trebuie să înceteze, rosti ea răguşit.

– De ce? o provocă el.

– De ce? repetă ea uluită. Cunoşti prea bine toate motivele.

Logan se întoarse către pompa de apă şi chiuvetă.

– Sîntem amîndoi nişte adulţi care consimt, îi reaminti el.

Dee scrîşni din dinţi şi îşi strînse mîinile în pumni. Îl urmări aruncîndu-şi apă pe faţă, pe piept şi pe braţe şi apoi ştergîndu-se energic. Între timp se strădui să gă-

sească un răspuns convenabil la remarca lui neașteptată.

– Toate speranțele noastre de viitor au fost distruse, reuși ea să spună în cele din urmă. Nu-mi doresc o aventură ocazională și nici nu vreau să risc să rămîn iar însărcinată.

– Eu n-aș cataloga drept *ocazional* ce se întîmplă între noi, rosti el tărăgănat, cu o voce joasă.

Se răsuci spre ea fixînd-o cu privirea.

– Și e cam tîrziu să-ți faci griji pentru un eventual copil, adăugă el. S-ar putea să fii deja însărcinată.

La acest gînd, Dee păli. Îl studie din ochi, dar nu-și putu da seama ce simțea el în legătură cu această posibilitate. Nu părea prea preocupat.

– Nu te îngrijorează? îl întrebă pe un ton încărcat de suspiciune.

Logan nu ezită:

– Nu-mi pasă dacă rămîi însărcinată. Vreau un copil.

Dee inspiră brusc, surprinsă.

– Doar nu vorbești serios.

– Ba da.

– Și crezi că eu sînt dispusă să am un copil doar pentru că tu îl vrei?

Atît vocea, cît și expresia feței îi trădau starea de șoc, iar ochii i se dilataseră de neîncredere.

Chipul lui Logan se înăspri.

– Sînt al naibii de sigur că nu vei mai avorta încă un copil al meu.

Ei nu-i venea să creadă ce auzea. Logan nu pretindea că ar iubi-o, că ar vrea s-o ia de soție sau să-și întemeieze o familie. Nici măcar nu făcea vreo aluzie la un posibil viitor pentru legătura lor. Voia doar ca ea să-i facă un copil.

Oare o sedusese în mod deliberat, sperînd să rămînă însărcinată?

– Ce te face să crezi că nu iau anticoncepționale? i-o reteză iritată.

– Nu iei, nu-i așa?

Dee refuză să-i confirme presupunerea făcută cu atîta aroganță. Și nici n-avea de gînd să mintă.

Logan zîmbi văzîndu-i refuzul încăpățînat de a scoate vreun cuvînt. Tăcerea ei reprezenta răspunsul de care avea nevoie. Știau amîndoi că putea fi deja însărcinată.

– Nu cred că mai e ceva de spus despre acest subiect, declară el, îndreptîndu-se spre ușă.

Dee îl urmă apuncîndu-l de braț ca să-l oprească.

– Logan! izbucni ea.

Cînd ieșiră la lumina puternică a soarelui, clipi și își retrase repede mîna.

– Da? întrebă el cu un surîs exasperat.

– Să nu îndrăznești să-mi întorci spatele, rosti ea tăios. N-am de gînd să accept o asemenea atitudine.

Logan înălță o sprînceană, cu un aer trufaș.

– Și ce-ai de gînd să faci în privința asta? o luă el peste picior.

Dee își îngustă privirea și se aprinse ca o torță.

– Dacă aș fi bărbat, te-aș zvînta în bătaie.

Logan izbucni într-un rîs homeric. Trebuia să-i recunoască meritul de a avea temperamentul exploziv. Era bucuros că pasiunea ei, ușor inflamabilă, nu se limita doar la clipele de dragoste. Faptul mărea șansele ca progenitura lor să aibă o personalitate puternică.

Rîsul lui nu făcu decît s-o ofenseze și mai mult.

– Ești al naibii de sigur pe tine, nu-i așa? îl provocă ea, deși furia îi era înlocuită rapid de suferință. Ei bine, am veşti noi pentru tine. Am de gînd să-mi îndeplinesc partea mea din contract, după care voi pleca, indiferent dacă voi fi însărcinată sau nu. Și n-o să ai cum să mă oprești.

Amenințarea fățișă îl făcu pe Logan să-și înguste, la rîndul lui, privirea.

– N-o să mă poți împiedica să-mi revendic copilul, o avertiză el. Dacă vei încerca, te voi da în judecată atît de repede, încît ai să ameteşti.

Dee nici nu se mai osteni să-i răspundă. Vreme de cîteva minute interminabile nu făcură decît să-și arunce priviri fioroase. Fiecare avea convingerea că fusese nedreptățit de către celălalt și nici unui din ei nu

era dispus să accepte un compromis.

Apoi, Jake îl strigă din nou pe Logan. Mattie le pregătise bărbaților prînzul și aceștia îl așteptau. Logan se răsuci pe călcîie și plecă, lăsînd-o singură în fața hambarului, iar Dee îl urmări cum se îndepărtează, prinsă în caruselul dezlănțuit al sentimentelor.

Capitolul 9

În zilele următoare, Dee şi Logan se evitară unul pe altul cu deosebită grijă. Mîncau împreună, dar se fereau să rămînă singuri vreo clipă. Cînd se găseau în prezența celorlalți membri ai familiei sau cînd se întîlneau accidental prin împrejurimile casei, adoptau o atitudine indiferentă şi politicoasă.

Logan continua s-o dorească însă simțea nevoia să-şi dovedească lui însuşi că îşi poate domina pasiunea. Nu-i plăcea puterea avută de Dee asupra lui şi nici incapacitatea lui de a se stăpîni cînd erau împreună.

Chipul ei îl însoțea peste tot zi şi noapte, şi nu-şi putea alunga deloc gîndul de la copilul avortat de ea. Era ca o rană deschisă ce supura şi totuşi imaginea lui despre Dee nu se potrivea cu cea de femeie lipsită de inimă, cum o etichetase.

O urmări fermecînd treptat toți bărbații, femeile şi

animalele de pe proprietatea lui. Ori de cîte ori lua în braţe un pisoi, mîngîia gîtul vreunui cal sau se agita împrejurul bătrînului său cîine, vedea în ochii ei o plăcere sinceră, iar dacă atitudinea ei iubitoare era prefăcută, constituia cea mai grozavă reprezentaţie la care asistase vreodată. Se părea că Dee înfloreşte efectiv în lumea lui.

Şi el progresa în lumea ei însă foarte încet şi cu mare greutate. Nu putea dormi, aşa că îşi impuse să petreacă mai mult timp în hangar, studiindu-i lecţiile pe care le preda. Încă îl mai năpădea o sudoare rece cînd se aşeza la comenzile simulatorului, dar frica bolnăvicioasă nu mai era la fel de puternică precum odinioară. Cu toate acestea, avea să mai treacă multă vreme pînă ce urma să se simtă în largul lui pilotînd un avion.

Dee era uşurată că Logan nu-i contesta decizia de a păstra o distanţă sigură între ei. Şi aşa i se părea destul de greu să se afle zilnic în preajma lui. În loc să afle despre el lucruri ce i-ar fi dispiăcut, afla o mulţime de lucruri demne de admiraţie.

Era curtenitor, atent şi harnic. Nu era deosebit de expansiv, însă dragostea ce i-o purta surorii lui era evidentă şi, tot aşa, respectul şi afecţiunea lui pentru Mattie. Era un şef cu păreri ferme însă asculta nemulţumirile şi propunerile angajaţilor lui.

Se purta blînd cu animalele şi ştia o mulţime despre ele. Ori de cîte ori îl vedea lucrînd cu caii, Dee

era uimită de răbdarea de care dădea dovadă. Cu cît afla mai multe despre el, cu atît devenea mai nedumerită. Logan nu se potrivea deloc cu părerea ei că ar fi un ticălos fără scrupule.

Nu discutau niciodată despre munca ei. Jake şi Butch luau adesea masa împreună cu familia şi deseori vorbeau entuziasmaţi despre lecţii şi despre progresele făcute. Logan asculta, dar se abţinea de la comentarii.

Discuţiile despre lecţiile de zbor păreau să le stînjenească pe Patti şi pe Mattie. Ori de cîte ori venea vorba despre acest subiect, Dee le putea simţi stinghereala, însă nu înţelegea ce anume dădea naştere la starea aceea de tensiune.

Cît despre reacţiile lui Logan, nu şi le putea explica deloc. Cînd cineva vorbea despre zbor, părea să-şi reprime orice emoţie. Dee nu se putea abţine să nu se întrebe dacă nu cumva atitudinea lui nu avea de-a face cu pretenţia că ea să renunţe la carieră, exprimată cu cîteva luni în urmă.

Dacă detesta ideea de a pilota, atunci de ce luaste hotărîrea de a cumpăra un avion şi de a-şi pune oamenii să ia lecţii de zbor? Se întreba şi dacă se hotărîse cu adevărat să nu înveţe să piloteze sau dacă intenţiona să ia lecţii din altă parte.

Logan nu venea niciodată la hangar cînd lucra cu Butch şi cu Jake, şi totuşi avea senzaţia că-şi petrece ceva timp în absenţa ei, în sala de clasă improvizată.

Bănuia chiar că Logan foloseşte simulatorul de zbor, însă nu avea nici o dovadă.

După cîte ştia ea, Butch sau Jake puteau face pe intermediarii repetîndu-i instrucţiunile lui Logan. Asta nu i-ar fi fost de folos în acumularea de ore de zbor la sol sau în aer şi totuşi putea să înveţe şi în felul acesta.

De cînd se întorsese el acasă, Dee devenise mai rezervată. Nu se mai simţea la fel de destinsă în prezenţa lui Mattie, ori a lui Butch şi Jack însă, aparent, aceştia acceptau situaţia fără a se simţi ofensaţi. Dee încă mai încerca să-şi ofere ajutorul la diferite treburi, dar nu se putea relaxa complet, ţinînd cont de tensiunea dintre ea şi Logan.

Singurul lucru care nu se schimbase era afinitatea dintre ea şi animalele de la fermă. Rareori se găsea pe afară fără un şir de pisici sau pisicuţe care să se ţină după ea. Probabil că şi caii s-ar fi comportat la fel dacă n-ar fi fost opriţi de garduri şi porţi. Cînd se afla în apropierea lor, atenţia acestora era îndreptată în totalitate asupra ei. Chiar şi bătrînul Ace făcea efortul de a sta pe lîngă ea, atunci cînd nu se ţinea după Logan sau cînd nu dormea sub copacul lui favorit.

Dee reuşea mereu să-i acorde lui Ace o atenţie deosebită. Îi plăcea labradorul şi aflase ce mult însemna el pentru Logan. Încercă să se convingă că afecţiunea lui Logan pentru Ace nu avea nici o legătură cu preocuparea ei faţă de bătrînul cîine, dar

fără folos.

De fiecare dată cînd se găsea în apropierea acestuia, simțea că nu mai are mult de trăit și o durea sufletul. Viața lui fusese plină, dar se apropia de sfîrșit. Dee se temea că va muri în curînd și totuși nu simțea că ar fi fost bolnav și nici că ar fi suferit în vreun fel.

În cea de a doua vineri a șederii ei în Kentucky, la scurt timp după lecțiile de dimineață, Dee îl găsi pe Ace zăcînd lîngă peretele lateral al casei, în apropierea ușii de la bucătărie. Cum, în timpul zilei, el prefera confortul oferit de umbra stejarului, fu surprinsă să-l vadă stînd în plin soare.

– Ce faci aici? îl întrebă ea îngenunchind lîngă labrador, ca să-l alinte.

Imediat ce-i atinse capul, își dădu seama ce anume era în neregulă. Cîinele de-abia găsi puterea să-și deschidă ochii lui mari, cafenii, și Dee realiză că era pe moarte.

– Mattie! strigă ea fără a reuși să-și ascundă panica din glas. *Mattie!*

Ca răspuns la chemarea lui Dee, Patti își făcu apariția la ușa din spate.

– Mattie e sus. Ce s-a întîmplat?

– E vorba de Ace, răspunse Dee privind-o cu ochi plini de suferință, după care își îndreptă iar atenția asupra cîinelui.

– Mă duc să chem veterinarul.

– Nu, rosti Dee pe un ton insistent.

Voia să-l mute pe Ace la umbră, dar era prea greu ca să-l poată ridica de una singură.

– Cheamă-l pe Logan, mai zise ea.

– Dar...

– Te rog!

Patti încuviință.

– Vorbeşte la telefon. Mă duc să-l chem.

Dee continuă să mîngîie cîinele pe cap şoptindu-i cuvinte de încurajare. Animalul suspină greoi şi închise ochii, dar ridică puțin capul la auzul vocii lui Logan.

Acesta ieşi din casă împreună cu Patti.

– Ce este?

Dee îşi ridică privirea şi din adîncul ochilor ei ca turcoazele izvorau valuri de compasiune.

– E pe moarte, răspunse ea cu infinită blîndețe.

Logan îi studie îngrijorarea întipărită pe chip. Se ghemui lîngă ea şi îşi puse o mînă pe capul labradorului.

– Cei cu tine, bătrîne?

Ace reuşi să dea din coadă auzindu-şi stăpînul însă nu deschise ochii.

– De ce n-ai lăsat-o pe Patti să cheme veterinarul?

– Nu mai are mult de trăit.

Dee nu-şi putea explica de unde ştia acest lucru, dar era foarte sigură că avea dreptate.

– Nu vreau să sufere, rosti Logan cu glasul răguşit.

– Nu suferă, sînt absolut sigură, insistă Dee.

Logan o privi drept în ochi. De multe zile nu se mai aflaseră așa aproape unul de altul și ochii lui o scrutară cu insistență.

– De unde știi? o chestionă el.

Oare cum l-ar putea face să priceapă? Faptul îi depășea chiar și ei puterea de înțelegere și se întreba cum l-ar putea consola pe Logan.

– Nu sînt în stare să-ți explic, dar *știu* că nu-l doare nimic. Este doar foarte slăbit și obosit. Are nevoie de tine și de locul lui favorit de sub stejar.

Vocea îi tremură ușor și ochii i se umplură de lacrimi. Logan nu era prea sigur de ce-o credea însă n-o contrazise și nici nu-i puse la îndoială cunoașterea instinctivă.

– Mulțumesc, îi zise încet. Mă ocup eu de el.

Cu grijă, îl ridică pe bătrînul cîine vorbindu-i liniștit, ca unui vechi prieten.

Patti și Dee îl bătură pe Ace, ușurel, pe cap, luîndu-și rămas-bun, și îl urmăriră pe Logan ce-l purtă în curtea din spate. Ochii lui Dee erau plini de durere însă rămaseră pe loc. Cînd Logan dispăru din vedere, se uită spre Patti.

Amîndouă aveau privirile împăienjenite de lacrimi. Tensiunea evidentă dintre Dee și Logan le împiedicase să devină prietene apropiate, dar, cu toate astea, țineau una la cealaltă. Nici una din ele nu simțea nevoia să-și ceară scuze pentru manifestarea deschisă a emoțiilor.

– Cum ai ştiut? întrebă Patti suspinînd.

Dee nu putu decît să ridice din umeri şi să-şi şteargă lacrimile ce-i alunecau pe obraji.

– Presupun că e vorba de intuiţie. Nu sînt în stare să explic mai bine.

– Te-am urmărit alături de celelalte animale. N-am mai văzut niciodată aşa ceva, spuse Patti cercetînd-o din privire. Nu ştiu pe altcineva care să se poarte cu ele cum o face Logan şi ele îl respectă. Cu tine însă este cu totul *altceva*. Ai un har cu totul deosebit, nu-i aşa?

Ochii lui Dee se deschiseră larg, alarmaţi. Nu se simţea niciodată în largul ei discutînd despre neobişnuita ei percepţie extrasenzorială şi nu-i pomenise nimic în privinţa asta lui Logan. Iar acum, nu dorea cîtuşi de puţin să facă faţă unui tir de întrebări.

Cum nu răspunse nimic, Patti îşi ceru scuze:

– Iartă-mă. N-am nici un drept să-mi bag nasul în treburile tale. Sînt doar unul dintre proaspeţii absolvenţi în psihologie cărora, din curiozitate, le place să sondeze sufletul oamenilor. Logan îmi spune mereu să-i las sufletul în pace, aşa că poţi face şi tu la fel.

Dee se cutremură aflînd că Patti studiase psihologia. De-a lungul anilor, Belle făcuse eforturi considerabile ca s-o ţină departe de persoanele care voiseră să-i cerceteze, mai în amănunt, structura psihică.

Nu voia s-o îndepărteze pe Patti, dar nici nu ştia cum să-i răspundă la întrebare.

– Poate că ar fi mai bine să-mi explici ce înțelegi prin „har", spuse ea.

– Eram curioasă dacă puterea ta de percepție funcționează și în cazul oamenilor.

De asta se temea Dee cel mai mult.

– Uneori sînt foarte receptivă la sentimentele surorilor mele, recunoscu ea.

– Bănuiesc că nu-i nimic surprinzător în asta, avînd în vedere că sînteți gemene.

– Cred că este ceva foarte obișnuit, replică Dee. Sensibilitatea surorilor mele și a mea variază în funcție de nivelul intensității sentimentelor. Cred că este un *lucru greu de definit*, adăugă ea zîmbind, dar, aproape toată viața, l-am acceptat ca fiind normal.

– Pot să-ți mai pun o întrebare foarte *scurtă*? o tachină Patti conștientă de reținerea lui Dee de a discuta despre propria ei percepție senzorială.

Dee reuși să-i întoarcă zîmbetul.

– Depinde de întrebare.

Patti își mușcă buza de jos, apoi zise:

– E vorba despre tine și Logan.

Dee clătină din cap, în semn de refuz înainte ca întrebarea să-i fie pusă.

– Am înțeles, o să-mi văd de treabă. Nu-mi face plăcere, dar cred că o să mă descurc, zise Patti oftînd, apoi se contrazise imediat: Mă întrebam doar dacă-i poți citi și lui sentimentele.

Dee continuă să clatine din cap.

– Nu mă deranjează să-ți răspund la întrebarea asta. Răspunsul este nu. Ceva din persoana lui Logan reacționează negativ în contact cu a mea. Am ajuns la concluzia că sîntem total incompatibili.

Asta o făcu pe Patti să chicotească şi să dea din cap.

– Poate că voi doi aveți cîteva probleme majore, dar mi-aş paria şi ultimul dolar că n-au nimic de-a face cu reciprocitatea sentimentelor. N-am mai fost niciodată martora unor asemenea emoții putemice generate între două persoane.

Dee se încruntă şi tăcu. Se vedea clar că nu dorea să mai continue discuția. Printr-un acord tacit, cele două femei intrară în casă. În bucătărie o găsiră pe Mattie căreia îi explicară ce se întîmplase cu Ace şi o ajutară să pregătească prînzul.

Dee nu-şi putea scoate din minte afirmația lui Patti. Se întrebă dacă toți cei de la Circle B's făceau speculații în legătură cu ea şi Logan. Dacă aşa stăteau lucrurile, se întrebau oare ce se întîmplă cu ea? Toți păreau să-l considere pe Logan un sfînt şi atunci, ce credeau despre ea? Că era o păcătoasă? O femeie vrednică de dispreț?

Oare ce-ar gîndi toți aceştia dacă ar şti adevărul? Sau dacă ar afla versiunea lui Logan despre adevăr? A7 crede că i-a avortat copilul?

Dee înțelese cu surprindere că opiniile celorlalți

contau foarte mult pentru ea. Se ataşase, cu timpul, de toţi şi nu dorea ca ei să-şi formeze, asemeni lui Logan, o părere proastă despre ea.

Se trezi apoi reflectînd la felul în care ar privi-o cei din familie dacă ar afla de neobişnuita ei percepţie extrasenzorială. Se vor gîndi că e anormală? Sau poate, nebună? Se vor feri de ea, ori vor fi capabili să înţeleagă? Oare Logan o va urî şi mai mult, fiindcă nu-i spusese de la început?

Pînă acum obţinuse reacţii diverse însă favorabile din partea familiei şi a angajaţilor lui. Ştia că lui Butch i se scurgeau ochii după ea şi, prin urmare, era foarte atentă să nu-l încurajeze. Jake o găsea atrăgătoare însă nu era interesat personal de ea.

Cînd nu se simţea prea posesivă sau protectoare faţă de fratele ei, Patti o plăcea. Tînăra femeie era îndrăgostită de Jake şi oarecum geloasă pe timpul petrecut de el în compania lui Dee.

Toate acestea erau reacţii normale care n-o alarmau. Mattie şi restul angajaţilor o acceptaseră fără să şovăie, fapt ce-i făcea o deosebită plăcere. Pur şi simplu nu voia să pericliteze această stare de lucruri.

Principala ei grijă era să ascundă adevărul de Logan. Dee se simţea uşurată că nu-i pusese nici o întrebare în legătură cu receptivitatea ei faţă de starea lui Ace, mai ales că bătrînul cîine murise la cîteva minute după ce fusese dus la umbra copacului său favorit. Se gîndise că Logan era prea supărat ca să

abordeze subiectul şi ea nu se grăbise să-i ofere nici o explicaţie.

A doua zi era sîmbătă însă Dee îşi continuă lecţiile pe tot parcursul weekend-ului şi nu avu loc nici un eveniment special care să marcheze sfîrşitul unei săptămîni de muncă. Lui Dee îi convenea de minune, deoarece se simţea mult mai bine cînd avea ceva de făcut.

Sîmbătă seara, Patti îl convinsese pe Jake prin linguşeli s-o ducă la cinema, iar Mattie se retrase curînd în apartamentul ei. Aşa că Dee o imită. Nu-i era prea somn, dar se băgă devreme în pat, ca să nu rişte o întîlnire accidentală cu Logan.

Nu ştia de cît timp adormise cînd se trezi brusc alarmată. La început, nu-şi putu da seama care era problema, dar îşi impuse să se relaxeze şi să se concentreze. După cîteva minute, realiză că puternicul ei sentiment de anxietate i se datora uneia dintre surorile ei.

Prima îi veni în minte Sharia, fiindcă nu de mult se aflase în pericol pilotînd un avion pentru Reed. Dar, de data asta, era ceva diferit. Dee îşi trecu degetele prin păr şi sări din pat agitată. Începu să se plimbe prin cameră pînă ce înregistră complet multitudinea de senzaţii.

Atunci îşi dădu seama că era vorba de Carlie.

Carlie avea necazuri; fusese atrasă într-o capcană şi era speriată. Lui Dee nu-i plăcură valurile de emoţii

negative ce-o asaltau. Spera să fie vorba doar de un coşmar însă ştia că, pentru a-şi linişti starea de agitaţie, trebuia să ia legătura cu sora ei. Înhăţă un halat scurt, de satin, şi-l trase pe ea. Părăsi dormitorul în căutarea unui telefon.

Ajunsese la cîţiva paşi de bucătărie cînd auzi voci şi înţelese că Patti şi Jake se întorseseră şi se aflau acolo. Nu voia să le dea nici o explicaţie, aşa încît făcu stînga-mprejur îndreptîndu-se spre biroul lui Logan. Presupunea că nu va fi deranjată de nimeni la ora aceea tîrzie.

Faţada casei se afla în întuneric, cu excepţia luminii de pe verandă, dar Dee se orientă fără să mai aprindă vreo lampă. În birou era, de asemenea, întuneric; totuşi putea vedea destul de bine şi se îndreptă direct spre telefon.

Formă la început numărul lui Carlie, dar nu fu surprinsă cînd nu-i răspunse nimeni. Nu voia să-şi alarmeze părinţii dacă nu era cu adevărat necesar, aşa că formă imediat numărul Sharlei.

– Hai, Sharla, fii acasă, te rog, şopti ea în timp ce apelurile i se repetau în ureche.

– Alo, se auzi vocea moleşită a surorii ei.

Sharla nu era niciodată prea vioaie la trezirea *dintr-un somn adînc, dar Dee speră* că-şi va reveni rapid.

– Sharia, la telefon Dee. Trezeşte-te şi fii atentă.

– Eşti în Kentucy, o informă sora ei.

Dee gemu.

– Sharla, eşti singură?

– Mmhm.

– Reed e acolo?

– Hmmm.

– Dă-i lui telefonul.

Dee auzi nişte mormăieli. Următoarea voce care se auzi fu a viitorului ei cumnat. Acesta nu părea toropit de somn.

– Ce s-a întîmplat?

– E vorba de Carlie, rosti Dee uşurată. Speram să fie acasă, dar n-a răspuns la telefon.

– A ieşit mai devreme şi probabil că încă nu s-a întors.

– La dracu', şopti Dee. De asta m-am temut.

Glasul lui Reed se înăspri:

– Ce se petrece?

– Ni sînt sigură, dar cred că a dat de un necaz, un necaz serios.

Tonul lui Dee devenea tot mai insistent, pe măsură ce senzaţiile creşteau în intensitate.

– Cred că se află undeva unde nu vrea să fie şi că încearcă cineva să-i facă rău.

Reed începu să înjure şi Sharia îi luă receptorul din mînă. O auzise pe Dee şi voia mai multe detalii.

– Ne poţi spune unde este?

– Speram să-mi poţi spune tu.

– A fost chemată la telefon mai devreme, apoi a zis

că se întîlneşte cu un prieten în oraş. E plecată de cîteva ore.

– N-ai idee cine e prietenul acela?

– Nu.

– Şi nici unde se ducea?

– Nu, repetă Sharia. Ce simți?

Dee închise ochii şi se concentră şi mai mult. După cîtva timp, răspunse:

– Se pare că e înconjurată de oameni, dar nimeni n-o poate auzi. Îi este foarte frică!

Ultimele ei cuvinte exprimau o neliniște crescîndă.

– Trebuie s-o găsiți!

– Ajută-ne! insistă Sharia tot mai alarmată.

Avea mai multă încredere în puterea de percepție a lui Dee chiar mai mult decît Dee însăşi.

– Spune-mi unde s-o caut, continuă Sharia.

– Eu nu pot să văd, răspunse Dee. Pot doar să simt. E închisă într-un loc mic aflat într-o clădire mare. E cineva cu ea, însă lumea din jurul ei nu-şi dă seama că are necazuri.

– Poate că se află la o petrecere în casa cuiva, sugeră Sharia.

– E mai mare decît o casă.

– Ce părere ai de un hotel? interveni Reed.

Atît el, cît şi Sharia îi sorbeau lui Dee fiecare cuvînt.

– Da! încuviință Dee enuziasmată. Asta trebuie să fie. Pare potrivit. Dar trebuie să fie unul foarte mare.

– Sînt cîteva zeci dintr-astea în Districtul Columbia, îi aminti Sharia cu vocea înăsprită de îngrijorare. Cum să-l găsim pe cel în care se află ea?

– Puteți căuta la Carlie în cameră? Poate că şi-a notat numele hotelului sau al persoanei care i-a telefonat.

Dee auzi zgomote şi sunetul unei uşi ce se închidea.

– S-a dus Reed să verifice, îi comunică Sharla. Încearcă să te concentrezi. Poate reuşeşti să afli mai multe detalii.

Dee strînse receptorul într-o mînă, trecîndu-şi-o, frustrată, pe cealaltă prin păr.

– Nu vreau să mă concentrez, mormăi ea. De cîte ori o fac, o simt pe Carlie devenind şi mai agitată.

Ochii i se umplură de lacrimi, iar tremurul din voce demonstra cît de puternic reacționa la suferința surorii ei.

– Te rog, Dee, continuă Sharia încercînd s-o liniştească. Ştiu că ți-e greu, dar cu cît ştim mai multe, cu atît mai repede putem să mergem s-o ajutăm pe Carlie. Crezi că-i este viața în pericol? Crezi că a fost atacată sau răpită?

Dee se lăsă încet pe podea. Îşi sprijini spatele de biroul lui Logan şi îşi lăsă capul pe genunchi, concentrîndu-se asupra lui Carlie. Simțea mînie, umilire şi o frică mereu crescîndă; valuri de disperare şi sentimentul de a fi prinsă în cursă. Apoi, durere. O durere

familiară.

Dee se înfioră.

– O durere familiară, mormăi ea în receptor.

– Familiară? icni Sharia. Vrei să spui că e vorba despre ceva ce i s-a mai întîmplat şi înainte?

– Familiară, reuşi Dee să articuleze.

– Bill! strigă Sharla în telefon. Bill e singurul care a făcut-o intenționat să sufere. Nu s-a resemnat niciodată cu faptul că a fost părăsit de Carlie şi ştim că e capabil s-o lovească.

În momentul în care auzi numele fostului ei cumnat, senzațiile lui Dee, legate de un posibil atacator, se clarificară şi ştiu cu precizie adevărul.

– Da. E cu Bill şi el o sperie.

La celălalt capăt al firului se auziră nişte zgomote înfundate, apoi Sharia reveni la receptor.

– Reed a găsit cuvîntul *Hilton* scris pe un bloc-notes lîngă telefonul lui Carlie, spuse ea, dar nici un alt nume sau adresă.

– Cîte hoteluri *Hilon* sînt în D.C.? se agită Dee.

– Prea multe, în cazul în care Carlie se află în primejdie.

În telefon se auzi vocea lui Reed:

– O să închidem acum telefonul şi o să sunăm la linia aeriană unde lucrează Bill. Poate că ştie cineva de acolo unde locuieşte cît timp stă aici, în oraş.

– Bine, dar sunați-mă şi pe mine, insistă Dee.

Apoi îşi dădu seama că zgomotul făcut de telefon

i-ar putea deranja pe toți ce aflați în casă.

– Nu, așteaptă. Mai bine vă telefonez tot eu, zise ea prea necăjită pentru a mai da explicații.

În clipa următoare, mîna lui Logan se întinse să-i ia receptorul. Dee fu atît de uimită, încît nici măcar nu opuse rezistență.

– Bradford la telefon. Sunați imediat ce aflați ceva sau dacă vă putem ajuta în vreun fel.

– Așa vom face, promise Sharia. Ai grijă de Dee.

Legătura se întrerupse și Logan puse receptorul în furcă. După aceea, se aplecă și o ridică pe Dee în picioare. Cum ea tremura necontrolat, o luă în brațe și se îndreptă spre scaunul din spatele biroului. Se așeză jos, proptindu-și picioarele goale pe birou și ținînd-o pe Dee în brațe.

Dee îi înconjură gîtul cu brațele și se lipi de el cu disperare. Logan era mare, cald și solid, iar ea nu se putea opri din tremurat și era mult prea necăjită pentru a-i refuza sprijinul.

Cu o lună în urmă, cînd viața Sharlei fusese în pericol, Dee aproape se îmbolnăvise de teamă, dar știuse că Reed se afla alături de sora ei și ar fi protejat-o cu prețul vieții. De data asta, era mai rău. Panica percepută de simțurile ei era mai intensă. Înțelegea că sora ei e singură și tot mai speriată cu fiecare minut ce trecea.

Logan o strîngea cu putere în brațe de fiecare dată cînd tremurul corpului ei se întețea. Părea atît de

fragilă şi neajutorată, iar suferinţa ei îi trezea instinctul protector. N-ar fi vrut să-i pese atît de mult, dar n-avea de ales. Dee avea nevoie de sprijin.

Trecu o jumătate de oră fără ca vreunul din ei să scoată un cuvînt. Dee îşi lipise faţa de pieptul lui şi continua să tremure din cînd în cînd. Respira cu greu şi, ocazional, suspina profund. Logan îi simţea suferinţa, dar n-avea idee cum s-o ajute.

O strînse mai aproape şi îi mîngîie părul, încercînd s-o încurajeze. Cuvintele pe care i le murmura semănau mai mult cu şoaptele pline de duioşie ale unui iubit, dar nu ştia ce altceva ar fi putut să-i spună.

Şi-ar fi dorit să înţeleagă ce se întîmpla. Stătea în birou îngrozit de perspective unei alte nopţi albe cînd apăruse Dee şi telefonase cuprinsă de panică. Deşi auzise fiecare cuvînt al conversaţiei, nu reuşise să priceapă absolut nimic.

Auzise, desigur, de gemeni care ştiau instinctiv cînd unul dintre ei avea necazuri, însă nu cunoscuse nici o persoană avînd acest fel de sensibilitate. Dee nu numai că aflase de suferinţă lui Carlie, ci o şi simţea.

Îşi aduse aminte de comportarea ei din ziua morţii lui Ace. De cînd îşi îngropase animalul favorit, se gîndise mereu la acest lucru. Dee înţelesese. Îi simţise mîhnirea şi o împărtăşise cu el. Ştiuse care era cel mai bun lucru de făcut.

Oare era şi mai receptivă în cazul oamenilor? Sau numai cînd era vorba de surorile ei? Exista oare între

ele un fel de telepatie? Sau Dee avea calități de medium? Avea oare viziuni? Putea prezice viitorul? Putea citi gîndurile? Ideea îl sperie de-a dreptul. Nu mai avusese de-a face cu fenomenul percepției extrasenzoriale.

Mai trecu încă o jumătate de oră și respirația lui Dee începu să se liniștească, iar ea se relaxă treptat. Strînsoarea ei slăbi și Logan simți cum tensiunea îi părăsește corpul.

Capitolul 10

– S-a terminat? o întrebă Logan încet.

Dee inspiră adînc. Se simțea total secătuită de puteri.

– Acum se află în siguranță.

Telefonul sună doar mult mai tîrziu. Logan se întinse să ridice receptorul și-l ținu astfel încît să poată asculta amîndoi.

– Bradford la telefon.

– Aici e Sharia. Pot vorbi cu Dee, te rog?

– Te aude. Ești împreună cu Carlie?

– Sun de la secția de urgență a spitalului. Carlie e bine. Nu credea că e cazul să venim aici însă Reed a fost deosebit de insistent.

– Ești sigură că n-are nimic? întrebă Dee pe un ton aspru.

– O să aibă cîteva vînătăi și buzele umflate, însă mulțumită ție, am găsit-o înainte ca el să-i poată rupe

vreun os sau s-o rănească mai tare.

Logan o simți pe Dee înfiorîndu-se și schimbă subiectul.

– Cum ați găsit-o?

– Am telefonat la linia aeriană unde lucrează Bill și ne-au spus hotelul unde stau majoritatea piloților și stewardeselor lor. Reed și-a chemat niște prieteni din forțele de poliție și aceștia l-au găsit. Bill a fost arestat și dus la poliție. Probabil că nu va rămne mult acolo, dar, cel puțin de data asta, știe că nu va scăpa cu fața curată. Imediat ce vom pleca de aici, Carlie îl va da în judecată.

– Are antecedente? se interesă Logan.

Sharia ezită neștiind cîte informații cu caracter personal ar trebui să divulge. În afară de asta, nu știa cum ar fi privit Dee amestecul lui în problemele familiei.

Dee se decise să-i explice, deși vocea ei nu-și recăpătase siguranța:

– Tocmai din cauza asta au divorțat. Bill este un om căruia îi place să-i intimideze pe alții și să mintă. Nu-mi vine să cred că ea s-a dus singură să-l întîlnească.

– N-a știut că mesajul era de la Bill, le explică Sharia. A păcălit-o, făcînd-o să creadă că se va întîlni cu Mike.

Asta era mai ușor de înțeles. Toată familia lor îl adora pe Michael.

– Michael este fratele lui Bill, îl lămuri Dee pe Logan. E un băiat foarte dulce, însă Bill e un ticălos de prima clasă.

– Spune-i lui Carlie că e binevenită aici dacă vrea să dispară pentru o vreme, rosti Logan în receptor.

Dee i se mişcă în braţe. Oferta era deosebit de amabilă şi ştia că Logan vorbea sincer, dar nu era sigură că voia să-l amestece în problemele familiei ei. În mod categoric, n-avea chef de dezbateri aprofundate asupra puterii ei de percepţie. Incidentul de azi fusese complet diferit de experimentele anterioare şi nici chiar ea nu reuşea să accepte cele întîmplate.

Logan îi simţi împotrivirea şi o interpretă drept un afront personal.

– Nu vrei să vină aici?

– Nu vă faceţi griji în privinţa asta, interveni Sharia înainte ca problema să poată fi rezolvată. Am crezut că poate Carlie doreşte să ascundă întîmplarea de mama şi tata, însă m-am înşelat. Are mai multe contuzii, dar n-are de gînd să fugă şi să se ascundă.

Dee suspină.

– Are dreptate. N-are de ce să se simtă vinovată. Ea este victima. Sper doar să nu cadă într-o stare depresivă, asemănătoare celei de după divorţ.

– Se simte mai mult furioasă decît rănită sufleteşte, zise Sharla. Nu mai e aceeaşi situaţie ca atunci. Sînt aproape sigură că totul va fi bine în ceea ce o priveşte.

– Şi eu sper, rosti Dee.

– Trebuie să plec acum, adăugă Sharia. Mîine dimineață o s-o pun pe Carlie să-ți telefoneze.

Își spuseră că toții noapte bună după ce Sharia le promise să-i sune dacă se ivea ceva nou. Logan închise telefonul și se sprijini de spătarul scaunului, ținînd-o pe Dee la pieptul lui.

Cîtăva vreme se mulțumi s-o țină în brațe. Era atît de delicată și mirosea atît de bine. Întotdeauna i se păruse că locul ei era în brațele lui. Acum, cînd criza trecuse, nu-și mai putea ignoră dorința stîrnită de trupul ei. Știa că n-o mai putea ține mult așa, fără ca Dee să simtă dovada acestei dorințe, iar ea nu era cîtuși de puțin într-o stare propice pentru a face dragoste.

– Ești gata de culcare? o întrebă el.

După ce se relaxase, Dee începea tot mai mult să se simtă epuizată, ca urmare a experienței nespus de traumatizante. Nu-i răspunse însă dădu din cap a încuviințare.

Logan se ridică și o duse pe sus pînă la ea în cameră. Ajuns acolo, se aplecă s-o întindă în pat, dar ea nu-și slăbi strînsoarea brațelor din jurul lui.

Dee nu mai avusese niciodată o experiență senzorială atît de violentă ca în noaptea aceea și se simțea teribil de zdruncinată. Cîtă vreme Carlie fusese măritată cu Bill, se simțise deseori tulburată însă emoțiile nu fuseseră niciciînd atît de puternice. Era destul de înspăimîntător și simțea nevoia unui contact uman care să-i dea curaj și s-o aline. De asemenea, avea

nevoie să știe că Logan n-o considera isterică sau labilă psihic.

– Mai stai puțin cu mine, îl rugă ea.

Rugămintea avu un impact puternic asupra lui. Nu era sigur dacă avea s-o poată ține în brațe, stăpînindu-și, în același timp, foamea sexuală. Dee fusese foarte speriată și era conștient de starea ei de epuizare, însă asta nu-l împiedica s-o dorească.

Cu toate acestea, Logan se trezi suindu-se în pat și întinzîndu-se lîngă ea. De celé mai multe ori, a o ține în brațe însemna o tortură lentă și dulce, iar astă-seară nu se schimbase nimic. Se îndoia că va putea dormi, dar îi făcea o nespusă plăcere să se afle atît de aproape de ea. După evenimentul la care fusese martor în seara asta, simțea și el nevoia de puțină consolare.

Dee se relaxă imediat ce-o înveli și-o trase lîngă el. Logan îi mîngîie părul și, la lumina difuză din încăpere, îi studie trăsăturile încîntătoare. Era foarte palidă și genele lungi aruncau umbre întunecate pe pielea netedă și catifelată a feței. Avea buze pline, cu o curbură senzuală, și moi la sărut. Pe scurt, era o femeie frumoasă.

Întinse o mînă să-i mîngîie obrazul cu blîndețe și mii de imagini îi invadară mintea. O văzu alergînd pe plajă și rîzînd, cu ochii strălucind de dragoste. Îi revăzu expresia neîncrezătoare cînd îi dăduse acel ultimatum stupid și își aminti toate cuvintele aspre pe

care şi le adresaseră. O văzu jucîndu-se cu pisicuţele şi alinînd un cîine muribund.

Cuprins de tulburare, îi ascultă sunetul molcom al respiraţiei ce-şi încetinea ritmul, pe măsură ce se adîncea în somn şi continuă să-i mîngîie părul bucurîndu-se de plăcerea de o atinge.

Crezuse că o cunoaşte foarte bine, însă îşi dădea seama ce mult se înşelase. Iarna trecută, cît timp fuseseră împreună, petrecuseră ore întregi discutînd despre o mulţime de subiecte de la sport, la politică, dar nici unul din ei nu adusese vorba despre familia sau viaţa lui. Se întrebă dacă ocolirea răspunsurilor la întrebările cu caracter prea personal nu fusese, în cazul ei, un mecanism de apărare al subconştientului.

În ceea ce-l privea, atitudinea evazivă constituise o încercare de a se desprinde de lume şi a o ţine pe Dee numai pentru el, iar asta reprezentase o greşeală datorată propriului egoism. După ce Dee îl trimisese la primbare aşa cum merita, îşi închipuise că-şi ţinuse ascunse secretele, pentru că nu-l iubise la fel de mult. Acum ştia că era nevoită să dea dovadă de prudenţă cînd cineva voia să se apropie prea mult de ea.

Dee nu era superficială şi egoistă cum încercase el să se convingă. Era exact opusul acestei imagini, avînd o extraordinară profunzime a sentimentelor. Era devodată familiei ei şi extrem de loială faţă de cei pe care-i iubea. În afară de asta, incredibila ei sensibilitate făcea din ea cea mai vulnerabilă persoană din cîte

cunoscuse. Iar el profitase de această vulnerabilitate.

Logan o luă în braţe şi o trase mai aproape ca să-i simtă bătăile inimii alături de inima lui. Apoi, îşi îngropă faţa în pletele ei şi inspiră adînc. Dumnezeule, cît de mult o iubea!

Se împotrivise adevărului, fiindcă intensitatea propriilor sentimente îi scăpase de sub control. Ce mai putea face acum? Îi ucisese oare dragostea?

Oare tot ce mai simţea Dee pentru el era numai dorinţă sau o distrusese şi pe asta? Prea multe întrebări lăsate vreme îndelungată fără răspuns. El nu cunoştea răspunsurile, dar îşi jură să facă ceva în privinţa asta.

Moliciunea şi căldura corpului ei îi învăluiră, aducîndu-i o mulţumire pe care n-o mai simţise demult. Apropierea ei avea un efect tămăduitor, satisfăcîndu-i nevoi adînc ascunse în suflet. Toate acestea, alături de respiraţia ei uşoară şi epuizarea ce-i cuprinsese, îl făcură să adoarmă pe nesmiţite.

Cîteva ore mai tîrziu, se trezi surprins de cît de adînc dormise. Dee încă mai zăcea întinsă peste el şi, simţind-o, trupul lui se excită instantaneu, în mod dureros. Un timp se luptă cu tentaţia de a o trezi încet, ca să facă dragoste pe îndelete, dar, în cele din urmă, rezistă ispitei.

Existau între ei multe lucruri ce trebuiau rezolvate înainte de a putea face dragoste din nou. Nu avea

deloc intenția să-și satisfacă dorința chinuitoare, așa că se decise să piece din apropierea ei.

Cînd o mută încet, lăsîndu-și brațele dimprejurul ei, Dee mormăi prin somn. O înveli cu un cearceaf, îi depuse o sărutare ușoară pe buze și coborî din pat. Cum mai era o oră pînă la răsăritul soarelui, se duse la el în cameră, făcu duș și se îmbrăcă în haine de lucru.

Deșteptătorul lui Dee sună la ora șase și, fără a deschide ochii, întinse o mînă să-i întrerupă soneria. Soarele, ce răsărea, lumina vag încăperea și Dee clipi din ochi somnoroasă, încercînd să-și limpezească privirea.

Spre surpriza ei, îl găsi pe Logan stînd pe un scaun tras lîngă pat. Avea părul încă umed de la duș, era complet îmbrăcat și privirea îndreptată asupra ei îi trăda tulburarea.

Amintindu-și cele întîmplate noaptea trecută, fu brusc cuprinsă de panică. Se cutremură rememorînd suferințele lui Carlie și felul în care se pierduse cu firea față de Logan rugîndu-l chiar să mai rămînă cu ea. Îl șocase oare mai presus de puterea lui de înțelegere? O credea oare nebună? Sau, mai rău, o credea o persoană cu un psihic labil ce trebuia evitată cu orice preț?

– Logan, începu ea umezindu-și buzele.

– 'Mneața, o salută el scrutîndu-i chipul somnoros.

Dee se chinui să se ridice în capul oaselor și des-

coperi că încă mai era îmbrăcată cu halatul. Logan o pusese în pat și o ținuse în brațe pînă adormise – asta își mai amintea. Fusese foarte răbdător, însă Dee habar n-avea care îi era părerea în privința celor petrecute ieri.

– Trebuie să stăm de vorbă.

Dee se încordă. Nu-i plăcea seriozitatea tonului lui și nici fermitatea privirii. Avea de gînd să-i ceară explicații? O va mustra, fiindcă nu-i povestise tot adevărul despre ea. Urma să-i spună că nu mai are ce căuta pe proprietatea lui? Dee nu prea voia să facă față interogatoriului lui în dimineața asta.

– Nu mai poate aștepta treaba asta?

– Nu.

– Dimineața nu gîndesc prea limpede, bombăni ea.

– Avem toată ziua la dispoziție.

Dee oftă din greu. Logan n-avea de gînd să renunțe. Își dădu părul pe spate și se sprijini de căpătîiul patului.

– Foarte bine, rosti ea pregătindu-se sufletește.

Se temea de întrebările lui, însă știa că-i pusese destul răbdarea la încercare.

– N-ai făcut nici un avort, nu-i așa?

Dee încetă să respire și ochii i se lărgiră de uimire. Nimic n-ar fi putut-o pregăti pentru întrebarea asta, tot așa cum nimic n-ar fi reușit s-o trezească mai eficient. Singurul răspuns ce-i veni în minte era adevărul curat; totuși, ezită vrînd să știe cît de multe ghicise el.

– Pari foarte sigur, după ce ai fost la fel de sigur de contrariu.

– N-ar fi prima greşeală pe care am făcut-o, comentă Logan şi, pentru o clipă, în ochi i se citi suferinţa. Ar putea fi una dintre cele mai mari, dar nu e prima.

Dee nu ştiu ce să-i răspundă. Văzînd-o că tace, el îi explică de ce-şi schimbase părerea:

– Mi-a luat ceva timp însă, în cele din urmă, mi-am dat seama că n-ai fi capabilă să avortezi, declară el cu convingere. Nu poţi nici măcar să zdrobeşti un gîndac; te mulţumeşti doar să-i alungi. Jake mi-a spus, continuă el, că alaltăieri l-ai implorat să nu omoare un şoarece. Voiai doar să-l dea afară din sala de clasă. Presupun că nu sporţi să iei viaţa nici unei făpturi.

Dee îşi plecă privirea. Nu se putea uita la el. Se simţea uşurată că ajunsese s-o cunoască mai bine, însă tot nu ştia cu siguranţă ce voia de la ea. Pe de-o parte, îşi dorea ca Logan să aibă încredere în ea şi să-i înţeleagă sensibilitatea. Pe de altă parte, nu voia ca el să se alarmeze sau să-şi facă griji din cauza asta.

Nu-i făcea deloc plăcere să retrăiască lunile deprimante ce urmaseră despărţirii lor. Cînd îşi regăsi vocea, aceasta îi tremura de emoţie:

– Sarcina a reprezentat un şoc nedorit. Mi-era ruşine, dar nu m-am gîndit niciodată să scap de ea. Şi aşa, de-abia am supravieţuit pierderii copilului. Nici

n-aș avea curajul să-mi fac un avort.

Logan închise ochii. Era cît pe-aci să scape un geamăt, dar își încleștă maxilarele reușind să și-l reprime. Răspunsul fusese cel așteptat; ajunsese la aceeași concluzie după ce fusese martorul suferinței îndurate de ea prin intermediul lui Carlie. Și totuși același răspuns îi dădu o lovitură puternică. Dee fusese singură, purtîndu-i copilul, în timp ce el își alimenta ego-ul.

Oare cît de mult suferise? Mîndria lui îi ținuse departe unul de celălalt, iar ea îndurase totul de una singură. Nu și-o va ierta niciodată. Cînd deschise ochii, privirea îi reflecta agonia sufletului.

– Poți vorbi despre asta?

Dee nu suporta să-l vadă suferind, însă nu știa cum să-l consoleze.

– Nu sînt prea multe de spus, rosti ea îndepărtînd scame imaginare de pe cearceaf. Mi-a fost rău pe parcursul tuturor celor trei luni și, după aceea, am pierdut sarcina. Doctorul a spus că probabil existaseră ceva probleme cu fetusul și că deznodămîntul acela era inevitabil.

– Ai avut dureri mari? se forță Logan să articuleze, în ciuda gîtului uscat de emoție.

Dee înălță din umeri. Știa că el se referea la partea fizică, însă ei îi fusese greu să separe suferința fizică de cea sufletească. Cel mai rău lucru fusese sentimentul de vinovăție peste care, din cîte se părea, nu

putea trece.

– Trebuia să fi fost mai atentă, rosti ea chinuită de remuşcări. Trebuia să fi avut mai multă grijă de mine.

– Nu! zise Logan pe un ton tăios sărind de pe scaun şi strîngîndu-şi pumnii pentru a-şi reprima impulsul de a o lua în braţe. Nu te mai chinui singură. Dacă e cineva vinovat, eu sînt acela. Dacă nu te-aş fi părăsit, n-ai fi fost nevoită să înduri atîtea.

– Nu se poate spune că m-ai părăsit, îi aminti Dee, ai încercat să ajungi la mine, însă te-am descurajat în mod deliberat.

– De ce?

Întrebarea asta îl torturase multă vreme.

Era greu de dat un răspuns, însă Dee se străduí totuşi:

– Fiindcă sufeream şi eram supărată. Nu-mi plăcea ideea că te puteai dispensa fără scrupule de mine.

Ochii lui scăpărară de mînie însă n-o întrerupse.

– Cînd te-am mințit spunînd că există altcineva în viaţa mea, nu ştiam că sînt însărcinată. După ce am aflat, am vrut să te chem, dar m-am temut de reacţia ta. Apoi, am pierdut copilul.

Ajungînd la ultimul cuvînt, vocea ei şovăi, iar muşchii lui Logan se tensionară. Rezistă îmboldului de a o mîngîia, ştiind că nu are nici un drept. O dezamăgise tocmai cînd avusese mai multă nevoie de el şi faptul îl durea nespus.

– De ce m-ai lăsat să cred tot ce putea fi mai rău?

Dee îi studie expresia încordată şi încercă să-i explice fără a da la iveală tot ce avea pe suflet:

– Presupun că m-a înfuriat faptul că ai crezut imediat minciuna. Asta îmi amintea mereu că nu ne cunoaştem deloc unul pe altul.

– Nu ne cunoaştem decît în sensul biblic, comentă el cu o expresie sumbră, începînd să patruleze prin cameră. Nu şi în felurile cu adevărat importante, nu-i aşa?

Dee simți fierbințeala invadîndu-i obrajii.

– Păi, cam asta ar fi ideea.

Logan îşi trecu o mînă prin păr. Pentru prima oară, după mulți ani, se simțea nesigur pe el şi pe viitor. Toate visurile țesute în jurul lui Dee se sfărîmau. Conform modului lui de gîndire, inabilitatea de a o proteja tocmai cînd avusese mai multă nevoie de el era de neiertat.

O dezamăgise rău de tot şi pierduse respectul ei. Apoi, îşi agravase păcatul ridiculizînd-o şi punînd-o şi mai mult în pericol făcînd dragoste cu ea fără a lua nici o măsură de protecție.

Cu toate acestea, încă îşi mai dorea ca ea să-i poarte copilul. Asta nu se schimbase. Era o dorință adînc înrădăcinată pe care n-o putea nega. Dar, de dragul amîndurora, spera să nu fi rămas însărcinată de cînd locuia în casa lui. În eventualitatea asta, exista posibilitatea să nu-l ierte niciodată.

Cînd vorbi iarăşi, vocea îi era lipsită de emoție şi

tot aşa şi expresia de pe chipul lui:

– A trecut suficient timp ca să-ţi poţi da seama dacă eştl sau nu însărcinată acum?

Roşeaţa obrajilor lui Dee se accentuă. Era ridicol să se simtă stînjenită cînd avuseseră de atîtea ori relaţii intime, dar ăsta era adevărul. Poate că nu s-ar fi simţit atît de jenată dacă ar fi ţinut-o în braţe, dar distanţa dintre ei şi atitudinea lui rezervată erau neliniştitoare.

N-avea nici o idee ce părere avea el despre eventualitatea unei sarcini. Fără îndoială că statutul relaţiilor dintre ei se schimbase, însă n-avea de unde să ştie care era situaţia actuală, ceea ce era şi mai tulburător.

– N-o să ştiu decît peste cîteva zile, îi spuse ea într-un tîrziu, apoi găsi curajul să-l întrebe: Ai ajuns la concluzia că, la urma urmei, un copil n-ar fi o idee atît de bună?

Logan strînse din dinţi pentru a se împiedica să rostească adevărul. Dee ar detesta ideea unei alte sarcini atît de repede după pierderea celeilalte. Nu voia ca ea să creadă că era un ticălos fără inimă, avînd în vedere că voia un lucru pe care nu avea dreptul să-l vrea; dar nici nu voia s-o facă să creadă că l-ar deranja un copil conceput de el. Era una dintre acele situaţii în care, oricum ai fi procedat, nu puteai ieşi cîştigător.

– Orice s-ar întîmpia, ai cuvîntul meu că, de data

asta, voi fi alături de tine. Nu vei mai fi singură. Dacă vrei, ne vom căsători şi-mi voi asuma toată responsabilitatea faţă de acest copil.

Dee îi ascultă declaraţia formală şi îi studie chipul tras şi încordat. Pentru prima oară în viaţa ei ura faptul că nu putea înţelege sentimentele cuiva. Nu se îndoia defel de seriozitatea spuselor lui, însă nu ştia ce anume simţea el. Propunerea de a se căsători ar fi bucurat-o dacă nu ar fi fost avansată cu atît de puţină tragere de inimă.

– N-are rost să ne facem griji deocamdată, zise Dee.

Logan încuviinţă. Se întoarse şi îi studie chipul înălţat spre el. Dee îi simţi căldura din privire, deşi Logan continua să-şi ţină emoţiile sub control. Oricum, nu ştia la ce să se aştepte.

Privindu-i în ochi, găsi curajul să-i întrebe:

– Vrei să plec?

Inima i se strînse. N-ar fi putut-o ţine aici împotriva voinţei ei.

– Tu vrei să pleci?

Dee nu ezită:

– Nu.

O scînteie de uşurare sclipi fugar în ochii lui şi Dee se simţi, la rîndul ei, uşurată. Nu voia să plece acasă, dar nici n-ar fi rămas dacă lui nu i-ar fi convenit acest lucru. N-ar fi putut rămîne dacă Logan ar fi considerat-o un fel de ciudăţenie a naturii.

– Te deranjează că am abilităţi psihice deosebite? se forţă ea să-l întrebe însă nu mai reuşi să-i susţină privirea, fiindcă ar fi durut-o să-i citească dezaprobarea în ele.

– Mă deranjează, rosti el pe un ton scăzut.

Dee îşi simţi inima ca de plumb şi strînse mai tare cearceaful, ca să-şi ascundă tremurul mîinilor.

Logan îi prinse bărbia în palmă şi-i întoarse faţa spre el,, observîndu-i vulnerabilitatea şi expresia precaută.

– Mă deranjează, repetă el, dar numai pentru că ai crezut că trebuie să le ascunzi de mine. De ce vrei să ascunzi ceva atît de deosebit?

Dee uită să respire. Nu-şi dăduse seama ce mult îşi dorise aprobarea lui decît cînd Logan dăduse glas sentimentelor lui asupra subiectului. N-ar fi suportat să fie criticată o parte a eu-lui ei propriu.

– Percepţia extrasenzorială nu este înţeleasă de prea mulţi, îi aminti ea.

Învăţase de la o vîrstă fragedă că, uneori, oamenii erau precauţi, temători sau stingheriţi în prezenţa cuiva diferit de ei.

– Oamenii au tendinţa de a mainfesta suspiciune faţă de lucrurile pe care nu le înţeleg, adăugă ea.

– Ai crezut că sînt un fermier ignorant, lipsit de sensibilitate? conchise Logan.

Îşi desprinse mîna de pe chipul ei şi îşi luă de la ea privirea înăsprită. Tonul lui deveni şi mai dur:

– Poate că n-am avut prea mult de-a face cu acest fenomen, dar nu sînt atît de refractar, încît să nu pot învăța mai multe despre el.

Dee își mușcă buzele pentru a le stăpîni tremurul. Îl jignise și faptul o făcea să sufere la rîndul ei.

– E o reacție automată de apărare, îi explică Dee. Cunosc atitudinea oamenilor față de cei ce nu sînt asemeni lor și de aceea sînt prudentă.

– Și n-ai avut încredere în mine să-mi spui adevărul, afirmă el fățiș.

Se duse apoi la fereastră și rămase cu spatele la ea.

– Legătura dintre noi era prea fragilă, zise Dee adăugînd în sinea ei – *prea nouă, prea neașteptată și prea frumoasă ca să-mi asum riscul*. Nu ți-am ascuns în mod deliberat această particularitate a mea. Pur și simplu nu s-a ivit ocazia să aduc vorba despre subiect.

Logan se întoarse spre ea. Simțea nevoia s-o privească în ochi.

– Abilitățile tale se aplică în cazul tuturor? Și la oameni și la animale? Sau mai mult în privința surorilor tale?

Voia să știe dacă îi putea percepe emoțiile tot așa după cum le putea simți pe cele ale surorilor ei. Singurul mod de a-l liniști era să-i explice felul în care i se dezvoltaseră aceste abilități de-a lungul anilor. Nu avea sens să mai amîne discutarea subiectului.

– Se schimbă pe măsură ce înaintez în vîrstă. Nu cunosc motivul, însă ăsta este. Sensibilitatea în privința surorilor mele a devenit din ce în ce mai accentuată. Mereu am putut să simt reacțiile oamenilor față de mine: dacă mă plac sau nu, ori dacă sînt ipocriți. Sinceră să fiu, nu știu ce-mi rezervă viitorul. Reacțiile mele sînt din ce în ce mai puternice și, uneori, prezența grupurilor mari de oameni mă deranjează.

– Din cauză că înregistrezi prea multe reacții dintr-o dată? întrebă el, încercînd cu adevărat să înțeleagă.

Dee încuviință și continuă:

– Nu întîlnesc prea multă ostilitate, așa că asta nu-mi creează prea multe probleme. Uneori pot respinge toate sentimentele străine și trebuie să mă concentrez foarte mult dacă vreau să știu ce simte o anume persoană.

– Cum ai făcut noaptea trecută cu Carlie?

– Da.

Logan se întrebă cum fusese viața ei în perioada copilăriei și adolescenței sub povara unei asemenea sensibilități. Acum pricepea de ce simțea nevoia să ridice bariere de protecție în jurul ei. Înțelegea sau credea că înțelege de ce se simțeau atrase de ea animalele și de ce era atît de receptivă față de sentimentele surorilor ei. Ceea ce nu știa era ce anume simțea ea în privința lui.

– Și eu sînt la fel de ușor de citit ca majoritatea oamenilor?

Dee clătină cu putere din cap aruncîndu-şi părul dintr-o parte în alta.

– Tu mă nedumereşti complet, admise ea cu candoare. Uneori, întîlnesc persoane care sînt atît de rezervate sau retrase, încît nu percep nici o emoție din partea lor. Aşa e şi cu tine.

Logan se simți brusc uşurat. Nu era vorba că s-ar fi temut sau i-ar fi displăcut reacțiile lui Dee față de el, însă nu-i plăcea ideea ca sentimentele sale să fie atît de expuse. Se simțea vulnerabil şi nu voia ca Dee să ştie acest lucru înainte de a-i cunoaşte sentimentele față de el.

Se apropie de pat neslăbind-o din privire, dar n-o atinse.

– Îmi pare rău că te-am dezamăgit, rosti el pe un ton spăşit. Dacă există vreun mod prin care ne-am putea împăca, sînt dispus să încerc.

Privirea lui Dee se împăienjeni instantaneu. Nu voia ca Logan să simtă vreo obligație față de ea. Nu dorea să se simtă îndatorat cîtuşi de puțin. Nu puteau schimba trecutul şi ar fi fost o prostie să încerce.

– Tot ce vreau este să fiu acceptată aşa cum sînt, şopti ea. Am două surori gemene însă, în acelaşi timp, am personalitatea mea. În plus, fac parte dintr-o familie strîns unită, pe care o iubesc, şi întotdeauna va fi foarte ataşată de ea.

Logan încuviință. Înțelegea cît de importantă era familia pentru Dee şi nu voia să minimalizeze

acest fapt.

– În acelaşi timp, sînt instructor de pilotaj, continuă ea. Îmi place să zbor şi să-i învăţ şi pe alţii să zboare. Nici asta nu se va schimba.

Logan se încruntă uşor. Învăţa să se obişnuiască cu cariera ei. Se lupta cu propriii lui demoni însă nu putea considera bătălia cîştigată.

– N-o să mă amestec în munca ta. Toată lumea e mulţumită de progresele lui Jake şi ale lui Butch.

– Sînt nişte elevi minunaţi, zise Dee excesiv de încîntată de apreciere. Dacă mai eşti interesat de lecţii, pot rearanja programul. Nu-ţi va fi prea greu să-i ajungi din urmă.

La această propunere, Logan păru să înlemnească şi Dee se întrebă dacă se răzgîndise total în privinţa lecţiilor sau, pur şi simplu, nu o voia pe ea de profesoară.

– Mulţumesc, i-o reteză el încordat însă pe un ton inexpresiv. Dar am alte planuri.

Detesta privirea rănită din ochii ei, datorată refuzului, dar nu se simţea pregătit să discute problema.

– N-am nimic împotriva ta, adăugă el cuprinzîndu-i obrazul în palmă şi uitîndu-i-se în ochii.

La atingerea lui, Dee se trezi invadată de căldură. Îşi ridică mîna acoperindu-i-o pe a lui şi se priviră cercetător vreme de cîteva clipe lungi şi tensionate.

– Eu ţi-am clarificat toate nelămuririle în dimineaţa asta. De ce nu vrei să-mi spui şi tu ce ai împotriva

piloților? Te-ai folosit de meseria mea ca scuză pentru a scăpa de mine?

– Nu! izbucni Logan pe un ton vehement, aruncînd văpăi din ochi. N-am vrut să scap de tine.

– Ai un fel foarte ciudat de a demonstra acest fapt, replică ea cu sufletul la gură, marcată de apropierea și contactul fizic dintre ei.

– Știu, gemu el, cu o expresie îndurerată și autoironică. Am reacționat exagerat și m-am purtat ca un măgar, dar vina era a mea, nu a ta.

– Vrei să-mi povestești și mie? îl îmboldi ea.

Logan se simți tentat s-o facă. Nu discutase cu nimeni despre problema lui însă, pînă acum, nu întîlnise pe nimeni cu un suflet atît de generos și nici avînd niște ochi atît de ademenitori. Un bărbat se putea pierde lesne în ei, fără a regreta vreodată. Însă mîndria era greu de învins și mai avea de bătut cale lungă înainte de a se simți demn de Dee.

Așadar, îi ignoră întrebarea, punîndu-i alta în schimb:

– Pot primi o sărutare?

De emoție, Dee nu reuși să scoată nici un cuvînt, dar își dădu acordul încuviințînd din cap.

Logan își apropie gura de a ei și o sărută ușor, apoi, cu mai multă pasiune și, din nou, cu blîndețe, înainte de a-i da drumul și de a se îndrepta spre ușă.

– Aș face bine să plec și să te las să te îmbraci,

rosti el. În curînd, Mattie va fi gata cu micul dejun.

Dee nu răspunse nimic şi Logan ieşi din cameră trăgînd uşa după el. De-abia după cîteva minute reuşi să se dea jos din pat şi să se pregătească pentru un nou început de zi.

Capitolul 11

Dee încercă toată dimineaţa să se comporte firesc, însă nu reuşi să nu reflecteze la cele discutate cu Logan, ceea ce-i distrăgea mereu atenţia. Clarificaseră câteva probleme importante, dar tot nu se lămurise care erau sentimentele lui faţă de ea.

Faptul că-şi dăduse singur seama că ea n-ar fi putut avorta copilul lor îi ridicase o mare greutate de pe suflet, iar acceptarea sensibilităţii ei neobişnuite părea asemeni unui vis devenit realitate. Totuşi, nu-şi putea permite să-şi facă speranţe prea mari. Una era să spui că accepţi ceva şi alta era să ai mereu de-a face cu acel lucru.

Prea mulţi oameni se dovedeau intoleranţi faţă de ceea ce nu puteau înţelege. Oameni buni la suflet şi inteligenţi se simţeau iritaţi de contactul repetat cu persoane diferite de ei.

Dee n-avea de unde să ştie ce-i rezerva viitorul în

privința percepției ei extrasenzoriale. De cînd fusese însărcinată, abilitățile i se accentuaseră. Nu știa de ce; doar că erau mult mai pronunțate. Reacțiile față de emoțiile surorilor ei erau mai puternice și tot așa, și reacțiile față de ceilalți oameni și chiar animale.

Dacă sensibilitatea ei urma să crească și pe mai departe, avea oare Logan să înveți să se descurce cu urmările acestui fapt? N-ar obosi din cauza unei tensiuni permanente? Chiar și ea se adapta destul de greu schimbărilor. Episodul cu Carlie, de noaptea trecută, fusese înspăimîntător. Va reuși ea oare să suporte stresul adițional datorat unei implicări sentimentale?

Întrebarea era superficială. La drept vorbind, nu avea de ales. Era deja implicată sufletește în relația dintre ea și Logan fie că-i plăcea, fie că nu. Nu-i putea sonda sufletul, dar simțea că exista un motiv serios la baza resentimentelor lui față de piloți.

Oare mai cunoscuse și alte femei ce pilotau avioane? Fusese oare îndrăgostit de una dintre ele? N-ar fi fost imposibil, însă nici nu părea destul de probabil. Faptul ar explica stînjeneala ce le cuprindea pe Patti și pe Mattie ori de cîte ori venea vorba despre zbor. Dar, dacă așa stăteau lucrurile, de ce era oare Logan atît de reticent și refuza să-i povestească și ei?

Îngăduindu-și să-l iubească pe Logan, își asuma un risc considerabil. Prefera să-și spună că, în ceea ce-l privea, sentimentele ei erau încă ambivalente.

Cel puțin, munca ei mergea bine, reflectă ea în-

cheindu-şi lecția de dimineață. Jake şi Butch progresau rapid. Terminaseră instruirea preliminară şi acum efectuau orele cerute de normele în vigoare, pe simulatorul la sol.

Începînd de mîine, va zbura împreună cu Butch dimineţile şi cu Jake după-amiezele, pînă ce avea să se poată declara satisfăcută de abilitatea lor de a pilota avionul. Apoi, cei doi urmau să efectueze orele de zbor individual.

Cînd cei doi bărbați părăsiră sala de clasă, Dee mai rămase cîteva minute să facă ordine în încăpere. Nu era prea grăbită să-şi părăsească micul sanctuar, ca să riște să dea peste Logan. Întîrziase la micul dejun şi, cînd ajunsese la bucătărie, el plecase deja. N-avea de unde să ştie cum o va trata cîtă vreme va mai rămîne în Kentucky şi încă nu era gata să dea ochii cu el.

La scurt timp după plecarea elevilor ei, Dee percepu zgomotul familiar al unui avion ce se apropia. În decurs de cîteva minute, în radioul bazei se auzi vocea Sharlei şi Dee îi dădu permisiunea de aterizare.

Părăsi apoi hangarul, mergînd pînă în capătul pistei şi urmări aterizarea avionului *Saratoga* care rulă la sol oprindu-se lîngă *Gessna*. La vederea celor două surori ale ei coborînd din carlingă, Dee prinse aripi. Începu să alerge spre ele şi îşi aruncă brațele de gîtul lui Carlie imediat ce aceasta atinse pămîntul.

Carlie gemu din cauza coastelor dureroase, dar

nu-i dădu drumul. Se îmbrățișară cu putere, simțind nevoia contactului fizic și al alinării aduse de acesta.

– Mulțumesc, șopti Carlie rămînînd aproape fără grai din cauza efortului de a exprima cît de mult aprecia graba lui Dee de a-i sări în ajutor noaptea trecută.

– Cum te simți? o întrebă aceasta retrăgîndu-se cu un pas și cercetînd-o cu privirea.

Ochii începură să-i arunce scîntei. De altfel, i-ar fi venit destul de greu să-și ascundă mînia la vederea chipului umflat și plin de vînătăi al surorii sale. Deși Bill își manifestase și în trecut înclinația spre cruzime, era prima oară că sora ei le permitea celor din familie să vadă urmările violențelor lui.

– Bine. Vorbesc serios.

– Cum s-a întîmplat treaba asta?

– Bill m-a luat prin surprindere, îi spuse Carlie îmbrățișînd- o încă o dată și adăugă: Nu e atît de grav pe cît pare.

Remarca ei conciliantă fu o pierdere de timp, întrucît Dee trăise durerea alături de ea; totuși, n-o contrazise.

– De ce erai singură cu el?

– Mi-a spus că el și cu Michael stăteau în aceeași cameră. Zicea că Michael era grav bolnav, că refuză să cheme un doctor și mi-a cerut să mă duc acolo să-i bag mințile în cap. Părea atît de al naibii de sincer... rosti Carlie mustrîndu-se în sinea ei că se lăsase păcălită. Iar eu am fost suficient de proastă ca

să-l cred.

– Așa te-a atras la el în cameră?

– Am crezut că și-a depășit obsesia de a-și impune controlul asupra mea. N-am mai vorbit cu el de aproape doi ani și n-am avut nici un motiv să-i suspectez. Și apoi, părea atît de preocupat de starea lui Michael.

– Reed bănuiește că Bill a fost respins recent de o altă femeie și s-a decis să-și îndrepte din nou atenția asupra lui Carlie, interveni Sharla.

– Nu suportă să fie respins, comentă Carlie cu ironie. Nu înțelege că e numai vina lui și încă mai crede că eu ar trebui să fiu sclava lui devotată, deși sîntem divorțați legal de patru ani.

Dee clătină din cap neîncrezătoare. Bill era un bărbat chipeș și fermecător. Se îndoia că îl refuzaseră prea multe femei și era răsfățat dincolo de orice închipuire. Era unul dintre acei piloți comerciali ce se bucurau de reputația de a avea o mulțime de amante, însă Carlie nu aflase decît după ce se măritase cu el.

– Veniți în sala mea de clasă, unde e mai răcoare. Mai rămîneți puțin? Am putea merge undeva să mîncăm de prînz.

– Mai stăm doar cîteva minute, replică Sharla pe cînd se îndreptau spre hangar. Mama și tata nu vor s-o scape prea multă vreme din priviri pe Carlie.

– S-au agitat toată dimineața în jurul meu, îi spuse aceasta. Mi-a părut foarte rău să-i necăjesc, dar n-am de gînd să-l las pe Bill să-mi strice iarăși viața. N-am

să mă ascund pînă vor dispărea dovezile cruzimii lui. Între noi totul s-a terminat şi, de data asta, vreau să fac rost de un ordin permanent de interzicere în ceea ce-l priveşte.

– Am crezut că îşi dăduse acordul să consulte un psihiatru după divorţ, rosti Dee conducîndu-le în clădire.

– S-a dus la vreo două şedinţe de grup şi a declarat că toate celelalte persoane erau cu mult mai prejos de starea lui socială, o lămuri Carlie, făcînd o grimasă la amintirea aroganţei lui. Sper că va primi o decizie a tribunalului, prin care să fie obligat să se supună unei terapii.

– Bine zici, se pronunţă Sharia.

– Vă aduc nişte Cola. E un frigider mic în sala radio, continuă Dee să le vorbească în timp ce se duse în cealaltă jumătate a clădirii revenind cu băuturi reci. Nu avem un operator-radio cu program întreg, însă e un tip care lucrează cînd e nevoie, iar Butch şi Jake învaţă să mînuiască echipamentul.

– E bine că vor să înveţe, zise Carlie.

– Este foarte plăcut aranjat aici, observă Sharla învîrtindu-se prin încăpere. Depăşeşte cu mult orice sală de clasă sau hangar văzute de mine.

– Ţi-am spus eu că a fost făcută cu stil, adăugă Carlie care inspectase clădirea cînd adusese echipamentul.

– E categoric cea mai plăcută din cîte am folosit

vreodată. Imediat ce mă voi întoarce acasă, am să-l bat pe Papa Bear la cap cu propuneri de îmbunătățiri ale sălii noastre de clasă, spuse Dee cînd se așezară pe scaune relaxîndu-se. Voi două puteți pregăti terenul cu cîteva comentarii povestindu-i ce mult v-a plăcut asta.

– Ar trebui să fi terminat cu partea teoretică, nu-i așa? întrebă Sharla.

– Am terminat azi de dimineață, replică Dee cu un zîmbet de satisfacție. Lui Butch îi place simulatorul, așa că, probabil, diseară va mai exersa cîteva ore pe el, însă mîine va trece la comenzi în *Cessna*.

– Au fost elevi buni? se interesă Carlie.

– Grozavi. Sînt, într-adevăr, foarte mulțumită de progresele lor și nu cred că vor avea probleme să-și ia atestatul, cu condiția să nu intre în panică în momentul în care vom decola.

– Logan se instruiește în altă parte?

Dee clătină din cap.

– Cred că-și petrece destul timp pe aici dar, din cîte știu, nu ia lecții de nicăieri. L-am întrebat dacă vrea să-l trec în program, dar a refuzat.

Sharia și Carlie o urmăreau cu atîta atenție, încît Dee le simți curiozitatea. Știa că erau foarte îngrijorate de relațiile dintre ea și Logan.

– Dați-i drumul și spuneți ce aveți pe suflet, le tachină ea.

Sharla zîmbi.

– Ei, cum de-ai putut ghici că murim de curiozitate?

– Grație intuiției mele, probabil, glumi Dee cu o mină zeflemitoare.

– Ne-am tot întrebat cum mai merge treaba cu voi, declară Carlie. Sharia spunea că el se afla lîngă tine noaptea trecută, cînd i-ai telefonat. Nu știu ce părere ai tu, însă eu m-am bucurat că n-ai fost singură.

Dee își pironi privirea pe recipientul metalic cu sifon.

– Azi-noapte, s-a comportat minunat. Mi-a oferit sprijinul necondiționt, deși nu înțelegea absolut nimic.

– Știa despre abilitățile tale sau a trebuit să-i explici? o întrebă Sharia.

– I-am explicat atît cît am fost în stare. Situația se schimbă tot timpul și nici eu nu înțeleg prea bine ce se întîmplă.

– A fost tare rău, azi-noapte? întrebă Carlie cu privirea tulburată de emoție.

Dee o privi drept în ochi și văzu că era îngrijorată de suferința provocată fie și indirect. Se gîndi să înfrumusețeze puțin adevărul, însă se hotărî să n-o facă. Între ele nu putea exista decît sinceritate absolută.

– A fost un coșmar. Îți simțeam frica, furia și durerea, recunoscu ea cu candoare, fără a dramatiza situația. N-am mai simțit niciodată așa ceva și sper să nu se mai întîmple vreodată. Nu-mi închipui cum te-ai putut descurca.

Ochii lui Carlie se umplură de lacrimi.

– Îmi pare rău, Dee. Şi eu sper să nu mai treci încă o dată prin aşa ceva.

– Dar nu e vina ta. Nimic din toate astea nu s-au întîmplat din vina ta, insistă Sharia. Nici să nu-ţi treacă prin minte aşa ceva.

– Nu eşti responsabilă de sensibilitatea mea, declară Dee cu frevoare. Nu ştiu de ce devine tot mai pronunţată, dar nimeni nu este răspunzător de reacţiile mele. Pur şi simplu, va trebuie să mă obişnuiesc cu ele.

– Şi totuşi, nu-mi pare drept, se împotrivi Carlie ştergîndu-şi lacrimile de pe obraz.

– Poate că nu e drept, continuă Sharia, însă mă bucur al naibii de tare că Dee a fost receptivă la situaţia în care te aflai. Mă bucur şi că mi-a salvat pielea luna trecută, deşi nu-i mai doresc alte griji şi suferinţe.

– Cred că ai dreptate, rosti Carlie. N-am nici un motiv să mă plîng. Nu oricine e binecuvîntat cu prezenţa unui înger păzitor.

– Asta ne face cu totul deosebite, nu-i aşa? adăugă Sharia zîmbind. Chiar dacă „înger" e cam exagerat spus.

Gluma ei stîrni zîmbete şi chicoteli.

Cîteva minunte stătură fără să vorbească, apoi Carlie sparse tăcerea:

– Deci, cum e cu Logan? V-aţi clarificat problemele personale?

– Am discutat anumite lucruri.

– Dar ați rezolvat ceva?

– Am rezolvat vreo două probleme majore, admise Dee. Dar mai sînt încă destule întrebări rămase fără răspuns.

– Cum ar fi de ce a făcut Logan o criză aflînd că ești pilot profesionist, după care și-a construit o pistă de aterizare, te-a angajat să-i dai lecții de zbor și, în cele din urmă, s-a răzgîndit și n-a mai vrut să învețe? o întrebă Carlie.

Dee își dădu seama cît de încurcată părea toată povestea. Nici ea nu se lămurise.

– Păi, nici n-a știut că tocmai pe mine m-a angajat Jake. Asta e foarte clar. Restul mi se pare și mie fără sens, iar el nu vrea să discute deloc.

Sharla își drese glasul și vorbi cu o sfială total necaracteristică firii ei:

– Ăăă... am cîteva informații ce ar putea furniza niște răspunsuri.

Ochii lui Dee se aprinseră imediat de curiozitate.

– Ce fel de informații?

– Păi... ezită Sharia roșind. Știi cît detest practicile birocratice care le permit agenților federali să-și bage nasul în treburile oamenilor.

– Dar l-ai pus pe Reed să-i cerceteze trecutul lui Logan, presupuse Carlie cu acuratețe.

Sharia încuviință vinovată, dar tremurînd de emoție. Cu toate astea, părea reticentă.

– Și? Ce faptă se ascunde în trecutul lui Logan,

avînd urmări pînă în ziua de azi? vru să știe Dee.

– Reed a aflat că imediat după terminarea liceului, s-a înscris în marină.

– Mattie a menționat că a fost în marină, însă nu a dat amănunte, spuse Dee.

– Dar nu a fost vorba doar despre marină, accentuă Sharla, ci chiar despre Corpul Trupelor Navale Aeropurtate.

– Deci avioanele îi sînt mai mult decît familiare, comentă Dee surprinsă. Poate că asta e explicația timpului pe care-l petrece pe simulator.

– Și nu e vorba că se ocupa de avioane, adăugă Sharla tatonînd cu prudență reacțiile surorii sale. A fost pilot în marină. A pilotat avioane de vînătoare și a fost printre cei mai buni din unitatea lui. A avut un palmares excelent și o reputație pe măsură. Plănuia să-și facă din pilotaj o carieră.

Nimic din ce-ar fi putut spune n-ar fi șocat-o mai mult pe Dee ca faptul că Logan fusese instruit să piloteze avioane de vînătoare. Îi văzu cu ochii minții pe tinerii aceia infatuați, îmbrăcați în jachetele de piele ale piloților de bombardiere. Aveau nervi de oțel și zîmbetele îndrăznețe. În ciuda contrastului dintre aceștia și bărbatul cunoscut de ea, și-l putea imagina pe Logan asemeni lor. Probabil că ar fi arătat devastator.

– Ești sigură că Reed l-a verificat pe acel Logan Bradford care trebuia? își exprimă ea îndoiala.

Sora ei se arătă ofensată.

– Reed este un detectiv excelent. N-ar fi făcut așa o greșeală prostească, insistă Sharia luîndu-i apărarea logodnicului ei.

– Dar, pentru numele lui Dumnezeu, ce l-o fi determinat să părăsească marina? se întrebă Dee. Și de ce o fi avînd o părere atît de proastă despre piloți?

– Pentru că a fost un pilot execrabil.

Remarca necruțătoare venea direct de la cel despre care vorbeau, ivit pe neașteptate în ușa hangarului.

Trei perechi identice de ochi își întoarseră privirile spre bărbatul vînjos, profilat în cadrul ușii. În ochii lor se puteau citi surprinderea, curiozitatea și tulburarea.

Lumina soarelui îi venea din spate și *Stetson*-ul îi umbrea fața, așa că Dee nu reuși să-i vadă trăsăturile, însă timbrul jos și profund al glasului lui o făcu să se înfioare. Oare cît auzise din conversația lor?

Sharia își reveni prima. Nu se simțea deloc stingherită să-i descoasă în continuare:

– Mi se pare greu de crezut. Reed spune că erai unul dintre cei mai buni. Urcai rapid treptele ierarhice și dosarul tău era exemplar.

– Dosarele nu menționează întotdeauna întreaga poveste.

– Presupun că nu prea ești dispus să ne-o spui și nouă.

Logan nu-și părăsi locul din cadrul ușii, însă Dee

începea treptat să-i desluşească trăsăturile. Ochii îi erau ațintiți asupra ei. Apoi, se opriră asupra Sharlei şi îi răspunse la întrebare clătinînd negativ din cap.

Apoi, Logan se întoarse să privească chipul tumefiat al lui Carlie.

– Cum te simți? o întrebă el.

Lui Carlie îi trebuiră cîteva clipe pentru a se acomoda cu rapida schimbare a subiectului.

– Bine, mulțumesc. Şi mulțumesc pentru ajutor.

– N-am făcut nimic, dar mi-ar fi plăcut să pun mîna pe fostul tău soț.

Carlie îi zîmbi cu căldură, iar Sharia comentă:

– Şi Reed a avut aceeaşi reacție. Din fericire sau poate nu, cînd am ajuns, Bill avea deja cătuşele puse şi era dus spre o maşină a poliției.

Logan încuviință, satisfăcut că se făcuse întrucîtva dreptate. Privirea lui o căută pe a lui Dee. Aceasta îl urmărea cu atenție. Bărbatul se întrebă ce vedea ea oare cînd îl privea şi care-i erau sentimentele față de el. Îl ura oare fiindcă nu-i spusese adevărul de la început? Va fi ea în stare să înțeleagă ce făcuse fără a-şi pierde respectul față de el?

– De ce ai plecat din marină? îl întrebă Dee.

Toată lumea păru a-şi ține răsuflarea, aşteptînd să vadă dacă-i va ignora întrebarea sau îşi va explica remarca ambiguă în privința faptului de a fi fost un pilot prost.

Logan îşi încleştă fălcile şi mîinile ce-i atîrnau pe

lîngă corp se strînseră în pumni. Nu discutase cu nimeni motivele plecării lui din armată, însă Dee avea dreptul la o explicație.

– A existat o prăbușire a unui avion, cu urmări funeste. A fost înregistrată ca o defecțiune a unui echipament experimental, însă eu pilotam avionul. De atunci, n-am mai pus niciodată mîna pe manșă.

Dee suspină scurt. Logan supraviețuise prăbușirii unui avion? La acest gînd, inima i se strînse. Îi cercetă chipul pentru a-i ghici sentimentele ascunse în spatele acestei declarații, însă fața lui era ca o mască.

– Și cum ai supraviețuit? întrebă Sharia după ce își reveni din șocul inițial provocat de spusele lui.

– Veneam la aterizare și explozia a declanșat sistemul de ejectare a piloților. Eu am fost ejectat la o altitudine ce mi-a permis să supraviețuiesc.

Supraviețuise, dar oare cît de tare fusese rănit? Dee știa că n-ar fi putut scăpa fără traume după o explozie și o prăbușire. Își aminti o cicatrice urîtă de pe piciorul lui drept. Mai avusese și alte traumatisme fizice sau rănile lui cele mai grave fuseseră de natură psihică? Suferise oare atît de mult, încît nu mai putea suporta să zboare din nou? Gîndul o îndureră și ochii i se lărgiră de îngrijorare.

– După accident ți-ai terminat stagiul și ai fost eliberat? întrebă Sharia.

– Am plecat, fu singurul răspuns al lui Logan.

În cele din urmă, își luă ochii de la Dee și se în-

toarse spre Sharia.

– Mai stați puțin sau vă trebuie ajutor la decolare?

– Trebuie să plecăm, declară Carlie sculîndu-se de pe scaun. Le-am promis părinților să nu stăm mult.

– Am suficient carburant și îmi fac singură verificarea de rutină, zise Sharla ridicîndu-se în picioare. Dar îți mulțumesc pentru propunere.

Logan aruncă din nou o privire către Dee, după care se întoarse și părăsi clădirea. Sharia și Carlie își întoarseră imediat ochii spre ea.

– Du-te după el, insistă Sharia. Cere-i detalii. Mor să aflu toată povestea și probabil că tu vrei s-o știi mai mult decît mine.

– Ce te face să crezi că va discuta subiectul cu mine? întrebă Dee. Pînă acum a ținut totul secret și, crede-mă, au existat destule ocazii în care mi-ar fi putut spune.

Acum înțelegea de ce Patti și cu Mattie păreau stînjenite de discuțiile despre pilotaj.

– Sînt sigură că vrea să-ți povestească, spuse Carlie. Acum, că știi esențialul, s-ar putea să-i fie mai ușor să-ți explice. Dacă îți pasă de el cîtuși de puțin, trebuie să afli ce anume îl mai sîcîie după toți acești ani.

– Oricum, noi trebuie să plecăm, adăugă Sharla.

Dee nu avu nevoie de prea multă muncă de lămurire. Era deja în picioare, îndreptîndu-se spre ușă.

– Transmiteți-le toată dragostea mea mamei și tatei. Drum bun! O să vă telefonez mai tîrziu.

Ieşind din clădire, îl căută pe Logan. Tot ce văzu fu silueta lui îndreptîndu-se călare spre pădure. N-avea cum să se ia după el cu maşina sport a lui Patti.

În schimb, conduse pînă la grajduri unde îl găsi pe Jake şi-l rugă să-i înşeueze un cal. Cum călărea cît de des putea, acesta nu văzu nimic curios la cererea ei şi i-o înşeuă pe Molly, iapa pe care o călărea de obicei.

– Eşti sigură că nu vrei să-ţi schimbi hainele înainte de a porni? întrebă el. Sandalele şi şorţul ăsta n-o să-ţi protejeze prea mult picioarele.

– Îl urmăresc pe Logan, recunoscu ea şi zîmbi cînd ochii lui se lărgiră. Nu intenţionez să călăresc prea multă vreme.

Exceptînd surprinderea manifestată la auzul anunţului ei îndrăzneţ, Jake prinse din zbor mersul evenimentelor.

– Am auzit un avion şi el a plecat călare să vadă cine a sosit.

– Erau surorile mele. Logan a vorbit deja cu ele şi acum se reîntorc acasă.

Sunetul motoarelor avionului, ce-şi măreau turaţia, îi întări spusele.

Jake o ajută să încalece.

– Uneori Logan se duce pe dealul de deasupra aerodromului, Din punctul acela, poate vedea toată pista de aterizare.

– Mulţumesc. Am să trec pe acolo mai întîi.

– O să-i spun lui Mattie să nu vă aştepte cu prîn-

zul, o tachină el.

Dee surîse şi îşi privi ceasul. Se apropia de amiază. Era clar că ea şi cu Logan nu aveau să ajungă la ora mesei dacă urmau să aibă o discuţie serioasă.

– Mulţumesc, repetă ea luînd frîul şi scoţînd-o pe Molly din grajd.

Jake îi ură noroc.

Nu era sigură că-l va găsi pe Logan, însă se întoarse la hangar şi se îndreptă în direcţia în care o luase el. Molly merse cu uşurinţă de-a lungul cărării bătătorite, prin păduri, apoi copacii făcură loc păşunilor şi îl zări.

Stătea lîngă calul lui, pe culmea de deasupra pistei de aterizare. Cînd îl văzu, Dee o struni pe Molly. Auzind-o apropiindu-se, Logan se întoarse, dar Dee nu-i putu vedea ochii şi nici nu reuşi să aprecieze reacţia lui la faptul că-l urmărise.

Continuă să avanseze la pas pînă cînd fu suficient de aproape ca Logan să poată prinde căpăstrul. Acesta o ţinu pe Molly nemişcată şi îi întinse lui Dee o mînă, ajutînd-o să descalece, apoi coborî frîiele pentru a-i permite calului să pască alături de-al lui.

– Trebuie să stăm de vorbă, rosti Dee cu blîndeţe repetînd cuvintele pe care i le spusese el dis-de-dimineaţă.

Ochii cu sclipiri argintii ai lui Logan îi întîmpinară privirea fără şovăială. O apucă de amîndouă braţele, trăgînd-o la pieptul lui.

– Aş prefera să facem dragoste în iarbă.

Atingerea lui, căldura trupului şi strălucirea ochilor îi aprinseră sîngele în vene, însă nu avea de gînd să se lase distrasă.

– N-ai face decît să-mi amîni un timp întrebările, replică ea înfrînîndu-şi dorinţa de a-şi aluneca palmele pe muşchii tari ca piatra, ai pieptului lui.

– Mai degrabă te-aş săruta decît să stau de vorbă, mormăi el, aplecîndu-şi capul şi acoperindu-i gura cu a lui.

Totui începu ca o încercare de a-şi amîna destăinuirile, însă, de îndată ce îi simţi moliciunea buzelor, uită de toate cu excepţia gustului ei minunat şi a faptului că o dorea nespus de mult. Gemu şi îşi intensifică asaltul pătrunzînd cu limba în gura ei, pentru a-i sonda străfundurile dulci ca mierea.

Dee se strînse involuntar mai aproape, înclinîndu-şi capul într-o parte şi întîmpinînd bucuroasă invazia înfometată. Degetele i se strînseră pe pieptul lui şi, din adîncurile gîtului, îi izbucni un geamăt uşor.

Logan o cuprinse cu braţele şi o lipi strîns de el. În cîteva minute, ea îl înfierbîntă cu gura ei receptivă şi cu tremurul ispititor, de dorinţă, al trupului. Pur şi simplu, nu se mai putea sătura de ea.

Desprinzîndu-şi gura de a lui, îşi înclină capul pînă ce buzele lui Logan îi poposiră pe frunte. Amîndoi respirau cu dificultate, dar reuşi să-şi recapete respiraţia cît să-i explice motivul pentru care se retrăsese.

– Vreau explicații, Logan, șopti ea cu vocea răguşită, dar fermă.

– Eşti sigură că n-ai vrea să mă iubeşti mai întîi şi să vorbim după aceea? întrebă el cu glasul întretăiat.

– Discuția, mai întîi, spuse ea încet adăugînd o promisiune. Apoi putem face dragoste cît doreşti.

Spunînd asta, se aşează pe iarbă.

Logan gemu şi se întoarse cu spatele.

– Te fac eu să-ți ții promisiunea, îl jură el cu asprime.

Bărbatul începu să se plimbe încoace şi încolo, fapt ce o determină să bată uşor cu palma locul de lîngă ea. Ochii lui o priviră țintă, oprindu-se apoi asupra mişcărilor mîinii ei. În cele din urmă, se întinse pe iarbă cît era de lung, zăcînd pe spate. Îşi scoase pălăria şi, punîndu-şi mîinile sub ceafă, fixă cu privirea umbrarul de frunze, de deasupra lor.

Capitolul 12

– În primul meu an la Academie, am cunoscut un tip pe nume Harvey Harris, spuse el pe un ton egal şi scăzut. Harvey venea din Virginia de Vest şi a înghiţit o mulţime de aluzii ironice din partea colegilor noştri de familie bună, în legătură cu originea lui umilă, de băiat de la ţară. Îl porecliseră Hick[1], dar el nu s-a supărat. Prefera porecla în locul numelui său adevărat. Nici insultele nu-l deranjau, continuă el. Când răspundea ceva, o făcea mereu în felul lui domol şi indolent. Nimeni nu-l putea scoate din sărite, fiindcă majoritatea celor de acolo nu însemna nimic pentru el.

– Cu excepţia ta? întrebă Dee un minut mai târziu, când ei părea să se fi pierdut printre amintiri.

– Mda, admise Logan. Veneam din medii diferite, dar, în suflet, eram amîndoi băieţi de la ţară. Ne plăcea viaţa simplă şi eram fascinaţi de avioane. Visul

1. „Ţăran", mocofan, provincial

meu era să zbor. Al lui Hick să creeze un avion de vînătoare superior tuturor celorlalte. Manierele lui de băiat simplu şi sărac ascundeau o inteligență sclipitoare. Coeficientul lui de inteligență era de două ori mai mare decît cel obişnuit şi se distra de minune jucînd rolul de țărănoi prost. Oamenii constituiau pentru el o sursă de amuzament. Singurele lucruri ce reprezentau o provocare pentru el erau enigmele nedezlegate. Dacă nu cunoştea motivul unor acțiuni sau întîmplări, se purta ca un nebun pînă ce găsea răspunsul. În materie de matematică şi electronică era un geniu.

– Voi doi ați fost împreună pe tot parcursul celor patru ani de studiu la Academie?

– Da. Apoi, am cerut să fim repartizați la aceeaşi bază. Eu am învățat să pilotez avioane de vînătoare, iar Harvey să disece sistemele computerizate ale avioanelor.

Tăcu cîteva clipe, apoi continuă:

– Hick a fost cel mai bun prieten pe care l-am avut vreodată. Eram mai mult decît prieteni – un fel de suflete gemene. După Academie, am lucrat împreună aproape încă patru ani. Eu voiam să fiu cel mai bun pilot pe avioane de vînătoare pe care-l avusese vreodată țara asta, iar Hick dorea să proiecteze cel mai bun sistem electronic din lume. Dacă se ivea vreo problemă la computer pe care n-o putea depista şi corecta de la sol, Hick zbura cu mine ca s-o poată studia la fața locului. Numea asta „inițierea lui în pilo-

taj, în timpul serviciului".

Vocea lui Logan devenea tot mai răguşită şi, cîtăva vreme, nu mai spuse nimic. Majoritatea amintirilor legate de Hick erau frumoase, însă el evitase mult timp să se gîndească la perioada cît lucraseră împreună. Nu era prea sigur că va fi în stare să-i povestească absolut totul lui Dee.

– La Hick te refereai mai devreme cînd ai vorbit de urmările funeste ale prăbuşirii avionului? suplini ea cu blîndeţe omisiunea pe care el n-o putuse rosti.

Logan închise ochii şi muşchii fălcilor i se încordară.

– Mda, zise el. Exista o problemă la înregistrarea pe bandă magnetică, de către computer, a presiunii combustibilului. Noi o consideram minoră, însă pe Hick îl scotea din minţi faptul că n-o putea depista.

– Deci, a zburat cu tine?

– Era doar un zbor nenorocit de încercare; nimic deosebit, nimic periculos, insistă el înfierbîntat. Ne pregăteam să coborîm la aterizare cînd a avut loc explozia. Nu înţelegeam ce naiba se petrecea. A luat foc o aripă şi avionul a intrat în vrie. Am reuşit să-l stabilizez, însă carlinga s-a umplut de fum şi n-am mai putut citi instrumentele.

De îndată ce începu să-i explice, prinse a vorbi tot mai repede, cu glasul tot mai plin de furie:

– Hick ignora focul şi blestema computerul. Echipa de la sol şi comandantul ţipau la noi să ne ejectăm, dar eu nu puteam s-o fac fără el, iar pe el îl interesa mai

mult să rezolve blestemata de problemă de electronică.

Logan își acoperi fața cu mîinile, retrăind oroarea acelor minute. Voise să apese butonul de ejectare, însă Hick îl rugase să mai aştepte cîteva secunde. Acele secunde îl costaseră viața.

– Ar fi trebuit să apăs nenorocitul acela de buton şi să mă cert cu el după ce ajungeam la sol, izbucni Logan cu violență, privind-o pe Dee cu ochi chinuiți. Îmi amintesc că mă întinsesem după comutator cînd s-a auzit o a doua explozie. După aceea, n-am mai ştiu nimic pînă în momentul cînd m-am trezit la spital.

– Ce au decis cei din marină?

– Anchetatorii au dat vina pe o disfuncție a sistemului electronic. Au decis că prima explozie şi focul au produs stricăciuni importante în circuitele electrice şi au scurtcircuitat sistemele de rezervă. Că avionul avusese mai multe probleme. Dar de aceea era Hick atît de frustrat. Nu le putea da de capăt.

– Şi atunci, de ce dai vina pe tine? îl întrebă Dee cu blîndețe, ştiind că trăise multă vreme cu povara vinovăției pe umeri.

– L-aş fi putut salva, stărui el. Ar fi trebuit să acționez butonul de ejectare înaintea celei de a doua explozii. Atunci ar fi avut o şansă.

– Poate, îl contrazise Dee, dar eu nu cred. Sînt o fatalistă. Eu cred că oamenii mor atunci cînd le-a sosit vremea. Poate că nimic din ce-ai fi putut face n-ar fi reuşit să-l salveze. Îi venise rîndul.

– Nu! se opuse Logan cu asprime. Era prea tînăr, prea inteligent. Ar mai fi putut rezolva atîtea probleme!

– Nu crezi că te-ai pedepsit destul? îl întrebă ea cu calm. Ai renunțat la meseria pe care o iubeai și ți-ai jelit prietenul, dar, acum, a venit vremea să lași trecutul în urmă. Nu poți să te învinovățești la nesfîrșit pentru un accident ciudat. Ai avut tot dreptul să supraviețuiești.

– Oare? o întrebă Logan ațintind asupra ei privirea ochilor lui cu sclipiri argintii.

– Ești un supraviețuitor, insistă ea. Ți-ai pierdut cel mai bun prieten și visurile ți-au fost sfărîmate, dar nu te-ai tîrît să te ascunzi într-o gaură. Ești sănătos, puternic și duci o existență folositoare.

Cuvintele lui Dee erau ca un balsam pentru sufletul lui, însă ea nu știa cît de laș fusese. Logan nu știa dacă-i poate explica frica lui de a zbura, însă dorea ca Dee să înțeleagă de ce fusese atît de intimidat de cariera ei.

– Cît de rău ai fost rănit? se forță ea să-l întrebe.

– O comoție și cîteva oase rupte, răspunse el ignorînd subiectul ca fiind lipsit de importanță. M-am vindecat, cu excepția unor leziuni nervoase și la nivel de țesuturi. Doctorii au spus că nu-mi voi mai recăpăta niciodată toată puterea și viteza de reacție necesare pilotării avioanelor de vînătoare, însă nu mai avea importanță. Oricum, eram prea speriat ca să mă mai pot urca vreodată în carlingă.

– De atunci n-ai mai zburat?

– Niciodată, scrîşni el din dinţi. Cînd am ieşit din spital, am fost propus pentru înaintare în grad şi pentru reprimirea în rîndurile piloţilor. Le-am refuzat pe amîndouă. Am plecat şi n-am mai privit niciodată în urmă.

Ea îi puse o mînă pe piept, încercînd să-i mîngîie.

– Dee! murmură el răguşit.

Se sărutară profund, îndelung şi cu lăcomie, fiecare absorbind atingerea celuilalt.

Logan întrerupse sărutarea doar atît cît să scoată un alt geamăt surd şi să-i mîngîie trăsăturile dulci ale chipului. Apoi, îi captură buzele cu fervoare sporită, iar Dee îi întoarse sărutările cu aceeaşi nevoie, mereu crescîndă.

Gemetele lor de plăcere răsunară la unison cînd sînii ei se zdrobiră de pieptul lui. Logan o strînse o clipă, după care o ridică doar atît cît să-i atingă uşor sfîrcurile.

Logan o dorea mai mult decît aerul pe care-l respira. Trebuia să devină o parte din ea, să se cufunde în ea pe cît mai adînc cu putinţă.

– Lasă-mă să te iubesc, ţipă el cu un tremur în voce.

Probabil că era cam tîrziu să se ofere s-o protejeze, însă îşi promise să n-o mai expună niciodată vreunui risc.

– Îţi promit să te protejez, adăugă el.

Ca răspuns, Dee îşi lăsă capul în jos pentru a-l mai

fura o sărutare. În acelaşi timp, degetele ei nesigure se strecurară între ei găsindu-i cataramă de la centură. În pieptul lui Logan vibră un sunet surd, de patimă, şi fiecare muşchi al trupului său se încordă.

– Te vreau prea mult, se scuză el.

În cîteva clipe, se eliberaseră de hainele ce-i încorsetau şi Logan se răsuci s-o tragă sub el.

– Niciodată prea mult...

Cuvintele lui Dee se pierdură într-un suspin cînd trupul lui greu şi fierbinte o acoperi cu totul. Sîngele ei pulsa prin vene într-o goană fierbinte şi îşi arcui şoldurile spre el într-un gest primitiv.

– Ai vorbit serios cînd mi-ai promis să faci dragoste cu mine cît de mult doresc eu?

– Mhmm, murmură ea cu ochii închişi savurîndu-i mîngîierile.

– Sînt un tip lacom, îi aminti el ciupindu-i uşor cu buzele pielea de la baza gîtului lui, acolo unde-i bătea pulsul şi simţind-o tremurînd. S-ar putea să nu fie o promisiune uşor de ţinut.

Dee găsi resurse pentru a-şi înălţa braţele şi a-l cuprinde faţa în căuşul palmelor. Pleoapele ei se ridicară descoperindu-i ochii strălucind de emoţie.

– Încerci să mă descurajezi?

– Pe naiba, nu! veni răspunsul lui aspru.

Ochii i se întunecară înţelegînd profunzimea angajamentului pe care şi-l lua. Ar fi trebuit să fie nespus de bucuros, dar se simţea trist. Ea tot mai era pilot

profesionist, iar el tot nu-şi învinsese frica.

– Promisiunea ta e făcută cu gînduri ascunse? se forţă el să întrebe.

– Nu. Cu absolut nici unul.

Dee i se înfioră în braţe. Îi promisese să facă dragoste cu el cît de mult ar fi dorit el, însă promisiunea ei nu era cu totul lipsită de egoism. Îi dorea la fel de mult pe cît o dorea el pe ea – poate chiar mai mult.

În următoarele zile trăiră într-o lume numai a lor. Îşi respectau programul obişnuit, conversau cu ceilalţi şi *munceau* alături de ei, dar gîndurile fiecăruia erau îndreptate asupra celuilalt şi a următoarei ocazii de a fi singuri.

Nici Logan, nici Dee nu aveau parte de prea mult somn, însă nu se plîngeau. Nopţile erau pline de cuvinte tandre, de mîngîieri dulci şi de o pasiune insaţiabilă. N-o dusese cu insolenţă în patul lui. Nu dorea s-o facă să se simtă jenată sau să-i fie ruşine de ceilalţi.

Venea la ea în fiecare noapte, după ce toată casa se liniştea, şi îi părăsea patul în fiecare dimineaţă, înaintea zorilor.

Logan se îndrăgostea mereu mai mult cu fiece zi care trecea. Nu crezuse că e posibil aşa ceva, dar exact asta se întîmpla. Cu fiecare zîmbet, la fiecare rostire a numelui lui şi cu fiece atingere, cădea tot mai mult sub vraja ei. Dee îi furase din nou inima.

Capitolul 13

Spre sfîrşitul săptămînii, Dee se trezi în primele ore ale dimineţii singură în pat. Logan o părăsea întotdeauna înaintea zorilor, însă, în această dimineaţă, îi percepea absenţa într-un mod diferit. Rămase zăcînd în pat cîteva minute, încercînd să-şi alunge starea de somnolenţă şi să identifice senzaţia de neliniştе pe care o avea.

Un sentiment ciudat de groază puse stăpînire pe ea.

Logan. Se afla într-o situaţie îngrozitoare, însă Dee nu-şi dădu imediat seama unde sau cum era ameninţat. Totuşi, îi putea simţi spaima şi ştiu că trebuia să-l găsească.

Sărind din pat, localiză imediat un şort şi un tricou. După ce se îmbrăcă şi se încălţă cu nişte adidaşi, se strecură din casă luînd-o la fugă spre garaj. Se urcă în maşina lui Patti şi instinctul o ghidă spre aerodrom.

Logan se forța să se așeze la comenzile avionului ei. Înțelegerea acestui fapt declanșă asupra ei o avalanșă de sentimente. Se punea la încercare străduindu-se să-și învingă demonii. Chiar dacă el n-ar mai fi pilotat niciodată un avion, faptul nu l-ar fi scăzut cu nimic în ochii ei. Nu trebuia să-i dovedească absolut nimic. Îl iubea necondiționat și fără rezerve.

Cînd ajunse la pista de aterizare, farurile mașinii luminară avionul și îl văzu pe Logan în scaunul pilotului. Parcă, opri motorul și sări din mașină, observînd că liniștea zorilor de zi nu era tulburată de zgomotul motorului.

Logan nu spuse nimic cînd se urcă în carlingă, lîngă el, și nici n-o privi. Rămase încremenit în fața comenzilor și Dee percepu vibrația undelor de tensiune venind dinspre corpul lui robust. Stătea perfect nemișcat și încordat, cu maxilarele strînse într-o linie rigidă și cu mîinile încleștate pe manșă.

Avea să facă ea manevrele pe care Logan nu se putea hotărî să le execute. *Cessna* era echipată special pentru instruiri cu două seturi de comenzi, așa că putea să piloteze numai ea, dacă nu cumva Logan urma să se răzgîndească. Dacă el ar fi obiectat, s-ar fi oprit imediat. În caz contrar, primul obstacol avea să fie trecut.

Pe cît putea de încet, Dee puse avionul în mișcare efectuînd o întoarcere, după care porni de-a lungul pistei. Era încordată și gata de a opri motorul dacă ar

fi auzit cel mai mic protest din partea lui. Cum el nu scoase un sunet, acceleră pînă la viteza necesară decolării. Odată aflați în aer, întoarse botul avionului spre est, deasupra proprietății *Bradford* și spre orizont.

Soarele se înălță și mai sus, transformînd orizontul într-un caleidoscop de culori minunate. Vreme de cîteva minute uimitoare, Dee uită absolut de toate, cu excepția incredibilei frumuseți a orizontului. Trăia un sentiment reînnoit de surpriză. Cumva, toate eforturile omenești păleau în fața unei asemenea splendori neegalate.

Treptat, pe măsură ce soarele se ridica, încordarea lui Dee se atenua. Strînsoarea mîinilor ei pe manșă slăbi și simți o parte din tensiune părăsindu-i corpul. Nici încheieturile degetelor lui Logan nu mai erau albite de efort. Îndrăzni să se uite la el și observă o relaxare semnificativă a trăsăturilor. Tensiunea și teama care-i ținuseră captivi se micșorau. Dee își dădu seama că Logan se afla pe punctul de a-și învinge demonii ce-l chinuiseră atîta vreme.

Cînd își dădu seama că Logan avea să cîștige lupta, Dee fu străbătură de un fior sălbatic de emoție. Într-o clipă de strălucire, soarele incinera îndoielile și spaimele ce-l ținuseră prizonier atîta vreme.

Tot ce-i trebuise lui Logan fusese să treacă peste frica inițială de a se înălța în aer. Ea îl ajutase s-o depășească. Sentimentul de bucurie ce-o învăluia era incredibil. La fel de incredibil era și faptul de a împărtăși această bucurie cu el și de a-i simți spiritul

prinzînd aripi.

Cînd Logan întrerupse în cele din urmă tăcerea, vocea îi era îngroşată de emoție:

– Mi-ar plăcea să preiau comanda.

Inima lui Dee se strînse, dar surîsul ei fu orbitor. Făcu ajustările necesare şi îşi lăsă mîinile pe genunchi.

– E al tău, şopti ea.

– Nu ți-e teamă să mă laşi să pilotez? o întrebă el cu glasul încă înăsprit de emoție.

– Sînt sigură că-mi pot încredința viața în mîinile tale, zise ea cu simplitate.

Tu eşti viața mea, adăugă ea pentru sine.

Logan simți că, de emoție, i se pune un nod în gît şi se văzu nevoit să clipească pentru a-şi limpezi privirea. Ea avea încredere în el şi, pentru prima oară după atîția ani, avea şi el încredere în el însuşi.

În cîteva minute, Dee îi dăruise mai mult decît va putea exprima vreodată prin cuvinte, mai mult decît va fi în stare să-i mulțumească, mai mult decît ar fi avut dreptul să spere orice bărbat. Îi dăruise încrederea ei necondiționată.

– Îți dai seama, oare, cît de mult te iubesc?

De bucurie, inima lui Dee prinse a bate mai repede. Ştia că o iubea.

– Nici pe jumătate din cît de iubesc eu, veni răspunsul ei plin de emoție.

Logan schimbă uşor cursul zborului, astfel încît să

nu fie orbiți de strălucirea soarelui.

– Eu te iubesc mai mult, insistă el.

De data asta, tonul lui era încrezător, avînd, în plus, o nuanță de tachinare.

– Ba eu te iubesc mai mult, îl contrazise ea acceptînd provocarea verbală.

– Vrei să ne certăm pe tema asta?

– Cel puțin cîțiva ani de acum încolo, îl tachină ea pe un ton vesel ce nu excludea seriozitatea intențiilor sale.

Lui Logan i se făcu inima cît un purice. N-o voia numai pentru cîțiva ani. O voia pentru totdeauna. Acum, că fusese sfărîmată și ultima barieră dintre ei, își dorea o promisiune pentru viitor.

– Ce părere ai despre tot restul vieților noastre? o întrebă el pe un ton foarte serios.

Cît timp îi aşteptă răspunsul, nu-şi permise să respire şi nici nu îndrăzni s-o privească. Nu era sigur că ar fi supraviețuit dacă l-ar fi refuzat.

Inima lui Dee începu să bată cu atîta putere, încît i se tăie răsuflarea. Oare ce îi cerea Logan? Un angajament pe termen lung? Dorea să audă o formulare mai clară.

– Este o cerere în căsătorie?

– Pînă la moarte, reuşi el să articuleze invadat de o tensiune de cu totul altă natură.

Dee ar fi vrut cu disperare să spună da, însă tot nu discutaseră despre cariera ei. Kentucky era departe

de *Prescott Air Service* și, în trecut, cariera săpase o prăpastie adîncă între ei.

– Tot mai sînt pilot profesionist, îi reaminti ea încet.

Faptul nu-i mai deranja acum pe Logan. Aveau să ajungă cumva la un compromis. Își făcea planuri pentru multă vreme.

– De ce crezi că am construit o pistă de aterizare pe pămînturile mele? o întrebă el bine dispus.

Ochii lui Dee se deschiseră larg și se ațintiră asupra bărbatului de lîngă ea. Pentru prima oară de cînd decolaseră, Logan își întoarse capul și privirilor lor se întîlniră.

– Ai făcut asta pentru *mine*? întrebă ea uluită.

– Te iubesc, îi spuse el cu strălucirea ochilor.

Îi luă o mînă și și-o duse încet la buze.

– Știam că zborul va fi întotdeauna o parte importantă a vieții tale, îi explică el, așa că am fost nevoit să-i fac larăși o parte a vieții mele.

Dee rămase fără grai o secundă, după care zise:

– Ai idee ce mult te iubesc?

– Nu la fel de mult pe cît te iubesc eu, o tachină el larăși, apoi oșocă cu o întrebare neașteptată:

– Crezi că e vreo șansă să fii însărcinată?

– De ce? întrebă ea cu prudență, sperînd să nu albă nici o legătură cu cererea în căsătorie.

Logan se întoarse din nou spre ea, ochii lui aruncînd sclipiri de încîntare, ușor răutăcioase.

– Simt nevoia să fac cîteva acrobații, dar pot aștepta

dacă există posibilitatea de a-ți face rău.

– Nu cred că sînt însărcinată, îi spuse ea, deoarece nu simțea nimic în privința asta. Dar vreau să știi că nu m-ar fi deranjat cîtuși de puțin. M-am gîndit la ideea de a-ți purta copilul și îmi place. Îmi place foarte mult.

Mușchii lui Logan se încordară și gîtul i se strînse de emoție. O devoră din privire, iar ochii îi erau plini de mîndrie și de omniprezenta foame sexaulă. Dee reprezenta tot ce voia el de la o femeie și chiar mai mult.

– O să lucrăm la treaba asta, îi promise el cu ochii strălucitori. Imediat ce-mi vei purta verigheta.

– Îmi convine perfect, îl tachină ea întinzîndu-se să-l sărute pe buze. Acum, ce zici de acrobațiile acelea? Nu sînt atît de curajoasă să le fac eu însămi, dar mi-ar plăcea să iau parte la ele.

Logan îi aruncă un alt zîmbet diabolic, îi duse mîna la buze, apoi și-o puse pe coapsă. Se întoarse la comezile avionului și ochii lui cercetară în mod automat afișajul instrumentelor de bord. Satisfăcut că totul era cum se cuvine, începu o plimbare lentă și ușoară prin aer.

Se întoarse deasupra fermei *Bradford Bleugrass*, traversîndu-și prin aer pămînturile. Observă atunci un grup de oameni lîngă hangar.

– Cred că ai făcut rost de spectatori, spuse Dee.

– Probabil că sunt al naibii de șocați.

– Se poate, însă îmi imaginez că sînt fericiți.

– Crezi că ar trebui să aterizăm? întrebă el asemeni unui băiețel care-și dădea seama că venise momentul să strîngă jucăriile, deși ar mai fi vrut să se joace.

– Așa cred, îl tachină ea.

Logan mai dădu un ocol lent aerodromului, după care se întoarse și alinie avionul pe axul pistei de aterizare.

– Vrei să-l duc eu la sol? îl întrebă Dee.

– De ce? replică el pe un ton de dojană. Credeam că ai fost de acord să-ți încredințezi viața în mîinile mele.

– Așa e.

– Dar ești dispusă să-mi iei locul pentru eventualitatea că m-aș pierde cu firea?

– Ai nimerit-o.

Schimbară priviri pline de înțelegere și dragoste nesfîrșită, iar Logan rosti:

– Facem o echipă grozavă, nu-i așa?

Surîsul lui Dee se lărgi.

– Poți paria pe asta.

– Mulțumesc, rosti el închizînd o mulțime de sentimente într-un singur cuvînt.

– Cu plăcere, răspunse ea absorbind satisfacția supremă întipărită pe chipul lui. O să te las să-mi mulțumești așa cum se cuvine atunci cînd nu vom mai avea alți spectatori.

Rîsul răgușit și profund al lui Logan denota o

plăcere pur masculină.

– Iau asta drept o promisiune.

Apoi, Logan aterizâ ca un adevărat profesionist.

Printr-o înțelegere tacită, coborîră din avion fiecare prin altă parte. Nici nu pusese bine Logan piciorul pe pământ, că Patti i se și aruncă în brațe.

– Ai reușit! Ai reușit! strigă ea emționată. Știam eu că poți s-o faci!

Logan o strînse și mai tare în brațe, aruncînd o privire către cellalți. Toată lumea de la fermă venise să privească spectacolul. Mattie își tampona ochii cu șorțul. Jake arborase un zîmbet larg, iar în ochii lui Butch strălucea veneratia. Cellalți angajați stăteau ceva mai departe, dar arătau la fel de impresionați.

Logan o luă pe Patti de braț și prinse mîna întinsă de Jake.

– Felicitări. Așa zbor mai zic și eu.

Patti le spusese tuturor că Logan se pricepea la acrobații aeriene și că, mai mult ca sigur, el era cel care pilota.

– O joacă de copii, glumi Logan, însă a fost al naibii de bine.

– Cum se face că tu ai învățat atîtea lucruri, iar eu de-abia fac primii pași cu greu? vru Butch să știe, iar întrebarea ce-i minimaliza meritele proprii îi determină pe cellalți să izbucnească în hohote de rîs.

– Îți explic mai tîrziu, îi promise Logan, după care își întoarse privirea spre Dee.

Stătea la cîțiva metri distanță, avînd ochi numai pentru el.

– Nu cred că mi-ai răspuns la întrebare, îi zise Logan.

– Cred că ar trebui s-o formulezi mai clar, răspunse ea cu sufletul la gură.

– Vrei să te măriți cu mine?

Se auzi un icnet colectiv şi lui Dee i se opri respirația la vederea adorației din privirea lui.

– Oricînd şi oriunde, răspunse ea încet, dar cu fermitate.

Logan o luă în brațe şi împrejurul lor izbucniră urale. Ignorînd auditoriul, îi găsi gura cu a lui şi o sărută îndelung, posesiv şi cu lăcomie.

Ea era un vis devenit realitate. Visul lui. Femeia lui. Singura lui dragoste. Îşi jură sieşi să prețuiască o eternitate darul iubirii ei.

Brațele lui Dee îşi întețiră strînsoarea şi lumea din jurul lor dispăru. Chiar dacă nu-i putea citi gîndurile, Dee îi putea percepe emoțiile profunde şi simți incredibila hotărîre a angajamentului lui. Nimic nu avea să-i mai despartă. Vor înfrunta şi învinge împreună orice le va rezerva viitorul – atît de puternică, de adevărată şi de deosebită le era dragostea.

Sfîrşit

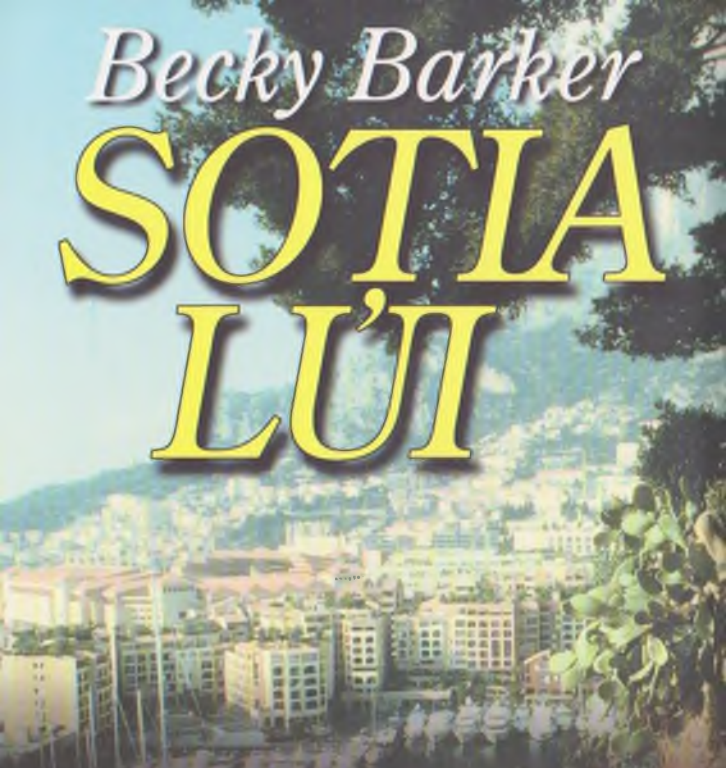

Bun-venit într-o lume a pasiunii și a iubirii veșnice.
Bun-venit la Romance.

Ne face o deosebită plăcere să prezentăm Romance, o nouă serie minunată de romane de dragoste scrise de cîțiva dintre cei mai îndrăgiți autori ai Americii.

Fiecare roman din seria Romance conține pasiunea și farmecul pe care le așteptați de la cele mai bune romane. Oferite la un preț accesibil, aceste cărți au o valoare irezistibilă – și sînt esențiale pentru biblioteca dumneavoastră. Sînt povești de dragoste pline de tandrețe, pe care veți vrea să le recitiți mereu.

Logan Bradford reprezenta în opinia lui Dee Prescott prototipul bărbatului ideal. Era proprietarul plin de succes al unui ranch, un iubit tandru și viril, și, mai presus de toate, un romantic incurabil.

Dar ea avea o carieră plină de pericole la care nu voia să renunțe: era pilot de avion...

- 8000 -

Lei: 11950